

EGW

Notities

2014-4

Het evangelie van Jakobus

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
okt-nov-dec 2014**

Inhoud:

4^e kwartaal 2014 – **Het evangelie van Jakobus**

les	sabbat	onderwerp	blz.
1.	4 oktober	Jakobus, de broer van de Here	3
2.	11 oktober	Het volmaakt maken van ons geloof	9
3.	18 oktober	Verzoeken weerstaan	15
4.	25 oktober	Zijn en doen	21
5.	1 november	Liefde en de wet	28
6.	8 november	Geloof dat werkt	34
7.	15 november	Houd de tong in toom	40
8.	22 november	De nederigheid van hemelse wijsheid	47
9.	29 november	Wetgever en Rechter	53
10.	6 december	Ween en huil	59
11.	13 december	Gereedmaken voor de oogst	65
12.	20 december	Gebed, genezing en herstel	71
13.	27 december	Het eeuwig evangelie	71

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten[®] bij Pacific Press[®] Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry[®]**

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digital document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. Jakobus, de broer van de Here

Sabbat 27 september

(Mattheüs 12: 46-50 aangehaald) Het leven van Christus stond in het teken van ernstige werkzaamheid. Hoewel Hij steeds werd tegengewerkt hield Hij Zich voortdurend bezig met het onderwijzen van het volk en het genezen van de zieken. Het leek alsof het werk dat Hij op Zich had genomen een grote belasting voor Hem was, en dit veroorzaakte ongerustheid bij Zijn familie. Zij hoorden dat Hij hele nachten doorbracht in gebed, dat Hij heel de dag verdrongen werd door grote menigten mensen en dat Hij Zichzelf niet eens de tijd gunde om te eten. Zijn broers, de zonen van Jozef, riepen Maria te hulp om met hen mee te gaan, want zij wisten dat Zijn liefde voor haar hun invloed zou versterken om Hem over te halen voorzichtiger te zijn. Zij voelden dat hun eigen eer werd aangetast door de kritiek op Jezus. Zij waren helemaal niet blij met Zijn schokkende beschuldigingen tegen de godsdienstige leiders van de joden en voelden de smaad die op hen kwam als gevolg van hun verwantschap met Hem. Zij wisten wat voor onrust Zijn woorden en werken teweeg brachten en zij waren niet alleen ontzet over Zijn vrijmoedige uitspraken, maar ook verontwaardigd over Zijn afkeuring van de Schriftgeleerden en Farizeeën. De woorden die Hij gesproken had voordat zij naar Hem toekwamen om Hem te dwingen op te houden met Zijn manier van doen, hadden hen zeer geïrriteerd. - *Signs of the Times*, October 1, 1896.

Zondag 28 september: Jakobus, de broer van Jezus

Jezus sprak met het hoogste, persoonlijke gezag en toch maakte Hij altijd de indruk bij het volk dat Hij sprak door het gezag van Zijn Vader. Hij plaatste Zichzelf op hetzelfde niveau als de Eeuwige Troon. De heerlijkheid van God viel rechtstreeks op Hem en werd op degenen geworpen die het licht wilden ontvangen en die lichtdragers voor anderen zouden worden.

Terwijl velen in Hem geloofden waren Zijn eigen broers, die met hem verbonden waren met banden van verwantschap, ongelovig. Zij dachten dat Hij buiten Zichzelf was door op die manier aanspraak te maken op goddelijk gezag en Zichzelf voor de Farizeeën te plaatsen als Degene die hen terechtwees. Zijn broers wisten dat ze een aanleiding tegen Hem zochten en zij dachten dat de woorden die Hij had gesproken genoeg aanleiding waren. Zij moesten vastberaden ingrijpen om te verhinderen dat Hij woorden zou uitspreken die niet alleen Hemzelf in de problemen zouden brengen, maar die de afkeuring van de Farizeeën over zijn familie zouden brengen. Terwijl Hij die duidelijke woorden tegen de ongelovigen sprak, brachten Zijn discipelen Hem de boodschap dat Zijn moeder en Zijn broers buiten stonden en Hem wensten te spreken. Hij wist wat er in hun harten was. Hij wist dat zij de aard van Zijn zending niet begrepen en niet beseften dat Hij van de Vader kwam. Zij beseften niet dat Hij geboren was om te getuigen van de waarheid. Zij begrepen Zijn woorden van rustig gezag niet die Hij uitsprak met een ernst die in overeenstemming was met hun echtheid en gewichtigheid.

Nadat Hij had gehoord dat Zijn moeder en Zijn broers buiten waren en Hem wensten te zien, vroeg Hij: "Wie is Mijn moeder en wie zijn Mijn broers? En Hij strekte Zijn hand uit over Zijn discipelen en zei: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders. Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder."

Hij was als de Plaatsvervanger en Borg van de mens naar deze aarde gekomen en degenen die Hem door het geloof aannamen, gelovende dat Hij de Gezondene van God was, waren hechter met Hem verbonden dan degenen die met Hem waren verbonden door menselijke familiebetrekkingen. Zij zouden niet verloren gaan maar eeuwig leven hebben. Zij zouden één worden met Hem, zoals Hij één was met de Vader. Als gelovige en dader van Zijn woorden was Zijn moeder door dit feit dichter en meer zaligmakend aan Hem verwant dan door haar natuurlijke verwantschap in het vlees. Zij die op een natuurlijke manier zijn broers waren, zouden op geen enkele wijze voordeel hebben door hun verwantschap met Hem, tenzij zij Hem aan zouden nemen als hun persoonlijke Verlosser. Maar hoe kostbaar zijn de woorden van Christus voor hen die geloven! Wat een bron van vreugde zouden zij moeten zijn voor een ieder die verbonden is met Christus door zaligmakend geloof! Wat een steun zou Christus bij zijn aardse familie hebben gevonden als zij in Hem zouden hebben geloofd als Iemand van de hemel en met Hem zouden hebben samengewerkt in het werk van God. Maar het geïnspireerde Woord zegt: "Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem." Christus stelde een droevig feit vast in Zijn leven toen Hij in Nazareth zei: "Geen profeet is welgevallig in zijn vaderstad." — *Signs of the Times*, October 1, 1896.

Maandag 29 september: Jakobus, de gelovige

"En toen wij in Jeruzalem aankwamen, ontvingen de broeders ons met blijdschap." Zo beschrijft Lukas de ontvangst van de apostel van de heidenen bij zijn aankomst in Jeruzalem. Hoewel Paulus overal vooroordeel, na-ijver en jaloezie ontmoette, vond hij ook harten die open stonden om de blijde boodschap te ontvangen die hij bracht en die hem lief hadden omwille van Christus en de waarheid. Ook al was de vriendelijke begroeting die hij ontving bemoedigend, toch kon het zijn ongerustheid over de houding van de gemeente in Jeruzalem ten opzichte van hemzelf en zijn werk niet wegnemen. Hun ware gevoelens zouden meer zichtbaar worden in de vergadering met de oudsten van de gemeente, die de volgende dag zou plaatsvinden.

Paulus wilde zich heel graag helemaal met hen verenigen. Hij had alles gedaan wat hij kon om het vooroordeel en het wantrouwen weg te nemen, dat zo onterecht tegen hem was ontstaan omdat hij het evangelie aan de heidenen bracht zonder de beperkingen van de ceremoniële wet. Maar hij vreesde dat zijn inspanningen tevergeefs zouden kunnen zijn en dat zelfs de gulle gaven die hij met zich meebracht de harten van de joodse broeders niet zouden verzachten. Hij wist dat de mannen die hij zou ontmoeten zeer vastberaden en vastbesloten waren en hij was behoorlijk bezorgd over zijn ontmoeting met hen, maar hij kon niet ontkomen aan de vuurproef, hoe lastig die ook zou zijn. Hij was met geen andere bedoeling naar Jeruzalem gekomen dan het wegnemen van de barrières van vooroordeel en misverstand die hen hadden gescheiden en die zijn werk zozeer hadden belemmerd.

Op de dag na de aankomst van Paulus, verzamelden de oudsten van de gemeente zich met Jakobus als hun leider om hem en zijn medereizigers te ontvangen als boodschappers van de heidengemeenten. Het eerste wat Paulus deed was het aanbieden van de gaven die aan hem waren toevertrouwd. Hij was zorgvuldig geweest om te waken voor de minste aanleiding tot wantrouwen in het beheer van het hem toevertrouwde geld, door ervoor te zorgen dat er in iedere gemeente

afgevaardigden gekozen werden die hem vergezelden als mede beheerders van de opgehaalde gelden.

Deze broeders werden nu naar voren geroepen en een voor een legden zij de gaven aan de voeten van Jakobus die de heidengemeenten vrijelijk hadden gegeven, ofschoon vaak vanuit hun diepste armoede. Hier was tastbaar bewijs van de liefde en het medeleven dat deze nieuwe discipelen voelden voor de moederkerk en van hun verlangen om eensgezind te zijn met hun joodse broeders. Hier was ook het bewijs dat Paulus getrouw zijn belofte had vervuld toen er jaren eerder bij de vergadering in Jeruzalem bij hem op aangedrongen was om de armen te gedenken. —*Sketches From the Life of Paul*, pp. 207–209.

Dinsdag 30 september: Jakobus en het evangelie

Wij hebben meer van Jezus nodig en veel minder van het eigen ik. Wij hebben kinderlijke eenvoud nodig die ons ertoe zal brengen al onze behoeften aan de Here te vertellen en te geloven dat Hij in onze noden zal voorzien in overeenstemming met Zijn rijkdom en goedheid en liefde. "Als u iets vragen zult in Mijn Naam," zegt Hij, "zal Ik het doen." Als u Mij liefheeft, zult u die liefde tonen door Mijn geboden in acht te nemen. "En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid."...

"Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren." Dit is de enige ware toets van karakter. Door het doen van de wil van God geven we het beste bewijs dat we God liefhebben en Jezus Christus die Hij heeft gezonden. De vaak herhaalde woorden van liefde voor God hebben geen waarde tenzij die liefde geopenbaard wordt in de praktijk van het leven. Liefde voor God is niet slechts een gevoel, het is een levende, werkende kracht. Iemand die de wil van zijn Vader in de hemel doet laat aan de wereld zien dat hij God liefheeft. De vrucht van zijn liefde wordt gezien in goede werken...

De apostel Jakobus zag dat gevaren zouden ontstaan bij het aanbieden van rechtvaardiging door geloof en hij deed zijn best om aan te tonen dat waar geloof niet kan bestaan zonder overeenkomstige werken. De ervaring van Abraham wordt gegeven. "Ziet u wel," zegt hij, "dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden?" Dit oprechte geloof doet een oprecht werk in de gelovige. Geloof en gehoorzaamheid brengen een betrouwbare, waardevolle ervaring.

Er is een geloof dat geen reddend geloof is. Het Woord zegt dat de duivels geloven en beven. Het zogenaamde geloof dat niet door liefde werkt en de ziel reinigt zal niemand rechtvaardigen. "U ziet dus," zegt de apostel, "dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof." Abraham geloofde God. Hoe weten we dat hij geloofde? Zijn werken getuigen van de aard van zijn geloof en zijn geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend...

Ons geloof zou overvloedig moeten zijn in goede werken, want geloof zonder werken is dood. Iedere taak die volbracht wordt, ieder offer dat gebracht wordt in de naam van Jezus, brengt een bijzonder grote beloning. Juist in het voldoen aan verplichtingen spreekt God en geeft Hij zijn zegen. —*Signs of the Times*, May 19, 1898.

Jakobus schrijft over Abraham en zegt: "Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izak, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden? En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof." Jakobus 2:21-24. Om gerechtvaardigd te worden door geloof moet het geloof een punt bereiken waar het de genegenheden en opwellingen van het hart beheerst, en door gehoorzaamheid wordt het geloof volmaakt gemaakt.

De beginselen die onze handelingen zouden moeten beheersen worden duidelijk omschreven in het goddelijke Woord. Berouw en bekering tegenover God en geloof in onze Here Jezus Christus zijn de voorwaarden voor verlossing. In de tijd van Jakobus stonden er mensen op die precies hetzelfde deden als velen in onze tijd – zij verkondigen dat geloof in Christus mensen ontslaat van gehoorzaamheid aan de wet van God. Jakobus zegt: "Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood. Maar nu zal iemand zeggen: U hebt geloof en ik heb werken. Laat mij dan uw geloof zien uit uw werken en ik zal u uit mijn werken mijn geloof laten zien. U gelooft dat God één is en daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen. Maar wilt u weten, o nietig mens, dat het geloof zonder de werken dood is?" Vers 17-20. Hij houdt hen het geval van Abraham voor, die door levend geloof werd gerechtvaardigd, terwijl zijn werken zijn geloof aantoonde, of ermee in overeenstemming waren. "Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden? En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd." Vers 22, 23. Het is door het voortdurend betrachten van geloof en liefde dat gelovigen tot lichten maakt die schijnen in de wereld.—*Signs of the Times*, January 7, 1897.

Woensdag 1 oktober: Aan de twaalf stammen die in de verstrooiing zijn

De vervolging die over de gemeente te Jeruzalem kwam, werkte sterk mee tot uitbreiding van het evangeliewerk. De verkondiging van het woord ging daar met succes gepaard, en nu bestond het gevaar dat de discipelen er te lang zouden vertoeven, zonder zich rekenschap te geven van de opdracht van de Heiland om uit te gaan in de gehele wereld. Vergetend dat kracht om het boze te weerstaan het best wordt verkregen door in de aanval te gaan, begonnen ze te denken dat er voor hen geen belangrijker taak bestond dan de gemeente te Jeruzalem te beveiligen tegen de aanvallen van de vijand. In plaats van de nieuwe bekeerlingen op te leiden om het evangelie te brengen aan diegenen die het nog niet hadden gehoord, liepen ze gevaar een weg in te slaan die allen ertoe zou brengen tevreden te zijn met wat was bereikt. Om degenen die Hem vertegenwoordigden wijd en zijd te verspreiden, waar zij voor anderen konden werken, liet God toe, dat vervolging over hen kwam. Vanuit Jeruzalem verdreven, trokken de gelovigen „het land door, het evangelie verkondigende".

Onder hen aan wie de Heiland de opdracht: „Gaaf dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen" (Matth.28:19) had gegeven, bevonden zich velen uit bescheiden levenskringen — mannen en vrouwen die geleerd hadden hun Here lief te hebben en die zich hadden voorgenomen Zijn voorbeeld van onzelfzuchtig dienen op te volgen. Aan deze deemoedige zielen, zowel als aan de discipelen die tijdens Zijn aardse

bediening met de Heiland waren geweest, was een kostbaar pand toevertrouwd. Zij moesten de wereld de blijde boodschap van de verlossing door Christus brengen.

Toen zij door vervolging verstrooid waren, gingen ze vol zendingsijver uit. Zij voelden de verantwoordelijkheid die hun zending met zich meebracht. Zij wisten dat hun handen het brood des levens bevatten voor een hongerende wereld. De liefde van Christus drong hen dit brood te breken voor allen die in nood waren. De Here werkte door hen. Overal waar zij kwamen, werden de zieken genezen en werd aan de armen het evangelie gepredikt. – *Van Jeruzalem tot Rome blz. 76*

Jakobus gaf eveneens met beslistheid het getuigenis dat het Gods bedoeling was de heidenen dezelfde voorrechten en zegeningen te schenken die de joden waren verleend. De Heilige Geest achtte het raadzaam de ceremoniële wet niet aan de heidense bekeerlingen op te leggen, en het inzicht van de apostelen stemde met het inzicht van de Heilige Geest overeen. Jakobus presideerde de raadsvergadering, en zijn uiteindelijke beslissing luidde: "Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet verder moet lastig vallen."

Hiermee eindigde de discussie. Bij dit voorval zien we een weerlegging van het dogma van de Rooms-Katholieke Kerk, dat Petrus het hoofd van de gemeente was. Alle pausen die beweren de opvolger van Petrus te zijn, hebben voor hun aanspraken geen Schriftuurlijke grondslag. Niets in het leven van Petrus geeft recht tot de bewering dat hij als de plaatsvervanger van de Allerhoogste boven zijn broeders was verheven. Wanneer degenen die de opvolgers van Petrus heten te zijn, zijn voorbeeld hadden nagevolgd, zouden zij er altijd mee tevreden zijn geweest om op gelijke voet met hun broeders te staan.

Jakobus schijnt bij deze gelegenheid te zijn uitgekozen om het besluit dat door de raad was opgenomen, openbaar te maken. Het was zijn beslissing dat de ceremoniële wet, en in het bijzonder de inzetting van de besnijdenis, niet aan de heidenen zou worden opgelegd, of hun zelfs maar zou worden aanbevolen. Jakobus probeerde zijn broeders ervan te overtuigen dat de heidenen, wanneer zij zich tot God wendden, een grote omkeer in hun leven hadden ondergaan, en dat de grootste voorzichtigheid in acht moest worden genomen om hen niet met verwarrende en twijfelachtige kwesties van minder belang te verontrusten, waardoor zij in het navolgen van Christus ontmoedigd zouden worden. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 144*

Donderdag 2 oktober: Jakobus en Jezus

Hij echter geeft des te meer genade. Daarom zegt de Schrift: God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade. Jakobus 4: 6.

U bent alleen veilig als u zich in volledige onderwerping en gehoorzaamheid met Christus verbindt. Het juk is zacht, want Christus draagt de last. Wanneer u de last van het kruis opheft zal het licht worden, en dat kruis is voor u een belofte van eeuwig leven. Iedereen heeft het voorrecht om Christus blijmoedig te volgen, bij iedere stap uitroepend: "Uw vernederen heeft mij groot gemaakt." Maar als wij naar de hemel willen reizen, moeten wij Gods Woord als ons lesboek aannemen. In het geïnspireerde Woord moeten wij dag na dag onze lessen lezen...

De vernedering van Christus Jezus als mens is onbegrijpelijk voor de menselijke geest, maar Zijn goddelijkheid en Zijn voorbestaan eer de wereld werd geschapen kan nooit betwijfeld worden door hen die het Woord van God geloven. De apostel

Paulus spreekt over onze Middelaar, de enig geboren Zoon van God, die in een toestand van heerlijkheid de gestalte van God had. Hij was de Aanvoerder van heel het hemelse leger en Hij nam de gestalte van een dienstknecht op Zich toen Hij Zijn godheid met menselijkheid bekleedde...

Door ermee in te stemmen mens te worden openbaarde Christus een nederigheid waar de hemelbewoners zich over verwonderen. De daad van instemming om mens te worden zou geen vernedering zijn ware het niet vanwege het feit van het verheven voorbestaan van Christus. Wij moeten ons verstand openstellen om te beseffen dat Christus Zijn koninklijk kleet, Zijn koninklijk troon, Zijn opperbevel prijs gegeven heeft, en dat Hij Zijn godheid met menselijkheid bekleed heeft, zodat Hij de mens, waar Hij ook was, kon ontmoeten, en aan het mensdom zedelijke kracht kon geven om zonen en dochters van God te worden.

Om de mens te redden, is Christus tot de dood toe gehoorzaam geweest, ja, tot de dood van het kruis toe. De zachtmoedigheid en nederigheid, die kenmerkend waren in het leven van Christus, zullen in het leven en karakter van de mensen geopenbaard worden, die wandelen, zoals Hij gewandeld heeft."—*Sons and Daughters of God*, p. 81.

En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf.
Jakobus 1:22

De Here vraagt van iedereen dienstbaarheid. Degenen aan wie de levende woorden zijn geopenbaard, die de waarheid begrijpen en zichzelf met lichaam, ziel en geest aan God overgeven zullen de woorden van de Heiland: "Ga vandaag in mijn wijngaard werken" (Matt. 21:28), begrijpen als een vereiste, maar dan zonder dwang. Gods wil wordt in Zijn Woord bekend gemaakt en zij die in Christus geloven zullen naar dat geloof handelen. Zij zullen daders van het Woord zijn.

De toets van oprechtheid is niet in woorden, maar in daden. Christus zegt tegen niemand: "Wat zegt u meer dan anderen?" maar, "wat doe je meer dan anderen?" Zijn woorden zijn vol betekenis: "Als u deze dingen weet, zalig bent u als u ze doet." (Joh. 13:17). Woorden hebben geen betekenis tenzij zij gesproken worden in oprechtheid en in waarheid. Het talent van woorden wordt effectief en waardevol gemaakt als ze vergezeld worden door bijpassende daden. Voor iedere ziel is het van levensbelang om het Woord te horen en ernaar te handelen.

"Ga binnen door de nauwe poort, want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor naar binnen gaan." (Matt. 7:13)...

Wij hebben het bewijs dat er veel misleiders in de wereld zijn; mensen die zeggen: "Ik ga," maar toch niet gaan. Zij kunnen vlotte woorden spreken en mooie toespraken houden, maar zij misleiden, zij laten in hun leven zien dat hun woorden niet in God zijn verricht. Het feitelijke leven is een ware graadmeter van het karakter. Door onze woorden en door onze daden laten wij aan de wereld, aan engelen en aan mensen zien dat we in Christus geloven als onze persoonlijke Verlosser.

Goede werken kopen de liefde van God niet, maar zij laten zien dat wij die liefde bezitten. Als wij onze wil en handelwijze aan God overgeven zullen wij niet voor Gods liefde werken; wij zullen Gods geboden gehoorzamen omdat het juist is dat te doen. De discipel Johannes schreef: "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad." (1 Joh. 4:19). Het ware geestelijke leven zal in iedere ziel geopenbaard worden die dienstbaar is aan Christus. Zij die leven voor Christus worden vervuld met Zijn

gezindheid en zij kunnen niet anders dan werken in Zijn wijngaard. Zij werken de werken Gods. Laat iedere ziel dit onder gebed overdenken opdat hij overeenkomstig kan handelen. — *This Day With God*, p. 244.

Geen verdere studiesuggestie voor de vrijdag

2. Het volmaakt maken van ons geloof

Sabbat 4 oktober

Christus woont in degene die Hem door het geloof aanneemt. Ook al komen er moeilijkheden, toch zal de tegenwoordigheid van de Here met ons zijn. De brandende braamstruik waarin de Here aanwezig was, werd niet verbrand. Nog geen vezel van de takken werd door het vuur vernietigd. Zo zal het ook zijn met de zwakke mens die zijn vertrouwen plaatst in Christus. De vurige oven van verzoeking kan branden, vervolging en beproeving kan komen, maar alleen de slakken worden verbrand. Het goud zal helderder stralen dankzij het proces van loutering. Hij die in het hart van de gelovigen is, is groter dan hij die de harten beheerst van de ongelovigen. Klaag niet bitter over de beproeving die tot u komt, maar laten uw ogen op Christus zijn gericht, die Zijn goddelijkheid bekleed heeft met menselijkheid opdat wij mogen begrijpen hoe groot zijn belangstelling voor ons is, aangezien Hij Zich heeft vereenzelvigd met de lijdende mensheid. Hij heeft de beker van menselijk lijden geproefd, in al onze benauwdheid was Hij benauwd. Hij werd volmaakt gemaakt door lijden en in alles verzocht zoals de mensen worden verzocht, opdat Hij hen die verzocht worden kan bijstaan. Hij zegt: "Ik zal maken, dat een man kostbaarder zal zijn dan dicht goud, en een mens dan fijn goud van Ofir." (Jes. 13:12 Sv). Hij zal een man kostbaar maken door bij hem te wonen, door hem de Heilige Geest te geven. Hij zegt: "Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die tot Hem bidden."—*Signs of the Times*, March 5, 1896.

Zondag 5 oktober: Geloof houdt stand

Geloof maakt iemand vertrouwd met het bestaan en de tegenwoordigheid van God, en wanneer wij alleen gericht zijn op Zijn heerlijkheid onderscheiden wij steeds meer de schoonheid van Zijn karakter. Onze zielen worden sterk in geestelijke kracht, want wij ademen de atmosfeer van de hemel en wij beseffen dat God aan onze rechterhand is en dat wij niet zullen wankelen. Het geloof beseft dat God getuige is van ieder woord en iedere daad en dat alles open ligt voor Hem met wie wij te maken hebben. Wij zouden moeten leven als in de tegenwoordigheid van de Eeuwige. —*Review and Herald*, January 24, 1888.

De moeilijkste ervaringen in het christelijke leven kunnen de meest gezegende zijn. De bijzondere voorzienigheid van de donkere uren kunnen de ziel bemoedigen in de toekomstige aanvallen van Satan en de ziel toerusten om staande te blijven onder de hevigste beproevingen. De beproeving van uw geloof is kostbaarder dan goud. Maar om de toets te doorstaan moet u dat geloof en dat standvastige vertrouwen in God hebben dat niet verontrust zal raken door de argumenten en verzoeken van de misleider. Neem de Here op Zijn woord aan. Bestudeer de

beloften en leg er beslag op naar gelang uw behoefte. "Geloof komt door het horen en het horen door het woord van God." Zalig is de man die, wanneer hij wordt verzocht, zichzelf rijk weet in de kennis van de Schrift en beschutting vindt onder de beloften van God. De psalmist zegt: "Ik heb Uw belofte in mijn hart opgeborgen, opdat ik tegen U niet zondig." Wij hebben dat rustige standvastige geloof nodig, die onverschrokken morele moed die niemand anders dan Christus kan geven, opdat wij voorbereid zouden zijn op moeilijkheden en versterkt voor onze taak.

Zolang wij op aarde zijn is er geen ontkomen aan strijd en verzoeken, maar in iedere storm hebben wij een vaste schuilplaats. Jezus heeft tegen ons gezegd: "In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen." De machten van Satan zijn tegen ons opgesteld en wij moeten een ijverige vijand het hoofd bieden, maar als wij acht slaan op de waarschuwing van Christus, zullen we veilig zijn. "Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt." Er zijn vijanden waaraan weerstand moet worden geboden en die moeten worden overwonnen, maar Jezus is aan onze zijde, en staat klaar om ons te versterken voor iedere aanval. "Dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof." Het geloof ziet Jezus staande als onze Middelaar aan de rechterhand van God. Het geloof ziet de woningen die Jezus voor degenen die Hem liefhebben aan het bereiden is. Het geloof ziet het kled en de kroon die bereid zijn voor de overwinnaar. Het geloof hoort het lied van de verlost en brengt de eeuwige heerlijkheid dichtbij. Wij moeten dicht bij Jezus komen in liefdevolle gehoorzaamheid als we de koning in Zijn schoonheid willen zien. Er is vrede in het geloof en vreugde in de Heilige Geest. Geloof! Geloof! Mijn ziel roept: Geloof! Rust in God. Hij is in staat te bewaren wat u Hem heeft toevertrouwd en zal u meer dan overwinnaar maken door Hem die u heeft liefgehad.

Maar denk eraan dat iedereen die het bruiloftskleed aan heeft, uit de grote verdrukking is gekomen. De machtige golven van verzoeking zullen op iedereen slaan. Maar de lange nacht van waken, van werken, van ontbering is bijna voorbij. Christus zal spoedig komen. Maak u gereed! Gods engelen proberen u weg te trekken van uzelf en van aardse dingen. Laat hen niet tevergeefs werken. Geloof, levend geloof, is wat u nodig hebt; het geloof dat door liefde werkt en de ziel reinigt.

Denk aan Golgotha en het vreselijke, het oneindige offer dat daar voor de mens werd gebracht. Jezus nodigt u nu uit om tot Hem te komen, precies zoals u bent en Hem tot uw kracht en uw eeuwige Vriend te maken. —*Review and Herald*, April 17, 1894.

Maandag 6 oktober: Volmaaktheid

Beproevingen zijn Gods arbeiders, aangesteld voor de vervolmaking van het karakter. Hoe groot de ontbering en het lijden van een christen ook is, hoe duister en ondoorgrondelijk de weg der voorzienigheid ook lijkt, toch moet hij zich in de Here verheugen, wetende dat alles meewerkt ten goede voor hem.—*Review and Herald*, May 6, 1902.

De Here beproeft de kracht van Zijn kinderen door moeilijkheden. Is het hart sterk om te verdragen? Is het geweten vrij van overtreding? Getuigt de Geest met onze geest dat wij kinderen van God zijn? Dit stelt de Here vast door ons te beproeven. Hij zuivert ons van alle slakken in de oven van droefheid. Hij geeft ons geen moeilijkheden om onnodige pijn te veroorzaken, maar om ons ertoe te brengen

op Hem te zien en onze lijdzaamheid te versterken en ons te leren dat wij zijn redding zullen zien als we niet opstandig worden, maar ons vertrouwen in Hem stellen.

Christus heeft ons niet verzekerd dat het gemakkelijk is om een volmaakt karakter te verkrijgen. Het is een strijd, een conflict, een dagelijkse opmars. Wij gaan het koninkrijk des hemels alleen binnen door veel tegenspoed. Als we met Christus op Zijn troon zitten, moeten we eerst deel hebben aan Zijn lijden. Wij moeten ieder persoonlijk ervaren wat van Christus is gezegd. "Want het paste Hem... dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen." "Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden." Zullen wij dan bang en angstig zijn vanwege de beproevingen die wij het hoofd moeten bieden onder het voortgaan? In deze wereld zullen wij tegenspoed hebben, maar de Here Jezus zal ons alle hulp geven waarom we vragen en waarin we geloven. - *Review and Herald*, June 20, 1907.

Totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus. Efeze 4:13

Terwijl wij stap voor stap vooruitgaan op het pad van gehoorzaamheid, zullen wij weten hoe waar de belofte is dat zij die ernaar jagen de HEERE te kennen, zullen weten dat Zijn verschijning vaststaat als de dageraad. Er is helderder licht gereed om op een ieder te vallen die Hem volgt die het Licht van de wereld is. Iedereen die het juk van Christus op zich neemt en vastbesloten is om het woord van God te gehoorzamen, zal een gezonde evenwichtige ervaring hebben. Hij zal zich verheugen in de zegeningen die tot hem komen als gevolg van het verbergen van zijn leven met Christus in God...

Wat een ijverig, onophoudelijk werk is het werk van een ware christen. Hij draagt altijd het juk van Christus... Hij heeft ware bescheidenheid en spreekt niet over zijn bekwaamheden en prestaties. Het bewonderen van zichzelf maakt geen deel uit van zijn leven. Er is nog veel te leren over wat een waar christelijk karakter behelst. Het is zeker geen opgeblazenheid van zichzelf... de heerlijkheid en majesteit van God zouden altijd onze zielen moeten vullen met een heilige eerbied, terwijl het ons tot in het stof vernedert voor Hem. Zijn neerbuigendheid, Zijn brede, diepe medeleven, Zijn tederheid en liefde worden ons gegeven om ons vertrouwen te versterken en de angst weg te nemen die tot slavernij voert. De Here wil dat wij Hem alles van onszelf geven in een standvastig, evenwichtig, christelijk leven...

Laat ons niet de gedachte koesteren dat wij godsdienstige dwergen zijn... wij moeten voortdurend opwassen tot de volheid van mannen en vrouwen in Christus Jezus, tot wij volmaakt zijn in Hem. Christus zal komen en bij iedere ziel wonen die vanuit zijn hart zal zeggen: Kom binnen. Hij heeft een ieder lief die ernaar verlangt om Hem te volgen. —*In Heavenly Places*, p. 185.

Dinsdag 7 oktober: Vragen in geloof

Mannen, vrouwen en jonge mensen, God vraagt van u dat u zedelijke moed, vastheid van doel, kracht en volharding bezit. Hij wil niet dat u zich laat meeslepen door anderen, maar dat u voor uzelf zult onderzoeken voor u iets aanneemt of verwerpt en dat u zelf studeert en naar bewijzen zoekt om dat alles aan God in het gebed voor te leggen. "En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan

vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden." Nu de voorwaarde: "Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Heere." Deze vraag om wijsheid moet geen hol gebed zijn, dat men al vergeten is zodra het is beëindigd. Het is een gebed dat het sterke en vurige verlangen van het hart uitdrukt en dat voortkomt uit een bewust gebrek aan wijsheid om de wil van God vast te stellen.

Wordt niet moe van het wachten en onstandvastig als na het gebed niet direct antwoord wordt ontvangen. Twijfel niet. Houd vast aan de beloften. "Hij Die u roept, is getrouw: Hij zal het ook doen." Breng net zoals de opdringerige weduwe uw geval steeds naar voren. Is het doel belangrijk en van grote betekenis voor u? Jazeker. Twijfel dan niet, want uw geloof kan op de proef worden gesteld. Als datgene waar u om vraagt waardevol is, dan is het ook waard dat u daar alle krachten voor inspant. U hebt de belofte: waak en bid. Wees standvastig en het gebed zal worden beantwoord, want is het niet God die de belofte heeft gegeven? Als het u iets kost om het te verkrijgen, zult het meer waarderen wanneer u het ontvangt. Er wordt duidelijk gezegd dat als u twijfelt dat u dan niet moet denken dat u iets van God zult ontvangen. Hier wordt een waarschuwing gegeven om niet ontmoedigd te worden, maar vast te vertrouwen op de belofte. Indien u vraagt, zal Hij u overvloedig geven en u geen verwijt maken.

Dit is waar velen een fout begaan. Zij twijfelen over hun doel en hun geloof schiet tekort. Dit is waarom zij niets van de Here ontvangen, die onze Bron van kracht is. Niemand hoeft in de duisternis te wandelen en rond te tasten als een blinde, want de Here heeft licht gegeven indien zij het willen ontvangen op de manier die Hij heeft voorgeschreven en niet hun eigen weg kiezen. Hij verwacht van iedereen dat de dagelijkse plichten ijverig worden gedaan. Dit is in het bijzonder het geval met hen op wie het ernstige en belangrijke uitgeverswerk berust, zowel zij die grote verantwoordelijkheid dragen in het werk als zij die minder verantwoordelijkheid dragen. Dit kan alleen gebeuren wanneer men op God ziet voor de bekwaamheid om getrouw te doen wat juist is in de ogen van de Hemel. Laat men alles doen als gedreven door onzelfzuchtige motieven, alsof Gods oog voor iedereen zichtbaar is en op iedereen ziet en de daden van iedereen onderzoekt.—*Testimonies*, vol. 2, pp. 130–132.

God wil graag dat u door geloof tot Hem komt. Hij wil graag dat u grote dingen van Hem verwacht. Hij wil u graag inzicht geven in zowel tijdelijke als geestelijke zaken. Hij kan het verstand verscherpen. Hij kan tact en bekwaamheid geven. Breng uw talenten in het werk en vraag God om wijsheid en het zal u worden gegeven.

Aan iedereen die steeds zijn wil overgeeft aan de wil van de Eeuwige, om door God te worden onderwezen en geleid, wordt de belofte gegeven van steeds groeiende ontwikkeling in geestelijke dingen. God stelt geen grenzen aan de vooruitgang van hen die "vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht."

Zij die God tot hun kracht maken beseffen hun eigen zwakheid en de Here geeft hen Zijn wijsheid. Terwijl zij iedere dag op God vertrouwen en Zijn wil met nederigheid, van ganser harte en met nauwgezette eerlijkheid volbrengen, nemen zij toe in kennis en bekwaamheid.

Het geval van Daniël openbaart het feit dat de Here altijd gewillig is om gebeden te horen van de nederige ziel en als wij de Here met heel ons hart zoeken, zal Hij onze gebeden beantwoorden. Hier wordt geopenbaard waar Daniël zijn bekwaamheid en inzicht verkreeg en als wij slechts aan God vragen om wijsheid, mogen wij gezegend worden met meer bekwaamheid en met kracht uit de hemel.— *My Life Today*, p. 110.

Woensdag 8 oktober: De andere kant van geloof

Iedere heilige die tot God komt met een oprecht hart en zijn eerlijke gebeden in geloof tot Hem zendt, zal antwoord krijgen op zijn gebeden. Uw geloof mag de beloften van God niet loslaten als u niet onmiddellijk het antwoord op uw gebeden ziet of voelt. Wees niet bevreesd om God te vertrouwen. Vertrouw op Zijn vaste belofte: "Vraag en u zult ontvangen." God is te wijs om een fout te maken en te goed om enig goed te onthouden aan Zijn heiligen die oprecht wandelen. Mensen begaan fouten en hoewel hun gebeden opgezonden worden vanuit een oprecht hart, vragen zij niet altijd om de dingen die goed zijn voor henzelf of die God zullen verheerlijken. Wanneer dit gebeurt hoort onze wijze en goede Vader onze gebeden en soms zal Hij onmiddellijk antwoorden, maar Hij geeft ons dat wat het beste voor ons is en voor Zijn eigen heerlijkheid. God geeft ons zegeningen. Als wij inzicht konden hebben in Zijn plannen, zouden wij duidelijk zien dat Hij weet wat het beste voor ons is en dat onze gebeden worden beantwoord. Er wordt niets gegeven wat schadelijk is, maar de zegeningen die wij nodig hebben worden gegeven in de plaats van iets waar wij naar hebben gevraagd wat niet goed voor ons zou zijn, maar wat ons zou schaden.

Ik zag dat als wij geen onmiddellijke antwoorden op onze gebeden ontvangen, wij vast moeten houden aan ons geloof en niet moeten toelaten dat wantrouwen overneemt, want dat zou ons van God scheiden. Als ons geloof wankelt zullen wij niets van Hem ontvangen. Ons vertrouwen in God zou sterk moeten zijn en wanneer we er het meeste behoefte aan hebben zal de zegen op ons neerkomen als de regen.

Wanneer Gods dienstknechten bidden om Zijn Geest en zegen, komt het soms onmiddellijk, maar het wordt niet altijd op dat ogenblik gegeven. Wordt niet zwak op die momenten. Laat uw geloof vasthouden aan de belofte dat het zal komen. Laat uw vertrouwen volledig in God zijn en vaak zal de zegen komen op het moment dat u die het meest nodig heeft en u zult onverwacht hulp van God ontvangen wanneer u de waarheid brengt aan ongelovigen. U zult in staat gesteld worden om de waarheid met helderheid en kracht te brengen.

Het werd mij voorgesteld alsof kinderen een zegen vragen van hun aardse ouders die hen liefhebben. Zij vragen iets waarvan de ouders weten dat het hen zal schaden. De ouders geven hen de dingen die goed en gezond voor hen zijn in plaats van dat waar zij om vroegen. Ik zag dat ieder gebed dat in geloof uit een oprecht hart opgezonden wordt, door God zal worden gehoord en beantwoord en degene die het gebed heeft opgezonden zal de zegen ontvangen wanneer die het hardst nodig is en het zal vaak zijn verwachtingen overtreffen. Er gaat geen enkel gebed van een oprechte gelovige verloren als die in geloof en vanuit een eerlijk hart wordt opgezonden. — *Testimonies*, vol. 1, pp. 120, 121.

Jezus zei: "Als u een geloof had als een mosterdzaad, zou u tegen deze berg zeggen: Verplaats u van hier naar daar! En hij zou gaan, en niets zou voor u onmogelijk zijn." Ook al is het mosterdzaadje zo klein, toch bevat het hetzelfde levensbeginsel dat groei voortbrengt in de hoogste boom. Wanneer het mosterdzaadje in de aarde wordt geworpen, legt de kleine kiem beslag op ieder bestanddeel waarin God heeft voorzien voor zijn voeding en het ontwikkelt al snel een stevige groei. Als u zo'n geloof heeft zult u beslag leggen op Gods woord en op alle nuttige middelen waarin Hij heeft voorzien. Zo zal uw geloof worden versterkt en zal het u ondersteunen door u de kracht van de hemel te brengen. Ook al lijken de hindernissen die door Satan op uw pad worden opgestapeld zo onoverkomelijk als de eeuwige bergen, toch zullen ze verdwijnen voor het bevel van geloof. "Niets zal voor u onmogelijk zijn."

Wij moeten niet geloven omdat we zien of voelen dat God ons hoort. Wij moeten op Zijn beloftes vertrouwen. Wanneer wij Hem naderen door het geloof zal ieder gebed tot het hart van God komen. Wanneer wij om Zijn zegen hebben gevraagd, zouden wij moeten geloven dat we het hebben ontvangen. Dan moeten wij onze werkzaamheden verrichten met de zekerheid dat de zegen zal komen wanneer we die het meest nodig hebben. Wanneer we geleerd hebben om zo te handelen, zullen we weten dat onze gebeden worden beantwoord. God zal voor ons "ver boven alles" doen "naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid" en "de werking van de sterkte van Zijn macht." —*Signs of the Times*, January 20, 1904.

Donderdag 9 oktober: De rijken en de armen

Christus is altijd de vriend van de armen geweest. Hij verkoos armoede, en eerde het door er Zelf deel aan te hebben. Hij heeft er voor altijd de smaad van verachting van weggenomen door de armen, de erfgenamen van Zijn koninkrijk, te zegenen. Dat was de aard van Zijn werk. Door Zich over te geven aan een leven in armoede verlost Hij armoede van zijn vernedering. Hij nam Zijn plaats in bij de armen opdat Hij de schandvlek van de armoede weg zou nemen die de wereld erop had geplaatst. Hij kende het gevaar van de liefde voor rijkdom. Hij wist dat deze liefde het verderf is voor vele zielen. Het maakt dat de rijken toegeven aan ieder verlangen naar voornaamheid. Het leert hen neer te kijken op degenen die lijden onder de druk van armoede. Het ontwikkelt zwakheid van geest en toont dat de rijken ondanks een overvloed van rijkdom, niet rijk zijn in God.

Het karakter van veel mensen is gevormd door de onjuiste waarde die aan de rijken in de wereld wordt toegekend. De man die huizen en grond bezit en wordt geprezen en misleid door het respect aan hem bewezen, kan neerzien op een arme man die deugden bezit welke de rijke niet heeft. Wanneer hij gewogen wordt in de gouden weegschaal van het heiligdom, zal de zelfzuchtige, gierige, rijke man te licht bevonden worden, terwijl over de arme man, die in geloof alleen op God heeft vertrouwd voor zijn deugd en goedheid, verklaard zal worden dat hij erfgenaam is van de eeuwige rijkdommen van het koninkrijk van God.—*Welfare Ministry*, pp. 172, 173.

Als er door de voorzienigheid van God rijkdom is vergaard, dan is er geen zonde in het bezit ervan, en als er zich geen mogelijkheden voordoen om deze middelen te gebruiken in het werk van God, dan is er geen zonde in het nog steeds bezitten ervan. Maar als gunstige gelegenheden worden geboden aan de broeders om hun

bezit te gebruiken voor Gods glorie en de vooruitgang van Zijn werk en zij houden het achter, dan zal het een oorzaak van struikelen voor hen zijn... Eigenliefde zorgde ervoor dat zij dachten dat het allemaal van henzelf was en dat zij het allemaal mochten hebben, maar dan voelen en begrijpen zij op een pijnlijke manier dat hun middelen alleen aan hen waren geleend door God, om vrijuit teruggegeven te worden door het te gebruiken om Zijn werk te bevorderen. Hun rijkdommen misleidden hen. Zij voelden zich arm en leefden voor zichzelf en tenslotte zullen zij ontdekken dat het deel dat zij voor Gods werk hadden kunnen gebruiken een vreselijke last is...

Ik zag dat als God u meer rijkdom had gegeven boven het eenvoudigste en armste, dit u nederig zou moeten maken, want het plaatst u onder grotere verplichtingen. Waar veel is gegeven, zelfs van wereldse vermogens, zal veel gevraagd worden... Zoek naar mogelijkheden om goed te doen met wat u heeft. "Verzamel schatten voor u in de hemel."—*Testimonies*, vol. 1, pp. 169, 170.

Vrijdag 10 oktober: Verdere studie

Jezus, de Wens der Eeuwen, "De bergrede," blz. 241-255.

3. Verzoeken weerstaan

Sabbatmiddag 11 oktober

Verzoeking is verleiding tot zonde en dit komt niet van God maar van de satan en vanuit het kwaad in onze eigen harten. "God kan door het kwade niet verzocht worden en Hij zelf brengt ook niemand in verzoeking" Jakobus 1:13.

God probeert vanuit Zijn grote liefde voor ons de waardevolle versierselen van Zijn Geest in ons te ontwikkelen. Hij staat toe dat wij tegenstand, vervolging en moeilijkheden ondervinden, niet als een gesel, maar als grote zegeningen voor ons leven. Iedere verzoeking die is weerstaan, elke beproeving die moedig is doorstaan geeft ons een nieuwe ervaring en schuift ons voort in onze karakterontwikkeling. De ziel die met behulp van goddelijke krachten verzoeken weerstaat, openbaart de efficiëntie van de genade van Christus aan de wereld en het hemels universum.

Maar hoewel wij niet wanhopig worden van beproevingen, hoe zwaar die ook kunnen zijn, moeten wij bidden dat God niet zal toestaan dat wij daar worden geplaatst waar wij door onze eigen verlangens zullen worden weggesleurd. Als wij het gebed bidden dat Christus ons heeft geleerd, geven wij onszelf over aan de leiding van God, hem vragende om ons op veilige paden te leiden. Wij kunnen dit gebed niet ernstig opzenden en toch besluiten te wandelen volgens onze eigen keuze. We zullen wachten op Zijn aanwijzingen en luisteren naar Zijn stem die zegt: "Dit is de weg, wandelt daarop" Jesaja 30:21

De enige beveiliging tegen het kwaad is dat Christus in het hart woont door ons geloof in Zijn gerechtigheid. Het is vanwege zelfzucht in onze harten dat de verzoeking macht heeft over ons; maar wanneer wij de grote liefde van God aanschouwen, zien wij de zelfzucht in zijn afschuwelijke en walgelijke aard en dan verlangen wij om dit uit onze ziel te verwijderen. Terwijl de Heilige Geest Christus verhoogt, worden onze harten verzacht en onderworpen, de verzoeking verliest haar kracht en de genade van Christus verandert het karakter. — *Thoughts From The Mount of Blessings*, pp 116-118

Zondag 12 oktober: De wortel van de verzoeking

Bid: "Leid ons niet in verzoeking" en dat betekent" Laat ons, o Here niet door de verzoeken overwonnen worden. "Waak en bid dat gij niet in verzoeking komt. Er is een verschil tussen verzocht worden en in verzoeking vallen. — *Temperance* p 192

Het is de satan die u in verzoeking brengt, maar het toegeven is uw eigen handeling. Het ligt niet in het vermogen van de macht van de satan om iemand te dwingen te overtreden. Er is geen excuus voor de zonde. — *Testimonies* vol 4. P 623

Mannen en vrouwen kunnen dit noodlot ontvluchten als zij dat zelf willen. Het is waar dat satan de grote aanstichter is van de zonde; toch is dit geen excuus voor geen enkel mens om te zondigen want de satan kan niemand dwingen tot zondigen. Hij lokt mensen ertoe en maakt de zonde aantrekkelijk en aangenaam, maar hij moet het aan hun eigen wil overlaten of zij voor de verzoeking zullen zwichten of niet... Hij presenteert de verzoeking op een zodanige manier dat tot het kwaad aanlokt en de mens is een vrij wezen om dit te accepteren of af te wijzen. — *Test* vol 2 p 294

Christus wist dat de mens niet in eigen kracht de vijand kon overwinnen; daarom is Hij naar deze wereld gekomen – heeft zijn koninklijk kleed en kroon afgelegd – om voor ons de overwinning te behalen. Hij is in alles verzocht geweest als wij, zodat Hij kon weten hoe Hij de mensen die verzocht worden tegemoet kon komen.

Hij trad de satan tegemoet en overwon op elk punt. Hij heeft ons een voorbeeld gelaten van volkomen gehoorzaamheid. In Zijn kracht kunnen wij meer dan overwinnaars zijn.. Hij is in staat om volkomen te redden een ieder die door hem tot God komt.

Christus is een overwinnaar en zij die hem volgen zullen aan de overwinnende zijde zijn.. Er zijn waardevolle overwinningen te behalen door de christen. Hij mag zwak lijken maar de Heiland kent zijn noden en Hij is in staat hem te versterken. Jezus weet dat de satan mannen en vrouwen wil beheersen en hij staat klaar om een ieder te helpen die tot Hem komt om hulp te vragen. Hij wil niet dat iemand verloren gaat.

Hij heeft het mogelijk gemaakt dat iedere zoon of dochter van Adam die verzocht wordt te alle tijde een glorieuze overwinning kan behalen over verzoeken. Hij heeft kracht uit de hemel beschikbaar gesteld en binnen het bereik gebracht van Zijn kinderen. — *The youths Instructor*. 3 oktober 1901.

Maandag 13 oktober: Wanneer lust bevrucht wordt

Het ligt aan u om iedere emotie en passie te beheersen; dit moet in kalme onderwerping aan de rede en het geweten gebeuren. Dan verliest satan zij kracht en greep over de geest. — *Review and Herald*, 14 juni 1892

Door geloof te hechten aan het gebed kan een ieder voldoen aan de vereisten van het evangelie.. Niemand wordt gedwongen te overtreden; Hij moet eerst daaraan toegeven; de ziel moet de zondige daad zelf willen doen voordat passie en emotie de rede kan domineren of zonde de overwinning kan behalen over het geweten.. Hoe sterk verzoeking ook kan zijn, zij kan nooit een excuus zijn om te zondigen.. "De ogen des Heren zijn op de rechtvaardigen en zijn oren tot hun hulpgeroep"" Roep tot de Heer, gij verzochte ziel. Werp uzelf hulpeloos, onwaardig op Jezus en leg

beslag op iedere belofte van Hem. De Here zal horen. Hij weet hoe sterk de verlokkingen van het natuurlijke hart zijn en Hij zal in elke verzoekings situatie helpen.' — *Testimony* 5, p 177

Als wij niet in zonde willen vallen moeten wij dit vanaf het begin afwijzen. Elke emotie, elk verlangen moet onderworpen worden aan de rede en het geweten. Elke onheilige gedachte moet meteen worden weggewerkt. Door geloof en gebed kan een ieder voldoen aan de vereisten gesteld in het evangelie. Niemand kan gedwongen worden te zondigen. Hoe sterk de verzoeking ook is, die kan geen excuus zijn om te zondigen. "De ogen des heren zijn over de rechtvaardigen en zijn oren tot hun hulpgeroep." Roep tot de Here. Gij verzochte ziel. Werp uzelf hopeloos en onwaardig op Jezus en claim zijn beloften. De Here zal horen. Hij weet hoe sterk de verlokkingen van het natuurlijke hart zijn en Hij zal helpen bij iedere verzoeking. Zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid zullen gevuld worden. — *The watchman* February 19, 1907.

Onze gedachten en motieven zijn de geheime bronnen van onze acties en bepalen daarom ons karakter. Elke gedachte, elk gevoel en ingeving ofschoon niet zichtbaar voor demens, wordt door het oog van God opgemerkt. Hoeveel zorg zouden we daarom niet moeten geven aan het onderzoek van onszelf in het licht van de goddelijke wet; en moeten wij onszelf vergelijken met het volmaakte patroon zodat geen enkel defect bij ons gevonden zal worden op de dag van God.. We kunnen het ons niet veroorloven fouten te maken waarbij onze eeuwige belangen van afhangen. De opstandigheid die in het hart tot stand komt, moet niet uitgedrukt worden, niet door woord noch door handelingen; zo zal de zonde niet gelukken en kan de ziel niet worden aangeklaagd .Het zondige woord of de handeling is slechts de vrucht van het kwaad dat haar wortel in het hart heeft; het uiterlijk bewijs dat de verzoeking heeft overwonnen en dat de hel heeft getriomfeerd.

De apostel zegt "Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte (Jakobus 1:14). God heeft voorzien in middelen die ons kunnen helpen de verzoeking te weerstaan. Deze zijn de studie van Zijn Woord en ernstig gebed. Toen Hij de prins der duisternis tegemoet trad, leidde Hij elk antwoord in met de woorden "Er staat geschreven." Het was het woord van God dat de satan verslagen heeft.. Zij die dat woord tot hun studie maken, bewapenen zich met goddelijke kracht tegen de aanvallen van de vijand. "Uw woord" zegt de psalmist, "bewaars ik in mijn hart opdat ik tegen u niet zondige." — *Signs of the times*, 9 maart 1882

Dinsdag 14 oktober: Elk goed en volmaakt geschenk

De verandering van het hart waarbij wij kinderen van God worden, wordt in de Bijbel weergegeven als een geboorte. Opnieuw wordt dit vergeleken met het ontkiemen van het goed zaad dat door de landman werd uitgezaaid. Op gelijke wijze worden zij die zich pas tot Christus hebben bekeerd "pasgeboren kinderen" genoemd, die moeten opgroeien tot de volle maat van mannen en vrouwen in Christus" 1Petr 2:2; Efeziërs 4:15. Of gelijk het goede zaad dat in het veld is gezaaid, moeten zij opgroeien en vrucht dragen. Jesaja zegt dat zij "Terebinten der gerechtigheid, een planting des Heren tot zijn verheerlijking worden genoemd..."Jesaja 61:3. Zo worden er vanuit het leven in de natuur voorbeelden

gevonden om ons de waarheden en het geheim van het geestelijk leven te doen verstaan. —*Steps to Christ* p 67

Het is door de Geest dat het hart rein wordt gemaakt. Door de geest krijgt de gelovige deel aan de goddelijke natuur. Christus heeft zijn Geest gegeven als een goddelijke kracht om alle aangeboren en ontwikkelde neigingen tot kwaad te overwinnen en om zijn karakter op zijn gemeente te drukken. Wanneer de Geest van God bezit neemt van het hart, wordt het leven veranderd. Zondige gedachten worden weggedaan, kwade handelingen worden achterwege gelaten en liefde, nederigheid en vrede nemen de plaats in van boosheid, jaloezie en strijd.. Blijdschap neemt de plaats van verdriet en het gelaat reflecteert de vreugde van de hemel. Niemand ziet de hand die de last wegneemt of het licht dat van uit de hemelse hoven neerdaalt. De zegen komt wanneer de ziel in geloof zich overgeeft aan God. Dan zal de kracht, die niemand kan zien een nieuw wezen scheppen naar het beeld van God.

De heilige Geest is de adem van het geestelijk leven in de ziel. De gave van de Geest is de gave van het leven van Christus. Het doordringt de ontvanger met de attributen van Christus.

De godsdienst die van God komt is de enige die naar God zal leiden. Om hem oprecht te kunnen dienen moeten wij uit de Geest geboren worden.. Dit zal het hart reinigen en de geest vernieuwen, waardoor de mogelijkheid om God te kennen en lief te hebben wordt verbeterd. Het maakt ons gewillig om aan al zijn voorschriften te gehoorzamen.. Dit is waarachtige aanbidding. Het is de vrucht van het werk van de Heilige Geest. Door de Geest wordt elk oprecht gebed gereinigd en zo een gebed is aanvaardbaar voor God.. Wanneer ook een ziel zich uitstrekt tot God, is het werk van de Geest zichtbaar en God zal Zich aan die ziel openbaren.. Hij zoekt zulke aanbidders. Hij wacht om ze te ontvangen en hen tot zonen en dochters te maken. —*My life today* , p 46

We moeten ons bekeren van ons zondig leven tot het geloof in het evangelie. De volgelingen van Christus hoeven niet te proberen hun licht te laten schijnen. Als zij constant het leven van Christus voor zich houden, zullen zij naar hart en geest veranderd worden naar het beeld van Hem. Dan zullen zij schijnen zonder zwakke pogingen. De Here vraagt niet dat wij onze goedheid ten toon spreiden. In de gave van Zijn Zoon heeft Hij alle voorziening getroffen dat wij innerlijk bedouwd worden met de principes van de hemel. het is de toewijzing van deze voorziening welk zal leiden tot een manifestatie van Christus in de wereld.. Wanneer de kinderen van God een nieuwe geboorte ervaren, zal hun oprechtheid, hun getrouwheid, hun standvastige principes dat zeker openbaren. O, welke woorden werden er tot mij gesproken. Wat een veredeling werd aangeboden door de genade die overvloedig is gegeven. De grootste manifestatie van de genade die door mannen en vrouwen kan worden gegeven wordt gezien wanneer de natuurlijke mens een deelgenoot wordt van de hemelse natuur en door de kracht die de genade van Christus geeft, het kwaad dat in de wereld is door lust kan overwinnen. — *Review and Herald* 1 april 1909

Woensdag 15 oktober: Langzaam tot spreken

Het juiste gebruik van de macht van de spraak heeft te maken met elke tak van christelijk werk; dit komt voor in het gezinsleven en in al onze omgang met elkaar. We moeten onszelf zodanig gewennen om op aangename wijze te spreken, om zuivere en correcte taal en woorden te gebruiken, die vriendelijk en hoffelijk zijn. De Schrift vertelt ons van Christus dat er genade uitgegoten was op Zijn lippen zodat Hij zou weten "hoe het woord te richten tot hen die vermoeid waren. En de Here gelast ons" Uw spreken zij te allen tijde aangenaam, niet zouteloos." (Col 4:6). "dat die tot genade mogen strekken van de hoorders"

Wanneer wij anderen proberen te corrigeren of te hervormen moeten wij zorgvuldig letten op onze woorden. Zij zullen of een reuk des levens ten leven zijn of ten dode. In het geven van waarschuwing of advies gebruiken velen scherpe, strenge woorden, die niet gebruikt kunnen worden om de ziel te genezen. Door deze niet betamelijke woorden wordt de geest geërgerd en vaak worden deze dwalende mensen tot rebellie aangezet. Allen die de waarheidsprincipes willen uitdragen moeten de hemelse olie van liefde hebben ontvangen. Onder alle omstandigheden moeten waarschuwingen in liefde worden uitgesproken. Dan zullen onze woorden hervormingen bewerken en niet provoceren. Christus zal door middel van de Heilige Geest de kracht en de macht daartoe geven. Dat is Zijn taak.

Geen woord mag onbedachtzaam worden uitgesproken. Geen kwaad spreken, geen lichtzinnig gepraat, geen gezeur en geklaag of onreine suggesties mag van de lippen komen van diegenen die een volgeling van Christus is. De apostel Paulus schrijft, door de Heilige Geest geleid: "Geen liederlijk woord kome uit uw mond" (Efeze 4:29). Liederlijke woorden zijn niet alleen woorden die verachtelijk zijn; het betekent iedere uitdrukking die tegen heilige principes en reine, onbevleete godsdienst is. Dit omhelst ook onreine wenken en bedekte insinuaties tot het kwaad. Tenzij die metterdaad worden tegengestaan leiden zij tot grote zonde.

Op elk gezin en elke individuele christen rust de plicht om ongewenste woorden uit te bannen. Wanneer wij in gezelschap zijn van mensen die dwaas gepraat bezigen is het onze plicht waar mogelijk hierin verandering te brengen. Met Gods hulp moeten wij in alle rust woorden spreken of een ander onderwerp introduceren welke het gesprek in betere banen zal doen keren.

Het is het werk van ouders om de kinderen de juiste spreekgewoonten te leren. De beste school hiervoor is de gezinsomgeving. Van de vroegste jaren af moeten de kinderen geleerd worden om respectvol en liefelijk tot hun ouders en tot elkaar te spreken. Hen moet geleerd worden dat alleen woorden die vriendelijk zijn, waar en rein zijn over hun lippen moeten komen. Laten de ouders zelf dagelijks leren in de school van Christus. Dan zullen zij door voorschrift en voorbeeld hun kinderen leren hoe zij zuivere woorden moeten gebruiken die niet afkeurend zullen zijn. Dit is een van de belangrijkste en meest verantwoordelijke van hun plichten.

Als volgelingen van Christus moeten wij onze woorden zo uitkiezen dat zij een hulp en aanmoediging zijn voor elkaar in het christelijk leven. We moeten veel meer dan we tot nu toe gedaan hebben spreken over de waardevolle momenten in onze ervaringen. We moeten spreken van de genade en liefdevolle goedheid van God, van de mateloze diepten van de liefde van de Heiland. Onze woorden moeten lof en dankzegging uiten. Als de geest en het hart vol zijn van de liefde van God, zal dit in onze gesprekken tot uiting komen. Het zal niet moeilijk zijn te delen wat in onze

geestelijk leven is binnen gelaten. Nobele gedachten en aspiraties, duidelijke perceptie van de waarheid, onzelfzuchtige doelen, streven naar vroomheid en heiligheid zijn vruchten die de aard van het karakter zullen openbaren. Wanneer Christus op deze wijze door onze woorden wordt geopenbaard, zullen wij kracht hebben om zielen voor Hem te winnen. De belangrijkste vereiste voor een taal is dat die rein en vriendelijk en waarheidsgetrouw moet zijn. "De uiterlijke uitdrukking van innerlijke schoonheid." God zegt "Al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat" (Fil 4:8). En als de gedachten als zodanig zijn, zal ook de uitdrukking hetzelfde zijn. — *Signs of the times*, 22 februari 1905

Donderdag 16 oktober: Gered door te ontvangen

Er rust veel verantwoordelijkheid op degenen die belijden dat zij God kennen en liefhebben. Als plichtsgetrouwe zonen en dochters van God, verwacht Hij van hen dat zij hun licht zullen laten schijnen en dat niet door uiterlijk vertoon en woorden maar door goede werken; zij tonen door hun eenvoud en verheven vroomheid aan de wereld dat Gods wet nog bindend is en dat Christus macht heeft om hen van overtreding af te houden. Maar wanneer zij die zich voorgeven God lief te hebben maar door hun werken laten zien dat zij weinig begrip hebben van zijn eisen, wordt God onteerd. Als zij zichzelf konden beschouwen zoals God hen ziet, als zij konden zien hoe ver af zij staan van het doen van Gods wil, zouden zij met schrik bevangen worden als zij zich realiseren dat hun leven afgesneden kan worden terwijl zij in zonde leven.

"Hieraan tonen wij onze liefde voor God dat wij zijn geboden bewaren; en zijn geboden zijn niet zwaar" "De wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des Heren is betrouwbaar; zij schenkt wijsheid aan de onverstandige" (Ps 19:8) "Neem met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan dat uw zielen kan behouden. En wees daders des woords en niet alleen hoorders; dan zoudt gij uzelf misleiden. Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmee hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten,, hoe hij er uit zag. Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen." (Jakobus 1:21-26)

Gehoorzaamheid moet vanuit het hart komen. Bij Christus was dat vanuit het hart. Als wij ins best doen om God te eren, zullen ontmoedigen ons deel zijn; de vijand zal met alle macht proberen ons van het rechte pad af te houden. Maar we hoeven niet vanwege de ontmoedigen de strijd tegen het kwaad op te geven. Het is onze plicht om nauwkeurig de zwakke plekken in ons karakter te bewaken en goddelijke hulp te zoeken om ons hierin sterk te maken. Niemand die leeft en enige macht bezit heeft dit uit zichzelf maar uit God en de bron van waar uit die kracht komt staat open voor de zwakste onder de mensen. Als we dichter tot God komen Die de onuitputtelijke bron van kracht is, zullen wij de vervulling van de belofte zien "Zoek en gij zult vinden"

"Als wij het kruis opnemen en de resultaten aan God overlaten Die ons de wet heeft gegeven die wij proberen na te leven, zullen wij ontdekken dat al de wegen van God genadig en waarachtig zijn voor diegenen die zijn verbond en zijn getuigenissen bewaren".

Zoals Christus de wet heeft gehouden in zijn menselijke verschijning, zo kunnen wij dat ook als wij beslag leggen op Zijn sterkte om kracht te ontvangen. Wanneer we beseffen dat wij uit onszelf niets kunnen doen, zullen wij wijsheid ontvangen van omhoog om God te kunnen eren. Wanneer wij de heerlijkheid van de Here aanschouwen zullen wij veranderd worden naar hetzelfde beeld "van heerlijkheid naar heerlijkheid" en op de laatste grote dag zullen wij de zegen ontvangen "" Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens. Gezegend is hij die mijn geboden bewaart, dat zij recht moge en door de poorten ingaan in de stad" (Openb 22:14) --*Signs of the Times*, 4 maart 1897

De joodse natie was een onvruchtbare tak en werd daarom afgescheiden van de levende wijnstok, welke Christus voorstelde. De heidenen werden ingeënt op de stam, zodat zij levende takken konden worden en deel konden hebben aan het leven en de voeding uit de ware wijnstok. De tak moest worden gesnoeid zodat het vrucht kon dragen. Met het oog op zijn scheiding van de discipelen, moedigde Jezus hen aan om zich in sterk geloof aan Hem te verbinden, zodat zij deel konden krijgen aan de levende wijnstok en veel vrucht konden dragen." Blijf in Mij, gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft,, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft.. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen." (Joh 15:3-6)

Wanneer een zondaar zich bekeert van zijn zondige wegen en zich met Christus heeft verenigd zoals de tak geënt aan de wijnstok, verandert zijn natuur en krijgt hij deel aan de goddelijke natuur. Hij bewaart de woorden van Christus en zij blijven in hem. Dit leven gevend principe dat de Heiland gebruikt is doorgegeven aan de christen. Zo wordt de kleine loot, zonder blad en ogenschijnlijk levenloos op de levende plant geënt en vezel na vezel, ader na ader groeit, de loot drinkt van het leven en de kracht van de plant totdat hij zelf een bloeiende tak wordt aan de ouderlijke plant. —*Pamphlet: Redemption or the Teachings of Christ the anointed one*, pp 11,12

Vrijdag 17 oktober : Voor verdere studie

Schreden naar Christus "Bekering"

4. Zijn en doen

Sabbatmiddag 18 oktober

Bij Düsseldorf wisselden van rijtuig [geschreven tijdens een reis in Europa] en waren genoodzaakt om twee uren te wachten in het rijtuigdepot. Hier hadden we een gelegenheid om de menselijke natuur te bestuderen. De dames kwamen naar binnen, legden hun mantels af en bestudeerden elkaar van alle kanten om te zien of hun jurken niet gekreukt waren. Toen moesten hun gezichten gepoederd worden. Ze stonden lang voor de spiegel om hun uiterlijke verschijning naar tevredenheid in orde te maken zodat ze er op hun best zouden uitzien in de ogen van mensen. Ik dacht aan de wet van God, de grote morele spiegel waarin de zondaar moet kijken om de fouten in zijn karakter te ontdekken. Wat een veranderingen zouden er plaatsvinden als we allemaal de wet van God, de morele norm voor het karakter, zouden

bestuderen met het doel om elke fout in het karakter te corrigeren en te hervormen zoals sommigen ijverig en nauwkeurig hun uiterlijk in de spiegel bestuderen. " Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; 24 want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag" (Jakobus 1:23,24).

Er zijn velen die de fouten in hun karakters zien als ze in Gods morele spiegel kijken, maar die zo vaak te horen krijgen "alles wat je hoeft te doen is geloof alleen"... dat nadat ze eerst ernaar gestreefd hebben hun karakters te verbeteren, zij zich omkeren en hun karakters behouden met de woorden op hun lippen: "Jezus heeft het allemaal al gedaan." Deze mensen vertegenwoordigen hen over wie Jakobus het heeft - de mens die zichzelf in de spiegel ziet, zich omkeert en op weg gaat vergetend hoe hij eruit zag... Geloof en werken zijn de twee roeispanten die tegelijkertijd gebruikt moeten worden om het scheepje tegen de stroom van wereldgezindheid, trost en ijdelheid in te roeien. En als deze niet gebruikt worden zal de boot ten ondergaan door de sterke stroming. Moge de Here ons helpen om meer aandacht te besteden aan de versieringen van binnen, om het hart met evenveel zorg in orde te maken als we met zorg onze uiterlijke kledij kiezen.—Review and Herald, October 11, 1887.

Zondag 19 oktober: Ken uw vijand

Er zijn overal om ons heen dingen die ons afhouden van de gedachte aan de wederkomst van onze Heer en Heiland; maar het is absoluut noodzakelijk dat we in gedachten houden dat "de grote dag des HEREN, nabij is en haastig nadert" (Sefanja 1:14). De God des Hemels heeft waarschuwingen, smekingen en instructies vermenigvuldigd, zodat we voorbereid zouden zijn om te staan in de tijd van de overweldigende vernietiging. We zijn niet in het ongewisse gelaten. Zij die aandacht schenken aan en handelen naar de instructies die God gegeven heeft, zullen zichzelf reinigen van alle onreinheid van het vlees en van de gedachten. Zij zullen het gebod in gedachten houden dat zegt, "wees ijverig" om heilig te zijn in hun gesprekken en leven. Een oneindige prijs is voor onze verlossing betaald opdat we een mogelijkheid zouden hebben om tot God terug te keren en onze karakters te hervormen, zodat we aan de voorwaarden van de hemel kunnen voldoen. En we moeten net als de rijke jongeling vragen: "Wat moet ik doen om het eeuwig leven te beërven?" Christus antwoordde: "Wat staat er geschreven in de wet? Hoe leest gij?" De jongeling antwoordde, "Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand; en gij zult uw naaste liefhebben als uzelf." En Jezus zei tot hem: "Daarin hebt gij goed geantwoord. Doe dat en gij zult leven."

Christus presenteerde de grote morele standaard oftewel de gerechtigheid aan de jongeling. Het leven van ieder persoon moet in het oordeel aan de toets voldoen. Nu wordt u uitgenodigd om te kijken in de wet van God. Neem de tien geboden, waaruit de principes van liefde voor God en liefde voor de medemens groeit en zie of u in harmonie leeft met haar voorschriften. Als u niet een van de geboden breekt, mag vragen wat u wilt en het zal voor uw worden gedaan. Want u bent in de gunst bij God. De enige weg waarop u kunt vaststellen of u rechtvaardig bent of niet, is door uw hart te onderzoeken in het licht van de wet en de Geest van God. Zoals de spiegel de fouten in uw verschijning openbaart, zo zal de morele spiegel van de wet

de fouten in uw karakter en de ware toestand van uw hart openbaar maken. Zij die kijken in de perfecte wet der vrijheid, en ernaar zoeken om geschikt te zijn voor de Hemel, zullen hun nood voor goddelijke hulp beseffen en zullen vaak in gebed voor het aangezicht van God gevonden worden.—*Signs of the Times*, February 10, 1888.

Gods wet is een spiegel die een complete weerspiegeling geeft van de mens zoals hij is en hem een volkomen gelijkenis voorhoudt. Sommigen zullen zich omkeren en het beeld vergeten ... anderen die veroordeeld worden door de wet zullen berouw tonen voor hun overtredingen en door geloof in de verdiensten van Christus, het christelijke karakter hervormen.—*Faith and Works*, p. 32.

Er zijn vele hoorders, maar weinig daders van de woorden van Christus. Zijn woorden worden theoretisch aanvaard, maar ze drukken geen stempel op de ziel en worden niet in het levenspatroon ingeweven en hebben daarom geen heiligmakende effect op het karakter. Het is een ding om de waarheid te accepteren, en een ander ding om het dagelijks in praktijk te brengen. Van hen die Gods woorden alleen horen komt geen dankbare respons. Het gebod "Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw kracht," wordt erkend juist te zijn, maar de aanspraken ervan worden niet herkend. Haar principes worden niet uitgeleefd.—*Signs of the Times*, September 24, 1896.

Maandag 20 oktober: Een dader zijn

Laten we ervoor oppassen dat we de eenvoud van het evangelie van Christus niet uit het oog verliezen. We moeten als kleine kinderen worden in nederigheid, in het besef van onze eigen zwakheden. We moeten van de goddelijke Leraar de lessen van hogere wijsheid leren, hoger dan ons geleerd is aan de hoogste menselijke instituten.

Er is het risico dat we de onderwijzing van Christus niet tot een persoonlijke zaak maken, als we ze niet aanvaarden als persoonlijk tot ons gericht. In Zijn woorden van instructie spreekt Jezus mij aan. Ik mag mezelf Zijn verdiensten toe-eigenend, Zijn dood, Zijn reinigend bloed, alsof er geen enkele andere zondaar in de wereld is voor wie Christus is gestorven. Wij tonen de hoogste wijsheid als wij naar Zijn onderwijzing luisteren met een open houding om Zijn woorden te verstaan. Door daders van het woord te zijn – gehoorzaam zijn aan Christus door een zelfopofferend leven te leven en reine en heilige karakters te vormen – zullen we het leven die voldoet aan de maatstaf van God zeker stellen.

Er zullen moeiten en strijd en zelfopofferingen voor ons allen zijn. Niemand ontkomt daaraan. We moeten het pad betreden waarop Jezus ons voorgaat, in vele tranen, in moeiten en ontberingen, in verdriet over onze zonden, of in het zoeken naar de controle over verkeerde verlangens, onevenwichtige karakters en onheilige woede-uitbarstingen. Het vraagt om oprechte inspanningen om onszelf als een levend, heilig en Gode welgevallig offer aan te bieden aan God. Het vraagt alles van ons, volledige toewijding en volledige onderwerping. Er mag geen kamer in onze gedachten zijn waar Satan zich in ophoudt en zijn misleidingen aan ons opdringt. Onze eigen-ik moet gekruisigd worden. Offers die nar het schijnt al het bloed uit ons hart zullen persen, moeten gebracht worden.

Wanneer de eigen-ik sterft, zal er een intens verlangen opgewekt worden voor de redding van anderen – een verlangen die zal leiden tot het volharden in het doen van

het goede. Er zal een zaaien aan alle wateren zijn en een oprechte overgave, indringende gebeden zullen naar de hemel opstijgen voor de verloren zielen. Er zal een oprechtheid en vasthoudendheid zijn die niet opgeeft. Liefde voor Jezus zal een levende liefde in ons voor de verlossing van de medemens opwekken.—*Gospel Workers*, 1892 ed., pp. 469, 470.

Deze twee discipelen (Johannes en Judas) vertegenwoordigen de christelijke wereld. Allen belijden de volgelingen van Christus te zijn, maar terwijl een groep in nederigheid en zachtmoedigheid wandelt en leert van Jezus, laat de andere zien dat ze geen daders van het woord zijn, maar alleen hoorders. Een groep is geheiligd door de waarheid, de andere weet niets van de veranderende kracht van de goddelijke genade. De eerste sterft dagelijks aan zichzelf en overwint zonden. De laatste geeft toe aan eigen lusten en wordt een dienstknecht van Satan.—*Review and Herald*, February 15, 1881.

"En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden" (Jakobus 1:22). Van elke ziel verlangt de Heer een dienst. Zij aan wie de levende orakelen zijn geopenbaard, die de waarheid zien en hun lichamen, ziel en gedachten overgeven aan God, zullen de woorden van de Heiland verstaan: "Ga en werk vandaag in mijn wijngaard" (Matteus 21:28), een voorwaarde zijn en niet een eis. Gods wil is bekend gemaakt in Zijn woord en zij die in Christus geloven zullen hun geloof uitleven. Zij zullen daders van het woord zijn.

De test van oprechtheid ligt niet in woorden, maar in daden. Christus zegt tegen niemand "Wat zegt u meer dan anderen?" maar "Wat doet u meer dan anderen?" met een diepe volle betekenis zijn Zijn woorden: "Als gij dit weet, zalig bent gij als gij het doet" (Johannes 13:17). Woorden zijn van waardeloos tenzij ze gesproken worden in oprechtheid en waarheid. Het talent van woorden kunnen spreken is effectief en waardevol wanneer ze gepaard gaan met de overeenkomstige daden. Het is van vitaal belang voor elke ziel om het woord te horen en te doen ...

Goede werken kopen de liefde van God niet voor ons, maar zij openbaren dat we die liefde bezitten. Als we onze wil en manier van doen aan God overgeven, zullen de niet werken voor Gods liefde. We zullen de geboden van God gehoorzamen omdat het juist is dat te doen. De discipel Johannes schreef: "We hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad" (1 Johannes 4:19). Het ware geestelijke leven zal geopenbaard worden in elke ziel die in dienst van Christus staat. Zij die leven met Christus, worden doordrenkt van Zijn geest en zij kunnen niet anders dan te werken in Zijn wijngaard. Zij werken het werk van God. Laat elke ziel onder gebed eraan denken die daad getrouw uit te voeren.—*This Day With God*, p. 244.

Dinsdag 21 oktober: De wet der vrijheid

Mensen zijn niet in staat ons hart te lezen, maar ze kunnen onze levens bestuderen, onze daden zien en onze manieren analyseren en ons wegen in de weegschaal van het menselijke oordeel. "Want wij zijn een schouwspel geworden voor de wereld, voor engelen en mensen" (1 Kor 4:9). Het mag lijken dat we onze eigen harten moeten onderzoeken en onze eigen daden beoordelen naar onze eigen maatstaven, maar dat is niet het geval. Dit zou het werk deformeren in plaats van hervormen. Het werk moet beginnen in het hart en in de gedachten, de woorden, de uitdrukkingen van het gezicht, en de daden van het leven zullen duidelijk maken dat een verandering heeft plaatsgevonden. In het kennen van Christus door de genade

die Hij uitbundig heeft tentoongespreid worden wij veranderd en het karakter wordt geheiligd door het geloof in de waarheid. Het innerlijke leven groeit sterk en al ons handelen zal in overeenstemming zijn met de wil van God. Nederigheid zal ontwikkeld worden, omdat we onze nietigheid zullen voelen en onze afhankelijkheid van God zullen beseffen. We zullen bedenken dat we voor de prijs van het bloed van de Zoon van God gekocht zijn en in gevangenschap zijn gebracht tot Christus, opdat wij Hem mogen verheerlijken. In nederigheid zullen we elke fout en afwijking in ons karakter herstellen en omdat Christus in het hart woont zullen we geschikt gemaakt worden voor het gezin in de hemel. [Jakobus 1:23-27; 3:17,18 aangehaald]. —*The Youth's Instructor*, August 31, 1893.

Alle ware gehoorzaamheid komt uit het hart. Het was hartenwerk voor Christus. En als we toegeven, zal Hij zich zo met onze gedachten en doelen en onze harten en gedachten zo omvormen naar Zijn wil, zodat wanneer we Hem gehoorzamen we onze eigen impulsen zullen uitvoeren. De wil, verfijnd en geheiligd, zal zijn hoogste verlangen vinden in het doen van Zijn dienst. Wanneer we God kennen op de manier dat het ons voorrecht is Hem te kennen, zal ons leven een leven van voortdurende gehoorzaamheid zijn. Door een waardering van het karakter van Christus, door gemeenschap met God, zal zonde voor ons iets worden dat wij haten.—*Review and Herald*, July 14, 1910.

De mens die probeert de geboden van God te houden vanuit een gevoel van verplichting, omdat het zo van hem geëist wordt, zal nooit de vreugde van gehoorzaamheid kennen. Hij gehoorzaamt niet. Wanneer de eisen van God als een last beschouwd worden, snijden ze dwars door de menselijke neigingen en dan weten we dat ons leven geen christelijk leven is. Ware gehoorzaamheid is de uitwerking van een principe dat binnenin is. Het ontspringt uit liefde voor gerechtigheid, de liefde voor de wet van God. De essentie van alle gerechtigheid is de trouw aan onze Verlosser. Dit zal ons ertoe brengen te doen wat recht is, omdat het recht is – omdat recht doen Gode welgevallig is.—*Christ's Object Lessons*, pp. 97, 98.

Woensdag 22 oktober: Bruikbaar of onbruikbaar?

Genade is onverdiende gunst en de gelovige is gerechtvaardigd zonder enige verdienste van zichzelf, zonder enige aanspraak op een offer aan God. Hij is gerechtvaardigd door de verlossing die in Christus Jezus is, die staat in het hemelse gerechtshof als de plaatsvervanger en borg van de zondaar. Maar hoewel hij gerechtvaardigd is door de verdienste van Christus, is hij niet vrij om werken van ongerechtigheid te doen. Geloof wereld door liefde en het reinigt de ziel. Geloof ontspruit en bloeit en draagt een oogst van kostbare vruchten. Waar geloof is, zullen er goede werken verschijnen. De zieken worden bezocht, voor de armen wordt er gezorgd, de wezen en de weduwen worden niet aan hun lot overgelaten, de naakten worden gekleed en als mensen met Hem verenigd zijn, houden ze van de kinderen van God en zachtmoedigheid en waarheid is de gids van hun voetstappen. De uitdrukking op de gezichten openbaren hun ervaringen en mensen erkennen dat zij met Christus geweest zijn en van Hem hebben geleerd. Christus en de gelovige worden een en Zijn schoonheid van karakter is geopenbaard in hen die voor hun leven verbonden zijn aan de bron van kracht en liefde. Christus is de grote uitdeler

van rechtvaardigmakende gerechtigheid en geheiligde genade.—*Selected Messages*, bk. 1, p. 398.

Om een harde werker te worden, om vol geduld door te gaan met het doen van goede werken is een zelfopofferende arbeid nodig, een heerlijk werk waar de hemel tegen glimlacht. Het is samenwerken met Christus dat ware godsdienst is. Gebeden, vermaningen en gepraat zijn goedkope vruchten die vaak opgebonden worden, maar vruchten die worden getoond in goede werken, in het zorgen voor de nooddriftigen, de wezen en de weduwen, zijn ware vruchten en die groeien op natuurlijke wijze aan een goede boom.

“Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren” (Jakobus 1:27). Goede daden zijn de vrucht die Christus van ons verlangt: vriendelijke woorden, daden van goedheid, van tedere achting voor de armen, de nodigen en de getroffen. Wanneer harten sympathiseren met harten die lasten van ontmoediging en verdriet dragen, wanneer de hand uitdeelt naar de nooddriftigen, wanneer de naakten worden gekleed, de vreemdeling welkom wordt geheten tot een stoel in uw huis en een plaats in uw hart, komen de engelen nabij en een stroom van antwoorden komen als antwoord uit de hemel. Elke daad van rechtvaardigheid, genade en goedheid doet een melodie in de hemel klinken. De Vader kijkt vanaf Zijn troon naar hen die deze daden van genade doen en rekt hen tot Zijn kostbare schatten. “En zij zullen van Mij zijn, zegt de HEERE van de legermachten, op de dag wanneer ik Mijn juwelen verzamel” (Maleachi 3:17, vertaald uit KJV). Elke daad van genade aan hen die in nood zijn, die lijden, wordt gezien als een daad aan Jezus gedaan. Wanneer u de armen verzorgd, sympathie hebt voor de lijdenden en de verdrukten en vriend wordt van de wezen, komt u dicht bij Jezus.—*Testimonies*, vol. 2, pp. 24, 25.

Donderdag 23 oktober: Niet als de wereld

Ik smeed u broeders en zusters om uw harten grondig te onderzoeken en te zien of u een levend geloof heeft dat werkt, ja werkt door liefde en de ziel reinigt Ware bekering van de ziel is hard nodig; theoretische religie zal niet de plaats innemen van hartewerk. We moeten allemaal nauwer contact maken met God en dan mogen we aan anderen de kunst van het geloven leren. De ware, nederige, en ernstige christen zal een perfect karakter vormen en zijn hart zal voortdurend veranderd worden naar het beeld van Christus. Uit zijn leven zullen kanalen van goedheid en liefde ontspringen. Zulk een werk wordt in God gedaan. Het werk dat in genade begonnen is, als het gepaard gaat met ernstige pogingen om dichterbij Jezus te komen, zal voleindigd worden in het koninkrijk van God.

... Laat ons als het speciaal volk van God de standaard van het christelijke karakter opheffen, zodat we niet te weinig ontvangen van de beloning die aan de goeden en de trouwen gegeven zal worden. Onze proefperiode is weldra ten einde. We moeten onze eigen verlossing bewerken met vrezen en beven. Het zijn degenen die het begin van hun vertrouwen tot het einde toe niet loslaten, die de kroon van onsterfelijkheid zullen ontvangen. Zij die de belijdenis van de waarheid zo verheffen voldoen aan de voorwaarde voor de toevertrouwde stad. Eenvoud, reinheid, volharding, goedheid, en liefde moeten de kenmerken van de christelijke ervaring zijn. We moeten voortdurend werken, door de bestudering van de Schriften en

ernstig gebed, onszelf onbesmet bewaren van de wereld.—*Review and Herald*, June 3, 1880.

De Heer is meer gewillig de Heilige Geest te geven aan hen die Hem daarom vragen dan ouders goede gaven aan hun kinderen. Vraag dan. Geloof wat God heeft verklaard. Hij zal Zich zeker aan Zijn woord houden. Zeg vanuit het diepste van uw hart: "Al zou mijn vlees en mijn hart bezwijken, mijns harten rots en mijn erfdeel is God voor eeuwig" (Ps 73:26). De overwinning moet dag na dag gewonnen worden. Als vertegenwoordigers van Christus, moeten we op overwinnaarsgrond staan in het zicht van de wereld. Laat ons dan aan deze christelijke strijd deelnemen, en beslist elke zwakheid van karakter overwinnen.

De Heer heeft waarachtige mannen en vrouwen gehad die door zelfopoffering een verbond met Hem hebben gesloten. Zij hebben hun integriteit niet opgegeven. Zij hebben zichzelf onbesmet van de wereld bewaard en zijn door het Licht des levens geleid om de doelen van de gemene tegenstander te ontwijken. Zullen de mensen nu hun deel doen in het weerstaan van de duivel? Engelen die voor u zullen doen wat u niet voor uzelf kan doen, wachten op uw samenwerking. Zij wachten op u dat u gehoor geeft aan de oproep om dichterbij Jezus te komen. Kom dichterbij God en bij niemand anders. Terwijl u dat ene verlangen hebt om de duivel te weerstaan en in oprechtheid bidt: "Heer verlos mij van de verzoeking," zult u kracht ontvangen voor de dag. Het is het werk van de hemelse engelen om dichtbij hen te komen die verdrukt en verzocht worden en lijden. Zij werken lang en onvermoeibaar om zielen te redden voor wie Christus gestorven is. En wanneer zielen hun voorrechten waarderen, de hemelse hulp waarderen die naar hen gezonden wordt, gehoorgeven aan de Heilige Geest die voor hen werkt; wanneer zij hun wil aan de wil van Christus overgeven, brengen de engelen goede berichten over hen naar de hemel. Teruggesproken in de hemelse troonzaal, vertellen zij over de successen van de zielen voor wie zij hebben gewerkt en er is blijdschap onder de hemelse scharen.—*Review and Herald*, July 4, 1899.

Het is Gods doel om door Zijn mensen de principes van Zijn koninkrijk kenbaar te maken. Opdat in het leven en karakter zij deze principes mogen openbaren, is het Zijn verlangen om hen afgescheiden te houden van de gebruiken, gewoonten en praktijken van de wereld. Hij zoekt ernaar hen dichterbij Zich te brengen, opdat Hij Zijn wil aan hen kenbaar kan maken.

Het doel dat God wil bereiken door Zijn volk vandaag is hetzelfde als wat Hij wenste te bereiken door Israel toen Hij hen uit Egypte leidde. Door de goedheid, de genade, rechtvaardigheid en liefde van God te zien, zoals die geopenbaard is in Zijn gemeente, moet de wereld een voorstelling krijgen van Zijn karakter. En wanneer de wet van God aldus grootgemaakt wordt in het leven, zal zelfs de wereld erkennen dat zij die God vrezen en liefhebben boven elk ander volk op aarde verheven zijn.

De Heer ziet naar ieder persoon onder Zijn volk. Hij heeft plannen voor hen gemaakt. Het is Zijn doel dat zij die werken volgens Zijn heilige voorschriften, een onderscheidend volk zullen zijn. Tot het volk van God van vandaag alsook eerst tot het volk Israel worden de woorden van de Geest der Inspiratie die door Mozes zijn geschreven, gericht: "Want gij zijt een volk, dat de HERE, uw God, heilig is; ú heeft de HERE, uw God, uit alle volken op de aardbodem uitverkoren om zijn eigen volk te zijn" (Deut 7:6). —*Counsels for the Church*, p. 78.

Vrijdag 24 oktober: Voor verdere bestudering

Steps to Christ, "The Test of Discipleship," pp. 59–63.

5. Liefde en de wet

Sabbatmiddag 25 oktober

We moeten nooit koud en onsympathiek zijn wanneer we met armen omgaan. Hoffelijkheid, sympathie en medeleven moeten aan allen getoond worden.

Partijdigheid bij de rijken is niet zoals het hoort bij God. Jezus wordt gesmaad wanneer Zijn arme kinderen worden gesmaad. Zijn zijn misschien niet rijk in aardse goederen, maar ze zijn kostbaar voor Zijn liefdevol hart. God erkent geen verschil tussen standen. Bij Hem is er geen klassenstelsel. Voor Hem zijn mensen gewoon mensen, goede of slechte. In de dag van de laatste afrekening zal positie, rang of rijkdom geen haardikte verschil uitmaken in de zaak van geen enkel persoon. Door de allesziende God, zullen mensen geoordeeld worden door wat zij zijn in reinheid, in edelheid, in liefde voor Christus.

God laat de zon schijnen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. De zon stelt Christus de zon der gerechtigheid voor, die schijnt op allen, hoog en laag, rijk en arm. Dit principe moet hen die voor Hem werken leiden. Niemand kan daarvan afwijken en toch succesvol zijn in zijn inspanningen zijn medemens te tot hulp te zijn.

Christus heeft verklaard dat het evangelie gepredikt moet worden aan de armen. Nooit legt Gods waarheid een groter aspect van lieflijkheid aan de dag dan wanneer het aan de armen en verdrukten wordt gebracht. Dan is het dat het licht van het evangelie schijnt in de meest felle stralen en de hut van de boer en het ruwe onderkomen van de arbeider verlicht. Engelen van God zijn daar en hun aanwezigheid maakt een banket van de broodkorst en de beker water. Zij die genegeerd en in de steek gelaten zijn door de wereld, worden opgericht om zonen en dochters van de Allerhoogste te zijn. Hoog verheven boven elke positie die de wereld hen kan geven, zitten ze in hemelse plaatsen met Christus Jezus. Zij mogen dan geen aardse schatten hebben, maar zijn bevonden een parel van grote waarde te zijn.—*Review and Herald*, July 21, 1910.

Zondag 26 oktober: de Man van goud

The apostel Jacobus heeft een duidelijke vermaning gegeven over de manier waarop we de armen moeten behandelen [Jacobus 2:2-5 aangehaald].

Hoewel Christus rijk was in de hemelse hoven, is Hij arm geworden opat we door Zijn armoede rijk mogen worden. Jezus heeft de armen geëerd door in hun nederige positie te delen. Uit de geschiedenis van Zijn leven moeten wij leren hoe wij met de armen moeten omgaan. Sommigen gaan in het extreme in het uitoefenen van de plicht van goeddoen en doen de armen juist meer kwaad door te veel voor hen te willen doen. Hoewel ze niet aan hun lot en hun lijden moeten worden overgelaten, moet hen geleerd worden dat ze zichzelf moeten helpen ...

De armen moeten behandeld worden met dezelfde interesse en aandacht als de rijken. De praktijk van het eren van rijken en smaden en verwaarlozen van de armen is een misdaad in de ogen van God. Zij die omgeven zijn van alle gemakken des

levens, die verwend en gekoesterd zijn door de wereld omdat ze rijk zijn, hebben niet de behoefte van sympathie en tedere aandacht als de mensen wiens levens een voortdurende strijd met armoede is. De laatsten hebben maar weinig in dit leven om hen gelukkig en blij te maken en zij zullen sympathie en liefde waarderen. Dokters en hulpverleners moeten in geen geval deze groep verwaarlozen, want dan verwaarlozen ze Christus in de persoon van de heiligen ...

Het was niet het doel van God dat er geen armoede in de wereld zou zijn. De rangen in de maatschappij zouden nooit gelijkgetrokken worden, want de diversiteit van positie die in ons menselijk ras tot uitdrukking komt is een van de manieren waarop God het karakter wil verbeteren en ontwikkelen. Velen hebben met groot enthousiasme aangevoerd dat alle mensen gelijk zouden zijn in het delen van de tijdelijke zegeningen van God, maar dit was niet het doel van de Schepper. Christus heeft gezegd dat we altijd armen in ons midden zullen hebben. De armen, zowel als de rijken, zijn gekocht met Zijn bloed en onder de eerste zijn er velen die belijden volgelingen van Hem te zijn, en Hem met een standvastig doel dienen, terwijl de rijken voortdurend hun aandacht geven aan de aardse rijkdommen en Christus vergeten. De zorgen van dit leven en de gierigheid voor rijkdom sluiten de heerlijkheid van de eeuwige wereld uit. Het zou een groot ongeluk zijn voor de mensheid als allen evenveel in aardse bezittingen zouden hebben.

Maandag 27 oktober: Klassenstrijd

Weinigen beseffen hoe sterk hun liefde voor geld is totdat de test bij hen aanklopt. Velen van hen die belijden dat ze volgelingen van Christus zijn, laten zien dat ze niet voorbereid zijn voor de hemel. Hun werken getuigen dat hun liefde voor rijkdom meer is dan hun liefde voor hun naaste of voor God. Net als de rijke jongeling vragen ze naar de weg ten leven, maar wanneer die hen aangewezen wordt en de kosten voor hen berekend zijn en zij zien dat de opoffering van aardse rijkdom gevraagd wordt, besluiten ze dat de prijs voor de hemel te hoog is. Hoe meer er schatten op aarde worden verzameld, hoe moeilijker het is voor de eigenaar om te beseffen dat die niet zijn eigendom zijn, maar aan hem uitgeleend om te worden gebruikt tot verheerlijking van God. Jezus maakt hier gebruik van de gelegenheid om aan de discipelen een indrukwekkende les te leren: "Jezus zeide tot zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, een rijke zal moeilijk het Koninkrijk der hemelen binnengaan. Wederom zeg Ik u, het is gemakkelijker, dat een kameel gaat door het oog van een naald dan dat een rijke het Koninkrijk Gods binnengaat" (Matteus 19:23-24).

Hier wordt de kracht van rijkdom getoond. De invloed van de liefde voor geld in de gedachten van de mens heeft is bijna verlamdend. Rijkdom wekt een staat van verliefdheid op en brengt velen, die haar bezitten ertoe om te handelen alsof ze verstoken zijn van verstand. Hoe meer zij hebben in deze wereld, hoe meer zij verlangen. Hun angst om arm te worden, neemt toe met hun rijkdom. Zij hebben een houding van meer te vergaren en op te hopen voor de toekomst. Zij zijn gesloten en zelfzuchtig, bang dat God niet voor hen zal voorzien. Deze groep zijn in de ogen van God inderdaad arm. Zij hebben hun vertrouwen op hun vergaarde rijkdom gesteld en geen geloof in God en Zijn beloften. De gelovige en vertrouwende arme man wordt rijk in God, omdat hij het kleine beetje dat hij heeft nog deelt met anderen. Hij voelt dat zijn naaste er aanspraak op maakt en dat hij hem niet kan negeren en toch het gebod van God kan gehoorzamen: "Gij zult uw naaste

liefhebben als uzelf." Hij beschouwt de verlossing van zijn buurman van groter belang dan het goud en zilver dat in de wereld is.

Christus wijst de weg waarop zij die rijkdommen hebben, en toch niet rijk zijn in God, ware rijkdom kunnen verzekeren. Hij zegt: "Verkoop uw bezit en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemelen hebben" (Matteus 19:21). De oplossing die Hij voorstelt is het overbrengen van hun afhankelijkheid op de eeuwige erfenis. Door hun middelen te investeren in de zaak van God om mee te helpen aan de redding van zielen, en door het lenigen van de noden van armen, worden ze rijk in goede werken en leggen ze een voorraad voor zichzelf aan en leggen ze een goed fundament voor de toekomst dat zij het eeuwige leven mogen vastgrijpen (1 Timoteus 6:19, eigen vert.). Dit zal een veilige investering blijken te zijn. Maar velen laten door hun werken zien dat ze geen vertrouwen hebben in de hemelse bank. Zij kiezen ervoor om op hun aardse bezittingen te vertrouwen, in plaats van hen vooruit te sturen naar de hemel. Zij hebben een groot werk te doen om hun begeerte en liefde voor de wereld te overwinnen. Rijke arme mensen, die belijden dat ze God dienen, wekken medelijden op. Hoewel zij belijden God te kennen, verloochenen ze Hem door hun werken. Hoe groot is de duisternis in hen! Zij belijden geloof in de waarheid, maar hun werken komen niet overeen met hun belijdenis. De liefde voor rijkdom maakt de mens zelfzuchtig, berekenend en veeleisend.

Om rijkdom te verkrijgen door verkeerd te handelen, in handeldrijven, in het verdrukken van de weduwe en de wezen, in het ophopen van rijkdommen en verwaarlozen van de armen, zal uiteindelijk een rechtvaardig oordeel brengen die beschreven wordt door de geïnspireerde apostel [Jacobus 5:1-4 aangehaald].

De nederigste en armste van de ware discipelen van Christus die rijk zijn in goede werken, zijn meer gezegend en kostbaar in de ogen van God dan de mensen die over hun grote rijkdommen opscheppen. Zij zijn meer geëerd in de hoven van de hemel dan de meest verheven koningen en edelen die niet rijk zijn in God. —*Review and Herald*, January 15, 1880.

De rijken en de armen moeten op de zelfde manier benaderd worden met dezelfde vriendelijkheid.—*Medical Ministry*, p. 205.

Dinsdag 28 oktober: Onze naasten liefhebben

Priesters en leiders hebben zichzelf tussen het volk en God opgesteld en zij zochten naar manieren om tussen het volk en de Grote Leraar te komen. Hetzelfde gebeurt vandaag aan de dag nog. Hoe groot zal de verantwoordelijkheid van mannen zijn die naar manieren zoeken om zielen te verhinderen in het koninkrijk des hemels te komen! De hele teneur van de onderwijzing van Christus was tegengesteld aan die van de rabbi's. In Zijn prediking op de berg heeft Hij de scheidsmuur dat de ene mens van de andere scheid door nationale vooroordelen naar beneden gehaald en leerde hij de praktijk van een liefde die de gehele mensheid omvat. Hij zei tegen de mensen: [Matteus 5:43-48 aangehaald].

Christus leert dat we onze naaste moeten erkennen in elk ras en toestand waarin mensen zich kunnen bevinden. Er mag geen onderscheid gemaakt worden tussen wie wel of niet de naaste is op grond van armoede, of rijkdom of positie. De volgelingen van Christus moeten de naaste zien in iedereen die hun hulp nodig heeft. "Gij zijt allen broeders." De Heer heeft geen koninkrijk gevestigd voor alleen rijken

en de enige essentiële voorwaarde om in te gaan in Zijn koninkrijk is het hebben van een op Christusgelijkende karakter. De Wetgever verduidelijkte de bedoeling van de goddelijke voorschriften en wees erop dat het geen optionele eisen waren, maar dat het gehoorzamen daaraan leven betekende. Want Christus heeft vanuit de wolkenzuil hen duidelijk kenbaar gemaakt dat wie deze dingen doen daardoor zullen leven. De Tien Geboden worden in het Nieuwe Testament de koninklijke wet der vrijheid genoemd. Door de goddelijke voorschriften te gehoorzamen zullen mensen zich vereenzelvigen met het goddelijke karakter, want het karakter van God wordt in Zijn wet uitgedrukt. In het vervangen van deze door hun eigen ideeën, in het oprichten van hun eigen norm, zullen ze ertoe komen om de Vader en Jezus Christus die Hij gezonden heeft, verkeerd voor te stellen en tekort schieten in het hebben van een op Christusgelijkende karakter. In het oprichten van een eigen standaard, zullen zij vasthouden aan hun eigen gebreken en de praktijk van hun voormalige gewoonten en ver achterblijven bij de volmaking van het karakter van Christus in hen. Maar door de genade van Christus, kunnen we er altijd naar streven om aan de volmaakte norm te voldoen.

We leven in een imperfecte wereld en overal om ons heen zien we een vals beeld van Christus – christenen die dat alleen maar in naam zijn, want ze hebben dezelfde verwerpelijke karaktertrekken, die hen markeert als onderdanen van de vijand, in plaats van onderdanen van Prins Emmanuel. Waren ze onder de controle van Christus dan zouden ze Zijn beeld uitdragen en Zijn opschrift dragen, maar ze zijn valse christenen, die Jezus verkeerd voorstellen en Hem elke dag verloochenen in hun karakter, hoewel ze belijden dat ze in Zijn naam geloven. Christus heeft de voorschriften van de wet bredere toepassing gegeven in Zijn prediking op de berg, want Hij wist dat sommigen die ervan afgedreven waren, terug zouden keren naar hun trouw en ware vertegenwoordigers van de Zoon en de Vader zouden worden.— *Signs of the Times*, October 17, 1895.

Het was dezelfde Jezus die geboden heeft dat liefde het leidend principe moest zijn in de oude bedeling, die geboden heeft dat liefde het leidend principe moest zijn in de harten van Zijn volgelingen in het Nieuwe Testament. De uitwerking van het principe van liefde is ware heiligmaking. Zij die wandelen in het licht zullen de kinderen van het licht zijn en zullen in vriendelijkheid en aanhankelijkheid in niet mis te verstane liefde, dat licht verspreiden naar hen die om hen heen zijn. "God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem" (1 Johannes 4:16). Tenzij liefde gekoesterd wordt in de ziel en dat voortdurend, blijft Christus niet in het hart. Hij die verstoken is van liefde, heeft geen lichtglans van de felle stralen van de Zon der Gerechtigheid in de kamers van zijn hart en verstand opgevangen. Maar de ziel die de deur van het hart voor Jezus geopend heeft, zal het licht des levens openbaren in praktische godsvrucht. Pure leer zal zich vermengen met de werken van gerechtigheid; hemelse voorschriften zullen zich vermengen met heilige praktijken. Het hart dat gevuld is met de genade van Christus zal dat openbaren door de vrede en de vreugde die het uitstraalt, en waar Christus woont, zal het karakter gereinigd, verheven, veredeld en verheerlijkt worden.— *The Youth's Instructor*, November 8, 1894.

Woensdag 29 oktober: De hele wet

God dwingt de wil of het oordeel van niemand. Hij heeft geen behagen in slaaflijke gehoorzaamheid. Hij verlangt dat de schepselen van Zijn hand Hem zullen liefhebben omdat Hij die liefde waardig is. Hij wil dat ze Hem gehoorzamen omdat zij een verstandelijke waardering hebben voor Zijn wijsheid, rechtvaardigheid en goedheid. En allen die een juist begrip hebben van deze kwaliteiten van liefde zullen van Hem houden omdat ze naar Hem getrokken worden door de bewondering van Zijn eigenschappen.—*The Great Controversy*, p. 541.

Er zijn twee verkeerdheden waartegen de kinderen van God, in het bijzonder zij die pas Zijn genade hebben leren vertrouwen, zich tegen moeten wapenen. De eerste, hebben we reeds aangehaald is die van zien op eigen werken, vertrouwend op wat ze zelf kunnen doen om zichzelf in harmonie met God te brengen. Hij die probeert heilig te worden door zijn eigen werken in het houden van de wet, probeert een onmogelijkheid. Alles wat de mens kan doen zonder Christus is verontreinigd met zelfzucht en zonde. Het is de genade van God alleen die door geloof ons heilig kan maken.

Het tegenovergestelde en niet minder gevaarlijke verkeerde is het geloof dat Christus de mens vrijmaakt om de wet van God te houden. Dat omdat door het geloof alleen we deelgenoot worden van de genade van Christus, onze werken niets in te brengen hebben in onze verlossing.

Maar merk op dat gehoorzaamheid niet slechts een uiterlijke instemming is, maar een dienst van liefde. De wet van God is een uitdrukking van Zijn natuur zelf, het is de belichaming van het grote principe van liefde en daarom is het het fundament van Zijn regering in hemel en op aarde. Als onze harten vernieuwd zijn naar het beeld van God, als de goddelijke liefde in de ziel geplant is, zal de wet van God dan niet tot uiting komen in ons leven? Wanneer het principe van liefde in het hart geplant is, wanneer de mens vernieuwd is naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft, zal het nieuwe verbond tot vervulling zijn gekomen: "Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven" (Hebreeën 10:16). En als de wet geschreven is in het hart, zal dat niet het leven vormen? Gehoorzaamheid – de dienst en het bondgenootschap van liefde – is het ware teken van discipelschap. Daarom zegt de Schrift: "Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren." "Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet" (1 Johannes 5:3; 2:4). In plaats van de mens te bevrijden van gehoorzaamheid, is het geloof en geloof alleen die ons deelgenoten laat zijn van de genade van Christus, en die ons in staat stelt gehoorzaamheid aan God aan te bieden.—*Steps to Christ*, pp. 59–61.

Het geloof in Jezus stelt de wet niet buiten werking, maar bevestigt het en zal de vruchten van gehoorzaamheid bewerken in ons leven ...

De gemeente die door Christus gepresenteerd wordt voor Zijn troon van heerlijkheid is zonder "smet of rimpel, of iets dergelijks." Wil u bij hen behoren die hun klederen van karakter gewassen hebben in het bloed van het Lam? Dan moet u ophouden het kwade te doen en leren het goede te doen. Wandel schuldvrij in de geboden en voorschriften van uw God. U moet niet vragen of het past bij uw gemak om de waarheid van de hemel te gehoorzamen. U moet uw kruis opnemen en achter Jezus volgen, koste wat kost. U zal ervaren dat Zijn juk gemakkelijk is en Zijn last licht.—*Review and Herald*, June 22, 1911.

Donderdag 30 oktober: Geoordeeld door de wet

De wet van God is van nature onveranderlijk. Het is de openbaring van de wil en het karakter van haar Auteur. God is liefde en Zijn wet is liefde. De twee grote principes zijn liefde tot God en mensen. "Liefde is de vervulling van de wet." Het karakter van God is gerechtigheid en waarheid en dat is ook de natuur van Zijn wet. De psalmist zegt: "Uw wet is waarheid." "Al uw geboden zijn rechtvaardig." En de apostel Paulus verklaart: "De wet is heilig, en het gebod is heilig, rechtvaardig en goed." Zulk een wet, een uitdrukking van de gedachten en wil van God, moet even eeuwigdurend zijn als haar Auteur.

En deze wet is de standaard waarnaar in het oordeel de levens en de karakters van de mensen zullen getoetst worden. Nadat Salomo heeft gewezen op onze plicht om Zijn geboden te gehoorzamen, voegt hij toe: "Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad" (Prediker 12:14). De apostel Jakobus vermaant de broeders: "Spreekt zó en handelt zó als (mensen past), die door de wet der vrijheid zullen geoordeeld worden" (Jakobus 2:12).

Jezus zal in het oordeel tevoorschijn komen als de advocate van Zijn volk om voor hen te pleiten bij God. "En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige" (1 Johannes 2:1). "Want Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen... Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten" (Hebreeën 9:24; 7:25).

In het oordeel zullen allen die waarlijk berouw hebben getoond over hun zonden en door het geloof beslag gelegd hebben op het bloed van Christus als hun verzoenend offer, in de boeken van de hemel "vergeven" geschreven hebben naast hun namen. Omdat zij deelgenoot zijn geworden aan de gerechtigheid van Christus en hun karakters in harmonie bevonden zijn met de wet van God, zullen hun zonden uitgewist worden en zullen zijzelf waardig bevonden worden voor het eeuwige leven. De Heer verklaart door de profeet Jesaja: "Ik, Ik ben het, die uw overtredingen uitdelg om Mijnentwil en Ik gedenk uw zonden niet" (Jesaja 43:25).

Jezus zei: "Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen" (Openbaring 3:5). "Een ieder dan, die Mij belijden zal voor de mensen, hem zal ook Ik belijden voor mijn Vader, die in de hemelen is" (Matteus 10:32). — *The Watchman*, October 10, 1905.

Zijn [Christus] doel was om de kenmerken van Recht en Genade met elkaar te verenigen en om elk van de twee apart te laten staan in de eigen waardigheid, en toch verenigd. Zijn genade is geen zwakheid, maar een verschrikkelijk grote kracht om zonde te bestraffen omdat het zonde is, en toch een kracht om de liefde van de mensheid naar zich toe te trekken. Door Christus wordt Recht in staat gesteld te vergeven zonder een jota van haar verheven heiligheid op te geven.

Recht en Genade stonden apart, tegenover elkaar, van elkaar verwijderd door een brede kloof. De Heer onze Verlosser bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid en heeft voor de mens een karakter dat smetteloos was uitgewerkt. Hij plantte Zijn kruis halverwege hemel en aarde en maakte het tot het voorwerp van aantrekking

die naar beide kanten reikt, om zowel Recht als Genade over de kloof te trekken. Recht verliet de verheven troon en is met al de legerscharen van de hemel het kruis genaderd. Daar zag het Een gelijk God, die de straf voor alle onrecht en zonde droeg. In volmaakte genoegdoening boog Recht zich in eerbied voor het kruis en verklaarde: Het is genoeg.—Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 7, pp. 935, 936.

Vrijdag 31 oktober: Voor verdere bestudering

The Great Controversy, "Facing Life's Record," pp. 479–491.

6. Geloof dat werkt

Sabbatmiddag 1 november

"Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid" (Romeinen 4:3-5). Gerechtigheid en gehoorzaamheid aan de wet. De wet verlangt gerechtigheid en de zondaar moet dat voldoen, maar hij is niet in staat om de prijs te betalen. De enige weg waarop hij kan voldoen aan gerechtigheid is, door geloof. Door geloof kan hij de verdiensten van Christus aan God aanbieden en de Heer plaats de gehoorzaamheid van Zijn Zoon op de rekening van de zondaar. De gerechtigheid van Christus wordt aanvaard in plaats van het falen van de mens en God ontvangt, vergeeft en rechtvaardigt de berouwvolle, gelovende ziel en behandelt hem alsof hij rechtvaardig is en houdt van hem zoals Hij van Zijn Zoon houdt. Dit is hoe geloof wordt gerekend tot gerechtigheid en de vergeven ziel gaat voort van genade tot genade, van licht naar groter licht. Hij kan met vreugde zeggen: "Niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus, onze Heiland, opdat wij, gerechtvaardigd door zijn genade, erfgenamen zouden worden overeenkomstig de hope des eeuwigen levens" (Titus 3:5-7).—*Review and Herald*, November 4, 1890.

Zondag 2 november: Dood geloof

Lees alstublieft het 58^e hoofdstuk van Jesaja. Hebt u de banden van het kwaad al verbroken? Hebt u ernaar gezocht om de zware lasten te verlichten, om de verdrukten vrijuit te laten gaan en elk juk te verbreken? Hebt u uw brood gedeeld met de hongerigen, en de armen die uitgestoten zijn, in uw huis ontvangen? Hebt u de naakten gekleed?

Als u rijk bent in deze goede werken, dan mag u aanspraak maken op de belofte die in dit hoofdstuk gegeven wordt [Jesaja 58:8-11, aangehaald]. Maar u hebt nu geen recht op deze beloften. Kijk terug in uw leven en bedenk hoe verstoken het is geweest van goede, edele en vrijgeevige daden. U hebt gesproken over de waarheid, maar hebt het niet uitgeleefd. Uw leven was niet verheven en geheiligd, maar het werd gekenmerkt door zelfzucht en stekeligheid. U hebt uzelf trouw gediend. Het is nu de hoogste tijd dat u uw koers verandert en ijverig gaat werken om uw hemelse schat te verzekeren.

U hebt meer verloren dan u ooit terug zal kunnen winnen. U hebt geen gebruik gemaakt van de gelegenheden goed te doen en uw ontrouw is opgeschreven in de boeken van de hemel. Het leven van Christus werd gekenmerkt door zelfontzegging, zelfopoffering en onbaatzuchtige goedheid. U hebt geen goed begrip van de voorbereiding die nodig is voor het koninkrijk van God. Uw ideeën zijn maar al te miserabel. Spreken is goedkoop, het kost niets. Werken, vruchten, zullen het karakter van de boom bepalen. Wat voor vruchten hebt u voortgebracht? De apostel Jacobus vermaant de broeders: "Wat baat het, mijn broeders, of iemand al beweert geloof te hebben, als hij geen werken heeft? Kan dat geloof hem behouden? Stel, dat een broeder of zuster gebrek heeft aan kleding en aan dagelijks voedsel, en iemand uwer zegt tot hen: Gaat heen in vrede, houdt u warm en eet goed, zonder hen echter van het nodige voor het lichaam te voorzien, wat baat dit?" (Jakobus 2:14-16). De beste wensen, broeder, zullen geen noden lenigen. Daden moeten getuigen van de oprechtheid van uw medeleven en liefde. Hoe vaak hebt u het bovenstaande naar de letter in praktijk gebracht?

U hebt een goede inschatting van uzelf, maar hebt nog een werk te doen dat niemand anders voor u kan doen. Uw natuur moet veranderd worden en er moet een verandering van het gehele wezen plaatsvinden. U houdt van de waarheid in het woord, maar niet in de daad. U houdt een beetje van de Heer, maar meer van uw rijkdom. Als de Meester u nu zou vinden, zou Hij tegen u zeggen: "Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, ... ga in tot het feest van uw Heer?" (Matteus 25:23). Welk feest wordt hier bedoeld? "Die, om de vreugde [feest], welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods" (Hebreeën 12:2). De vreugde die vóór Jezus lag was de verlossen door het offer van Zijn heerlijkheid, Zijn eer, Zijn rijkdom en Zijn eigen leven te zien. De verlossing van de mens was Zijn vreugde. Wanneer al de verlossen in het koninkrijk van God vergaderd zullen zijn, zal Hij zien wat de verdrukking van Zijn ziel heeft gewrocht en Hij zal voldaan zijn.

Zij die medearbeiders zijn met Christus, deelnemers met Hem aan Zijn zelfverloochening en Zijn offer, mogen door Hem gebruikt worden om zielen tot Christus te brengen en mogen zien dat anderen eeuwig verlost zijn, om God en het Lam dat hen verlost heeft, te prijzen.— *Testimonies*, vol. 2, pp. 684–686.

Elke verwaarlozing van de plicht tegenover de nooddriftigen en de verdrukten is een nalatigheid van de plicht tegenover Christus in de person van Zijn heiligen. Wanneer de zaak van allen voor God komt, zal de vraag "wat hebben zij beleden" nooit gesteld worden, maar de vraag "wat hebben ze gedaan?" Zijn zij daders van het woord geweest? Hebben ze voor zichzelf geleefd? Of zijn zij betrokken geweest in werken van goedheid, in daden van vriendelijkheid, in anderen uitnemender te achten dan zichzelf, en in het ontzeggen van zichzelf opdat ze anderen konden zegenen? Als het verslag toont dat dit hun leven is geweest, dat hun karakters gekenmerkt zijn door tederheid, zelfverloochening en goedheid, zullen zij de gezegende verzekering en goedkeuring van Christus ontvangen: "Wel gedaan."

Onze geestelijke kracht en zegen zal naar de mate zijn van de arbeid van liefde en goede werken die wij hebben verricht. De aansporing van de apostel is "Verdraagt elkanders moeilijkheden; zó zult gij de wet van Christus vervullen" (Galaten 6:2). Het houden van de geboden van God eist goede werken van ons, zelfverloochening, zelfopoffering en ons te wijden aan het doen van goede werken

aan anderen, niet dat onze goede werken ons kunnen redden, maar omdat we zeker niet gered kunnen worden zonder goede werken. Nadat we alles hebben gedaan wat in ons vermogen ligt, kunnen we zeggen: we hebben niet meer dan onze plicht gedaan en zijn op zijn best niet winstgevende dienstknechten geweest, onwaardig voor de kleinste gunst van God. Christus moet onze gerechtigheid zijn ...

Overall om ons hen zijn er mensen die hongeren in hun ziel naar uitgesproken woorden en daden van liefde. Vriendelijk medeleven en echte gevoelens van tedere interesse voor anderen zouden aan onze zielen de zegeningen brengen die we nog nooit ervaren hebben en zouden ons in nauwe relatie met onze Verlosser brengen, Wiens komst naar de wereld was om goed te doen en Wiens leven we moeten nabootsen. Wat zijn we aan het doen voor Christus?—*That I May Know Him*, p. 334.

Maandag 3 november: Reddend geloof

Gerechtigheid is het doen wat juist is en naar hun daden zullen allen geoordeeld worden. Onze karakters komen tot uiting in wat we doen. De werken tonen aan of het geloof echt is.

Het is niet genoeg voor ons om te geloven dat Jezus geen bedrieger is en dat de godsdienst van de Bijbel geen kunstig ontworpen sprookje is. We kunnen geloven dat de naam van Jezus de enige naam onder de hemel is waardoor de mens gered kan worden en Hem toch niet door het geloof tot onze persoonlijke Heiland maken. Het is niet genoeg te geloven in de theorie van de waarheid., het is niet genoeg om een geloofsbelijdenis in Christus af te leggen en onze namen te hebben staan op de ledenlijst van de gemeente. "En wie zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij, dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die Hij ons gegeven heeft." "En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren" (1 Johannes 3:24; 2:3). Dit is het enige echte bewijs van bekering. Wat onze belijdenis ook moge zijn, het leidt tot niets als Christus niet in onze werken der gerechtigheid wordt geopenbaard.

De waarheid moet in het hart geplant worden. Het moet de gedachten onder controle houden en de voorkeuren sturen. Het hele karakter moet ingeprent worden met goddelijke uitingen. Elke jota en titel van het woord van God moet in de dagelijkse ervaring worden gebracht.

Hij die deelgenoot wordt aan de goddelijke natuur zal in harmonie met Gods grote standaard van gerechtigheid, Zijn heilige wet, leven. Het is de maatstaf waaraan God de daden van de mensen meet. Het zal de uitkomst van de test van het karakter in het oordeel bepalen.—*Christ's Object Lessons*, pp. 312–314.

Hoewel goede werken niet één ziel zullen redden, is het toch onmogelijk voor zelfs één ziel om behouden te worden zonder goede werken. God redt ons op grond van een wet, opdat we zouden vragen om te ontvangen, zoeken om te vinden, en aankloppen als we willen dat de deur voor ons wordt opengedaan. —*Selected Messages*, bk. 1, p. 377.

Hoewel we in harmonie zijn met Gods wet, worden we niet gered door de werken van de wet, en toch kunnen we niet gered worden zonder gehoorzaamheid. De wet is de standaard waaraan het karakter gemeten wordt. Maar we kunnen de geboden van God niet houden zonder de vernieuwende genade van Christus. Jezus alleen kan

ons reinigen van alle zonden. Hij redt ons niet door de wet, noch zal Hij ons redden in ongehoorzaamheid aan de wet.—*Faith and Works*, pp. 95, 96.

Dinsdag 4 november: Het "geloof" van duivelen

De fatale misleiding van de religieuze wereld is het oude liedje van wegwuiven van de aanspraken van de wet van God. Het verlangen naar een gemaksgeloof dat geen inspanningen, geen zelfopoffering, geen afscheid nemen van de dwaasheden van de wereld vergt, heeft de leer van geloof en geloof alleen, tot een populaire leer gemaakt. We moeten de noodklok luiden. Wat zegt het woord van God? De apostel Jakobus zegt: [Jakobus 2:14, 19-24 aangehaald].

Het getuigenis van het woord van God is tegen de vernietigende leer van geloof zonder werken. Het is geen geloof als er aanspraak wordt gemaakt op de gunst van de hemel zonder te voldoen aan de voorwaarden waarop genade verkregen moet worden. Dat is aanmatiging, want waar geloof is gefundeerd op de beloften en de voorzieningen van de Schrift.

De joden hadden eenzelfde soort geloof als de christenen van vandaag verkondigen. Zij geloofden de profetieën die de komst van de Messias aankondigden, maar hun geloof had niet de geestelijke natuur dat hen in staat stelde om in de Zoon van God de Heiland van hun verwachtingen te herkennen. Zij konden het werk van God in hun tijd niet aanvaarden en zij verwierpen de waarheid omdat hun geloof het verband tussen schaduw en werkelijkheid niet kon begrijpen. Zij hielden krampachtig vast aan het offeren van hun offers, aan de rituelen van de kerk en de tradities van de vaders, maar wezen de Lam van God, de grote anti-type van al de diensten in het verleden, af. Ze waren erg ijverig voor het naleven van de vorm en beweerden vertrouwen te hebben in Mozes en de profeten, maar Hij die de woorden van de Schrift had geïnspireerd en Wiens leven de vervulling was van de profetieën was voor hen een struikelblok en een rots van ergernis. Hij voldeed niet aan hun ideaal van wat de Beloofde zou moeten zijn. Zij hadden zich voorgesteld dat de macht en majesteit van de Messias de trots van hun onbekeerde harten zou belonen en hen zou verheffen tot een positie van superieure macht onder de naties. Toen Jezus aan hen het karakter van Zijn koninkrijk ontvouwde en het karakter dat Zijn discipelen moesten bezitten om tot de uitverkorenen te behoren en door God aanvaard te worden, zeiden zij: "Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren?" (Johannes 6:60)"—*Signs of the Times*, March 30, 1888.

Geloof is geen zekerheid van kennis, het is het fundament van de dingen die men hoopt en het bewijs van de dingen die men niet ziet.

Geloof is vertrouwen hebben in God – geloven dat Hij van ons houdt en weet wat het best voor ons is. Dus in plaats van onze eigen weg te gaan, leidt het ons ertoe om Gods weg te kiezen. In plaats van onze onwetendheid, aanvaardt het Gods wijsheid; in plaats van onze zwakheid, Zijn kracht; in plaats van onze zondigheid, Zijn gerechtigheid. Onze levens, wijzelf, zijn al van Hem. Geloof erkent Zijn eigenaarschap en aanvaardt de zegeningen die daaraan verbonden zijn. Waarheid, oprechtheid, reinheid zijn de aangewezen aspecten van het geheim van succes. Het is geloof dat ons tot bezitters hiervan maakt. Elke goede impuls of verlangen is een gave van God. Geloof ontvangt van God het leven dat alleen ware groei en efficiëntie kan voortbrengen.

Wanneer we spreken van geloof, dan is er een onderscheid dat we in gedachten zouden moeten houden. Er is een soort gelovigheid dat compleet verschilt van geloof. Het bestaan van de kracht van God, de waarheid van Zijn woord, zijn feiten die zelfs Satan en zijn gezanten niet kunnen ontkennen. De Bijbel zegt dat "de boze geesten ook geloven en zij sidderen" (Jakobus 2:19) maar dit is geen geloof. Waar er niet alleen gelovig zijn in Gods woord bestaat, maar ook onderwerping van de wil aan Hem; waar het hart overgegeven is aan Hem, de afhankelijkheden op Hem gericht zijn, daar is waar geloof – geloof dat door liefde werkt en de ziel reinigt. Door dit geloof wordt het hart vernieuwd naar het beeld van God. Het hart dat in de oude staat is, kan zich niet onderwerpen aan de wet van God, en het kan ook niet zo zijn dat het zich verheugt in de heilige voorschriften, en met de Psalmist uitroept: "Hoe lief heb ik uw wet! Zij is mijn overdenking de ganse dag" (Psalm 119:97). En de gerechtigheid van de wet is vervuld in ons, die "die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest" (Romeinen 8:4).

Geloof verwerft niets voor ons; het is de gave van God die we mogen ontvangen en koesteren door Christus tot onze persoonlijke Verlosser te maken.—*The Faith I Live By*, p. 90.

Het is niet genoeg om een intellectuele kennis van de waarheid te hebben. Dit alleen kan niet het licht en begrip geven dat essentieel is voor Verlossing. Het woord moet ingang vinden in het hart. Het moet daar zijn thuis vinden door de kracht van de Heilige Geest. De wil moet in harmonie gebracht worden met de eisen van het woord. Niet alleen het intellect, maar ook het hart en het geweten, moeten ermee instemmen de waarheid te aanvaarden.—*Review and Herald*, September 25, 1883.

Woensdag 5 november: Abrahams geloof

De apostel Jakobus zag gevaren opkomen in het presenteren van het onderwerp rechtvaardiging door het geloof en hij spande zich in om aan te tonen dat ware geloof niet kan bestaan zonder de bijbehorende werken. Hij presenteert de ervaring van Abraham. "Daaruit kunt gij zien," zegt hij, "dat zijn geloof samenwerkte met zijn werken, en dat dit geloof pas volkomen werd uit de werken" (Jakobus 2:22). Dit ware geloof doet een waar werk in de gelovige. Geloof en gehoorzaamheid brengen een vaste en waardevolle ervaring.

Er is een manier van geloven dat geen reddend geloof is. Het woord verklaart dat de duivelen geloven en sidderen. Het zogenaamde geloof dat geen werken van liefde doet en de ziel niet reinigt zal de mens niet rechtvaardig maken. De apostel zegt: "Gij ziet, dat een mens gerechtvaardigd wordt uit werken en niet slechts uit geloof" (Jakobus 2:24). Abraham geloofde God. Hoe weten we dat hij geloofde? Zijn werken getuigden van de mate van zijn geloof, en zijn geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend.

We hebben het geloof van Abraham nodig vandaag om de duisternis te verlichten die zich rondom ons heen verzamelt en de zoete stralen van Gods licht van liefde uitsluiten en de geestelijke groei afremmen. Ons geloof moet gepaard gaan met goede werken, want zonder werken is het geloof dood. Elke taak die volbracht wordt, elk offer dat gebracht wordt in de naam van Jezus, brengt een uitbundige en grote beloning met zich mee. Zelfs al tijdens het uitoefenen van de taak, spreekt God Zijn zegen erover uit.—*Signs of the Times*, May 19, 1898.

Ware geloof zal zich uiten in goede werken, want goede werken zijn de vruchten van geloof. Terwijl God werkt in het hart en de mens zijn wil overgeeft aan God en met God samenwerkt, werkt hij in zijn leven uit wat God in hem werkt door middel van de Heilige Geest en er is harmonie tussen het doel van het hart en de praktijk van het leven. Elke zonde moet afgezworen worden als iets hatelijks dat de Heer van leven en heerlijkheid heeft gekruisigd en de gelovige moet een voortgaande ervaring hebben door voortdurend de werken van Christus te doen. Het is deze voortgaande overgave van de wil, deze voortdurende gehoorzaamheid die de zegen van rechtvaardiging in ons behoudt.

Zij die gerechtvaardigd zijn door het geloof hebben een hart dat zich aan de wegen des Heren houdt. Het is duidelijk dat een mens niet gerechtvaardigd wordt door geloof wanneer zijn werken niet in overeenstemming zijn met zijn belijdenis. Jakobus zegt: Zie hoe... "zijn geloof samenwerkte met zijn werken, en dat dit geloof pas volkomen werd uit de werken" (Jakobus 2:22).

Het geloof dat geen goede werken voortbrengt zal de ziel niet vrijspreken. "Gij ziet, dat een mens gerechtvaardigd wordt uit werken en niet slechts uit geloof" (Jakobus 2:24). "Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend" (Romeinen 4:3). —*Selected Messages*, bk. 1, p. 397.

Om de mens door het geloof te rechtvaardigen, moet het geloof het punt bereiken waar het de controle heeft over de verlangens en de impulsen van het hart. Alleen door gehoorzaamheid wordt het geloof zelf volkomen gemaakt.—*Selected Messages*, bk. 1, p. 366.

Donderdag 6 november: Het geloof van Rachab

Jericho was een stad die gewijd was aan de meest extravagante vorm van afgoderij. De inwoners waren erg rijk. Al de rijkdommen die God hen gegeven had werden toegeschreven aan hun afgoden. Goud en zilver in overvloed. Net als de mensen vóór de zondvloed waren ze verdorven en godslasterlijk. Zij beledigden de God des Hemels en daagden Hem uit door hun afschuwelijke daden. Gods oordeel over Jericho kon niet uitblijven. Het was een vestingstad. Maar de Kapitein van de engelschaar des Hemels daalde zelf uit de hemel af om de legers van de hemel te leiden in de aanval op de stad. Engelen van God grepen de massieve muren en duwden ze om. God had gezegd dat Hij de stad Jericho zou vervloeken en dat het zou vergaan, behalve Rachab en haar huis. Zij zouden gered worden om de gunst die Rachab aan de verspieders van de Heer had getoond. Het woord van God aan het volk was: "Gij echter, neemt u in acht voor het gebannene, opdat gij niet, terwijl gij met de ban slaat, van het gebannene neemt en de legerplaats van Israël onder de ban brengt en in het ongeluk stort" (Jozua 6:18). "Te dien tijde deed Jozua deze eed: Vervloekt voor het aangezicht des HEREN is de man, die zich opmaakt en deze stad Jericho herbouwt; ten koste van zijn eerstgeborene zal hij haar grondvesten, ten koste van zijn jongste haar poortdeuren inzetten" (Jozua 6:26). —*Review and Herald*, September 16, 1873.

De wonderlijke voorzienigheid verbonden aan de bevrijding van Israël uit Egyptische slavernij en met hun inname van het Beloofde Land, heeft menige heiden ertoe gebracht om de God van Israël te erkennen als de Oppermachtige Heerser. De belofte was: "En de Egyptenaren zullen weten, dat Ik de HERE ben, wanneer Ik mijn

hand tegen Egypte uitstrek en de Israëlieten uit hun midden wegleid" (Exodus 7:5). Zelfs de trotse Faraó werd gedwongen om Jehova's macht te erkennen. "Ga de Heer dienen," drong hij bij Mozes en Aaron op aan, "en zegen mij ook." Exodus 12:31,32.

Het voorttrekkende grote volk Israël begreep dat een kennis over de machtige werken van de God van de Hebreëen hen vooruit gesnelde was en dat sommigen onder de heidenen hadden geleerd dat Hij alleen de ware God is. In het verdorven Jericho was het getuigenis van een heidense vrouw: "De HERE, uw God, is een God in de hemel boven en op de aarde beneden" (Jozua 2:11). De kennis over Jehova was tot haar gekomen en bleek haar redding te zijn. "Door het geloof is Rachab, de hoer, niet met de ongehoorzamen omgekomen, daar zij de verspieders met vrede had opgenomen" (Hebreeën 11:31). En haar bekering was geen uitzondering van Gods genade tegenover afgodendienaars die Zijn goddelijke autoriteit erkenden. Midden in het land hebben talloze mensen - de Gibeonieten - hun heidendom afgezworen en zich verenigd met het volk Israël, en gedeeld in de zegeningen van het verbond.—*Review and Herald*, June 17, 1915.

Geen verder studiesuggesties voor de Vrijdag

7. Houd de tong in toom

Sabbatmiddag, 8 november

Velen die hun dagelijkse stille tijd met God hebben gehad zien we bekleed met de mildheid van Christus. Hun woorden komen zoet van hun lippen ze strooien zaden van liefde en vriendelijkheid rondom op hun pad... omdat Christus in hun hart leeft.

Het is nodig de tong te leren om gedisciplineerd te zijn en getraind te worden om te spreken van glorie van de hemel, om te spreken van de oneindige liefde van Jezus.

Er zijn zielen die dwalen, zij voelen hun schaamte en onwetendheid. Zij zijn hongerig naar woorden van bemoediging. Ze zien op hun fouten en dwalingen totdat ze bijna tot wanhoop gedreven worden. Laat uw woorden vallen als een helende balsem op de gekneusde zielen in plaats van te verwijten en te veroordelen en de laatste lichtstralen van hoop die de Zon der Gerechtigheid in hun harten laat schijnen weg te nemen. Wees niet als de verwoestende hagel die neerkomt en de tere hoop die in het hart opkomt vernietigt. Laat niet de hongerige stervende ziel in zijn hopeloosheid omkomen omdat u nalaat om woorden van tederheid en bemoediging te spreken.

Het meest overredende getuigenis is het woord dat in liefde en sympathie uitgesproken wordt. Zulke woorden brengen licht in de verwarde geest en hoop aan de ontmoedigen, verhelderend het vooruitzicht voor hen. De tijd waarin we leven vraagt om vitale, geheiligde energie; om ernst, ijver en tedere sympathie en liefde; want woorden zullen de moeilijkheden niet oplossen, maar kunnen wel geloof en hoop geven. We zijn bestemd om huiswaarts te gaan, zoekende naar een beter land, zelfs een hemelse. Laat ons spreken over de liefde waarmee God ons lief gehad heeft in plaats van woorden te spreken die knagen in de borst van hen die ze horen. Zullen we niet proberen het hart van hen rondom ons te verlichten door woorden van Christelijke sympathie?

Zij die Jezus Christus liefhebben zullen Zijn karakter overdenken en mediteren over Zijn woorden, Zijn lering in de praktijk brengen en levende zendelingen worden. De woorden die ze spreken zullen zijn als gouden appels op zilveren schalen. – *Our High Calling*, p. 295.

Zondag, 9 november: Verantwoordelijkheid

God verlangt van hen die Hij heilig vertrouwen gegeven heeft, op te staan tot de volle hoogte van hun verantwoordelijkheid. De mens is in deze wereld geplaatst ter toetsing en beproeving, en hen aan wie een positie van vertrouwen gegeven is moeten beslissen of ze zichzelf of hun Maker zullen verhogen; of ze hun macht zullen gebruiken om hun medemens te onderdrukken, of om God te verhogen en Hem de eer te geven.

Een toename van aansprakelijkheid vereist een grotere verantwoordelijkheid. Hij die een getrouwe dienaar wil zijn moet zich volkomen geven in een gewillige dienst aan de grootste Leraar die de wereld kent. Zijn ideeën en principes moeten zuiver gehouden blijven door de kracht van God. Hij moet iedere dag leren om waardig te worden voor het vertrouwen dat hem is geschonken. Zijn verstand moet verkwikt worden door de goddelijke kracht. Zijn karakter moet onbevlekt blijven door de invloed van zijn relaties, zijn vrienden, of zijn burens. Op zijn tijd moet hij de dagelijkse zaken opzij zetten om te communiceren met God, en te luisteren naar Zijn stem die tot hem zegt: "Wees stil, en weet dat ik God ben."

De vrucht van de Geest zal groeien bij de mens die God liefheeft, en de weg van de Heer gaat, zoals de rijke trossen van druiven groeien aan de levende wijnstok. Christus is zijn sterkte. Christus heeft de wet van God in Zijn menselijkheid uitgeleefd, en even zo mag de mens doen als hij voor sterkte door het geloof vasthoudt aan de kracht van de machtige Ene. Als hij zich realiseert dat hij niets kan doen zonder Christus aan zijn zijde, zal God hem wijsheid geven. Maar hij moet de liefde van Christus koesteren in zijn hart, en zijn lessen uitleven; want moet hij niet Christus liefhebben zoals Christus God liefheeft? Moet hij niet aan allen waar hij mee omgaat, tonen dat de tegenwoordigheid van Christus nu meer in hem woont dan ooit te voren? Vanwege zijn toenemende verantwoordelijkheid, moet hij een grotere kennis van God hebben, en moet hij openbaren dat levend geloof dat door de liefde werkt, de ziel zuivert. – *Special Testimonies for Ministers and Workers*, pp. 30,31

Optreden tijdens een lesbehandeling is slechts het begin van het werk van een leraar. De leraar heeft een grote verantwoording te dragen over de studenten die aan zijn zorg zijn toevertrouwd, en hij moet begrijpen dat hij deze verantwoording niet van zich af kan schuiven. Het toezicht op dezen behoort tot zijn plicht. Hij moet hen behandelen als hen die voor een prijs zijn gekocht.

Het werk van de leraar eindigt niet in het klaslokaal. Omdat hij een opvoeder is, moet hij zich niet scheiden van het werk van de kerk. Leraren moeten ernaar streven om de kerk op een steeds hogere standaard te brengen. – *The Advocate*, 1 december, 1901.

Laten de ouders de Heer zoeken met een intense ernst, zodat ze niet een struikelblok op de weg zijn voor hun kinderen. Laat nijd en jaloezie uit hun hart gebannen worden en laat de vrede van Christus binnenkomen om hen te verenigen, als leden van de kerk in een ware Christelijke gemeenschap. Laat de vensters van de

ziel gesloten zijn tegen de giftige malaria van deze aarde, en laat ze hemelwaarts geopend zijn om de helende stralen van de zonneshijn van Christus gerechtigheid te ontvangen. Totdat de geest van kritiek en verdenking uitgebannen is uit het hart, kan de Heer niet datgene voor de kerk doen wat Hij verlangt te doen in het openen van de weg voor de oprichting van scholen; tot er een eenheid is, zal Hij niet in beweging komen voor hen die Hij heeft toegerust met middelen en bekwaamheid om dit werk voorwaarts te dragen. Ouders moeten naar een hogere standaard rijken, de weg van de Heer zoeken en gerechtigheid in de praktijk brengen, zodat ze lichtdragers zijn. Er moet een complete verandering komen in verstand en karakter. Een geest van disharmonie in de harten van een echtpaar, zullen doorgegeven worden aan anderen en zo de invloed van het goede dat door de school gekomen zou zijn teniet doen. Tenzij de ouders klaarstaan en ijverig zullen meewerken met de leraar voor de redding van hun kinderen, zijn ze er niet op voorbereid om een school te onder hen op te richten. – *Testimonies* vol.6, p. 202

Maandag, 10 november: De Kracht van het Woord

De gave van het spreken brengt een grote verantwoordelijkheid met zich mee. Er moet zorgvuldig acht op worden geslagen, want het is een grote macht zowel ten goede, als ook ten kwade. – *Ellen G. White, Bijbelkommentaar, Ned. Vol. 3 p. 1142.*

Het talent van de spraak is gegeven om gebruikt te worden voor het nut van allen. Prettige, vrolijke woorden kosten niet meer dan onplezierige somber gestemde woorden. Scherpe woorden verwonden en kneuzen de ziel. In dit leven heeft iedereen moeilijkheden waarmee hij moet worstelen. Iedereen ontmoet grieven en teleurstellingen.

Zullen we geen zonneshijn brengen in het leven van hen waarmee we in contact komen in plaats van somberheid? Zullen we geen woorden spreken die helpen en zegenen? Zulke woorden zullen een ware zegen zijn voor ons en ook voor degene tegen wie we ze gesproken hebben.

Ouders, laat geen fitterij toe in uw huis. Leer uw kinderen prettige woorden te spreken, woorden die zonneshijn en plezier brengen. Engelen voelen zich niet aangetrokken in een huis waar tweedracht heerst. Breng praktische vroomheid in het huis. Bereid u zelf en de kinderen voor om in te gaan in de stad van God. Engelen zullen uw helpers zijn. Satan wil u verzoeken, maar geef niet toe. Spreek niet één woord waar de vijand voordeel uit kan trekken.

Dagelijks zaaien we zaad voor de toekomstige oogst. We kunnen niet te zorgvuldig zijn met het zaad dat we zaaien met onze woorden. Vaak worden woorden onzorgvuldig gesproken en weer vergeten, maar deze woorden, brengen een oogst ten goede of ten kwade voort. Zaai een onvriendelijk, hard woord, en dit zaad vindt grond in de gedachte van de hoorders, en het zal opgroeien en vrucht dragen naar zijn aard. Zaai een zaad in lieflijke, zachte, christelijke woorden, en het zal in zijn rijkdom tot u terug keren. Laten wij onszelf wapenen om geen woorden te spreken die niet tot zegen zijn, maar tot een vloek. Als we tarwe zaaien oogsten we tarwe. Als we onkruid zaaien, oogsten we onkruid; en de oogst of het nu tarwe is of onkruid zal zeker overvloedig zijn. God roept zijn kinderen op om hun woorden te letten. – *Our High Calling*, P. 294.

Dinsdag, 11 november: "Kleine" zaken zijn de grote Zaken

“Geef dank aan de Vader, die ons heeft gemaakt tot deelhebbers van het erfdeel van de heiligen in het licht; die ons heeft bevrijd van de macht der duisternis, en heeft ons overgezet in het koninkrijk van zijn dierbare Zoon; in welke wij verlossing hebben door zijn bloed, ook de vergeving van zonden. Zullen we niet allemaal, oud en jong, leren om te converseren in de taal die gesproken wordt door hen die overgezet zijn in Gods koninkrijk? Zullen onze woorden niet zo zijn dat ze met plezier gehoord worden door onze Hemelse Vader?”

Al degenen die beweren een Christen te zijn, hebben de ernstige plicht om de waarheid van onze belijdenis te verklaren door onze woorden. De tong is een klein lid; maar wat een veelheid van goede dingen kan het doen als het hart zuiver is! Als het hart gevuld is met goede dingen, als het gevuld is met Christelijke tederheid, sympathie, en beleefdheid, komt dit tot uiting in de woorden die gesproken worden en in de acties die uitgevoerd worden. Het licht schijnende uit het Woord van God is onze gids. Niets verzwakt een kerk zo zeer als een verkeerd gebruik van het talent van de spraak. We ontoren onze Leider als onze woorden niet in overeenstemming zijn met de spraak van een Christen.

“Waak voor uw eigen redding met vrezen en beven. Want God is het die in u werkt beide het willen en de daad en dit tot Zijn ware genoegen.” De kwaliteit van onze werken wordt getoond in onze woorden. Als onze woorden en werken in harmonie zijn met Christus, tonen we dat we toegewijd zijn aan God, volmaakt in heiligheid in Zijn vrees.

Als we onszelf, ziel, lichaam, en onze geest, aan Hem geven, werkt Hij in ons beide het willen en het werken tot Zijn ware genoegen.

De liefde van Christus in het hart wordt geopenbaard door de uitdrukking van onze lofprijzing. Degenen die toegewijd zijn aan God tonen dit door hun geheiligde gesprekken. Als hun harten zuiver zijn, zullen hun woorden ook zuiver zijn, tonend een verheffende morele werking in een geheiligde richting. De gedachte zal gevuld worden met heilige overpeinzingen en er zal een bewustzijn komen van de tegenwoordigheid van God. – *Review and Herald*, 18 januari, 1898.

Er zijn vele onverstandige, praatzieke mensen geweest, die door te veel praten, van menige vriend gescheiden werden. De kerken moeten gezuiverd worden van deze elementen; want waar de tomeloze tong een plaats vindt om zijn onheilige werk te doen, daar kan de vreugde van de Heer niet wonen.

Laat degene die achterdochtig is, hij die denkt en kwaad spreekt over zijn broeders, eraan denken dat ze het werk doen van duivels gezwoeg. Laat ieder lid van de kerk werken met een ernstige beslissing, en met gebed om hulp, om dit zieke lid, de tong, te genezen. Laat iedereen gevoelen dat het zijn plicht en voorrecht is kleine verschillen en fouten te laten voor wat ze zijn, zonder commentaar. Vergroot niet de kleine fouten die iemand maakt, maar denk aan het goede dat in hem is. Iedere keer dat aan deze vergissing wordt gedacht of erover gesproken, wordt deze groter. Er wordt een berg gemaakt van een molshoop. Je ziek voelen en een gebrek aan vertrouwen is het resultaat.

Het zich te buitengaan in de spraak is zo groot dat vele instructies over dit onderwerp gegeven zijn door de grootste Leraar die de wereld ooit heeft gezien. Hij heeft speciale instructies gegeven voor de discipline van de tong. Bestudeer en gehoorzaam deze aanwijzingen. Controleer de schadelijke woorden, die als ze

gesproken zijn, meningsverschillen en vervreemding zullen scheppen. Spreek woorden die een band

scheppen, niet zulke die ons van elkaar verwijderen, woorden die helen, niet die verwonden. – *Australasian Union Conference Record*, 15 april, 1903.

Woensdag, 12 november: Schaderegeling

Spraak is één van de grote geschenken van God. Het is de bedoeling dat de gedachten van het hart communiceren met elkaar. Het is met de tong dat we gebeden en lofprijzingen opzenden tot God. Met de tong overtuigen en overreden we. Met de tong vertroosten en zegenen we, verzachten de gekneusde, gewonde ziel. Met de tong maken we de wonderen van de genade van God bekend. Met de tong kunnen we ook perverse dingen zeggen, woorden spreken die bijten als een adder.

De tong is een klein lid, hoe de dingen gezegd worden heeft grote kracht. De Heer verklaart: "De tong kan geen mens temmen." Het heeft volk tegen volk opgezet, en heeft oorlog en bloedvergieten teweeggebracht. Woorden hebben vuren aangestoken die moeilijk te blussen zijn. Ook hebben ze vreugde en blijdschap aan menig hart gebracht.

En als woorden zijn gesproken omdat God zegt: "Spreek onder hen Mijn woorden," veranderen ze vaak droefheid in berouw.

Van de ongeheiligde tong schrijft de apostel Jacobus: "De tong is een vuur, een wereld van kwaad. Zo staat het met de tong onder onze lichaamsdelen. Ze bevlekt het hele lichaam, en zet onze levensloop vanaf het begin in vlam, en ze wordt zelf door de hel in vlam gezet." (Jac. 3:5,6. HSV) Satan brengt gedachten in het gemoed die een Christen nooit moet uiten. Het minachtende, vinnige antwoord, de bittere, vurige uitspraak, het wrede, achterdochtige devies, is van hem. Hoeveel woorden zijn er niet gesproken, die alleen maar degene kwetsen die ze uiten en die ze horen! Harde woorden treffen het hart, wekken in het leven de ergste hartstocht. Zij die dat kwaad doen met hun tong, die tweedracht zaaien door zelfzuchtige, jaloerse woorden, grieven de Heilige Geest; en werken in tegenstrijd met God.

De apostel, ziende de neiging om de gave van de spraak te verontschuldigen, geeft aanwijzingen betreffende het gebruik. "Laat geen onreine woorden uitgaan uit uw mond,"

zegt hij, "maar dat wat goed is om te stichten." Het woord "corrupt" betekent hier, ieder woord dat een inbreuk zal maken op heilige principes en zuivere godsdienst, iedere uiting die het zicht op Christus zal verduisteren, en de ware liefde en sympathie zal uitblussen. Het omvat onzuivere wenken, die, voortdurend tegenstaan, dit leidt tot grote zonde. Op een ieder ligt de verplichting voor een uitweg van corrupte gesprekken.

Het is Gods doel dat de eer van Christus geopenbaard wordt in zijn kinderen. In al zijn lessen, verkondigt Christus een zuivere leer, onvervalste principes. Hij heeft niet gezondigd, nog is er bedrog gevonden in zijn mond. Voortdurend vloeiden er van zijn lippen heilige, veredelende waarheden. Hij sprak zoals geen mens ooit gesproken heeft, met een aandoenlijkheid die het hart raakte. Hij was vervuld met een heilige toorn als Hij zag hoe de Joodse leiders leringen leerden die geboden van mensen waren, en Hij sprak tot hen met een autoriteit van ware grootheid. Met vreselijke kracht beschuldigde Hij al hun listige, intriges, alle ontterende praktijken. Hij reinigde de tempel van vervuiling, zoals hij onze harten wenst te reinigen van alles dat een

overeenkomst heeft gesloten met bedrog. De waarheid verslapte nooit van zijn lippen. Onbevreesd legde Hij de geveinsdheid, van de priesters en rechters, de Farizeeën en de Sadduceeën bloot.

Bewaak goed het talent van de spraak; want het is een sterke macht voor het kwade, zowel als voor het goede. U kunt niet te voorzichtig zijn met wat u zegt; want de woorden die u uit, tonen welke macht het hart controleert. Als Christus daarin regeert, zullen uw woorden schoonheid openbaren, zuiverheid, en een heerlijke geur van een karakter dat vormt en beschaving toont in zijn wil. Maar als u onder de leiding van de vijand van alle goeds staat zullen uw woorden een echo zijn van zijn stemmingen.

De grote verantwoording verbonden met het gebruik van de spraak is duidelijk bekend gemaakt in het Woord van God: "Want op grond van uw woorden zult u rechtvaardig verklaard worden, en op grond van uw woorden zult u veroordeeld worden." Christus verklaart: "Here, wie zal verblijven in Uw tent? Wie zal wonen op Uw heilige berg? Hij die oprecht wandelt en gerechtigheid beoefend, die met zijn hart waarheid spreekt. Die met zijn tong niet lastert, en zijn vrienden geen kwaad doet en geen smaad jegens zijn naaste op de lippen neemt. In zijn ogen is de verworpene veracht, maar wie de Here vrezen, eert hij. Heeft hij gezworen tot zijn schade, zijn eed verandert hij evenwel niet. Zijn geld leent hij niet uit tegen rente, een geschenk ten nadele van de onschuldige aanvaardt hij niet. (Ps. 15:1-5 HSV).

"Bedwing uw tong van het kwaad, en uw lippen van het spreken van bedrog." De wilde beesten van het woud kunnen getemd worden, "maar de tong kan geen mens temmen." Alleen door Christus kunnen we de overwinning behalen over de wens om snelle onchristelijke woorden te spreken. Als we in zijn sterkte weigeren om toe te geven aan Satans suggesties, dan zal de plant van bitterheid in onze harten verwelken en sterven. De Heilige Geest kan de tong maken tot een redder van levens ten leven. – *Review and Herald*, 12 mei, 1910.

Donderdag, 13 november: Zegen en vloek

De invloed die door de kerk het meest gevreesd moet worden, is niet die van de opposities, de ongelovigen, de spotters, maar van de inconsequente belijders van Christus. Dit zijn degenen die de zegeningen van de God van Israël tegenhouden en zwakte in de kerk brengen, een blaam die niet eenvoudig te verwijderen is.

Christelijkheid moet niet alleen ten toon gespreid worden op de Sabbat en tijdens de dienst; het is voor iedere dag in de week en voor iedere plaats. De eisen van christelijkheid moeten erkend en gehoorzaamd worden in de werkplaats, in huis, en in zakelijke handelingen met broeders en met de wereld. – *Conflict and Courage*, p. 119.

Christus overwon iedere verzoeking van de vijand, omdat in Hem de goddelijkheid en de menselijkheid waren verenigd; maar er is geen veiligheid voor een ziel die enkel een wettische godsdienst heeft, een vorm van godzaligheid, met een soort van ceremoniële eisen. De diensten op de sabbat te bezoeken, nu en dan te bidden of zelfs regelmatig te bidden, maakt iemand nog niet tot een Christen. Een belangrijke zaak is, om verbonden te zijn met Christus, te geloven in Christus als een persoonlijke Redder, te leven door het geloof in de Zoon van God. De kwestie die de ziel zich af moet vragen is, "Ben ik een deelhebber aan de goddelijke natuur; word ik gezien als één die wedergeboren is? Is een nieuwe morele smaak verkregen? Zo niet,

dan is de ziel in dodelijk gevaar. Hij die geboren is uit God is een nieuwe mens, "Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping, het oude is voorbij gegaan, zie alles is nieuw geworden." De oude heerszuchtige wil is weg.

De trots is gereinigd uit de ziel. Zelfzuchtigheid is verdwenen. Het snelle vurige temperament beheerst niet langer de mens; want Jezus heeft de gedachten in gevangenschap gebracht tot zichzelf. Spreek niet meer zo overdreven trots; laat geen arrogantie uit uw mond komen; want de Heer is een God van kennis, en bij Hem worden daden gewogen. "Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornenstruiken of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort.

Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. Niet ieder die tegen Mij zegt: Here, Here, zal binnengaan in het koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: "Here. Here, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen Ik heb u nooit gekend: ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!" (Math. 7:16-23. HSV)

– *Signs of the Times*, 26 sept, 1892.

Velen belijden jaar na jaar Christen te zijn en in vele zaken op te treden in de dienst voor God, nochtans zijn ze ver van Hem. Ze geven toe aan eetlust en hartstocht, en volgen hun eigen onheilige neigingen, houden van plezier en het applaus van mensen, meer dan van God of zijn waarheid. Maar God leest de geheimen van het hart. Lage gedachten leiden tot lage acties. Eigengerechtigheid, trots en losbandigheid zijn verreichend, diep en meestal algemeen. Dit zijn de zonden waarvoor welke God de inwoners van de oude wereld heeft vernietigd door de zondvloed, en deze verderven de kerken in het laatste der dagen. Zij zijn de verborgen klippen op welke duizenden, die zich Christenen noemen, schipbreuk geleden hebben. Alleen zij die hecht verbonden zijn met God zullen ontkomen aan de verleidingen van Satan en het verderf dat in de wereld van deze eeuw heerst.

Het karakter wordt geopenbaard in de werken, niet door nu en dan goede daden en nu en dan slechte daden, maar door het gebruik van de gewone woorden en daden. Zij die God willen buitensluiten uit hun kennis, tonen voor welk principe ze kiezen. Ieder mens zal tonen welke meester hij dient met de macht van zijn verstand, zijn bekwaamheid en zijn vermogen. De dienaar van Christus zal waken en bidden; hij zal toegewijd zijn, bescheiden, zacht en nederig van hart, zoekende de wil van God te kennen en deze te doen. Terwijl hij eens een dienaar van de zonde was, is hij, door de genade van God, veranderd in verstand en karakter. Hij heeft de dag van Christus' verschijning lief, want hij wil bekwaam zijn om met Paulus te zeggen: "Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop beëindigd, ik heb het geloof behouden." – *Signs of the Times*, 27 maart, 1884.

Vrijdag 14 november: Voor verdere studie

Lessen uit het leven van alle dag, "Talenten," pp. 197 – 225.

8. De nederigheid van hemelse wijsheid

Sabbatmiddag, 15 november

Wie is wijs en verstandig onder u? Laat hij uit zijn goede levenswandel zijn werken laten zien, in zachtmoedige wijsheid. Jac. 3:13.(HSV)

Hoe veel zonden zouden door deze houding voorkomen worden. Hoe veel zielen zouden omkeren van de slechte paden, naar de paden der gerechtigheid. Door een goed geordend leven en vrome gesprekken moet Gods volk de kracht tonen van de grote waarheden welke Hij hun gegeven heeft....

Er is een contrast tussen hen die denken uit zichzelf wijs te zijn en hen die God begiftigd heeft met wijsheid, omdat ze hun macht niet willen gebruiken om te kwetsen of af te breken. Een mens mag eerlijke woorden spreken, maar dat kan alleen als zijn leven goede werken openbaard, zijn wijsheid is menselijk. Oprechte wijsheid is vol van zachtheid, genade en liefde. De wereldlijke politiek die de mensen wijsheid noemen, noemt God dwaasheid. Velen in de kerk zijn geestelijk failliet gegaan, omdat ze tevreden waren met hun wijsheid. Ze hebben de gelegenheid om kennis te verkrijgen om deze op een juiste manier te gebruiken niet benut, omdat ze zich niet realiseerden dat de bekwaamheid van Christus belangrijk is om een succesvolle zaak voor God te maken, één die wijs kan handelen met de hem toevertrouwde goederen. Ze hebben gefaald om zichzelf te voorzien met hemelse koopwaar, en de waarde van hun geslacht is voortdurend verminderd.

Het is niet genoeg om kennis te hebben. We moeten de bekwaamheid hebben om de kennis op een juiste manier te gebruiken. God roept ons op om een goed gesprek te laten zien, vrij van alle ruwheid en ijdelheid. Spreek geen ijdele woorden, geen woorden van harde bevelen; want ze zullen tegen elkaar opzetten. Spreek in plaats daarvan woorden die verlichten, kennis geven, informatie, woorden die herstellen en opbouwen. Een mens die toont dat hij ware wijsheid heeft door het gebruik van de talent van de spraak, dit brengt muziek voort in de ziel van degenen die proberen om het hun opgedragen werk te doen maar die bemoediging nodig hebben. – *My Live Today*, p.111.

Zondag, 16 november: De Zachtheid van de Wijsheid

Laat niemand zichzelf voordringen alsof hij grote wijsheid en bekwaamheid heeft; want als hij deze talenten heeft, zal dit hem niet maken tot degene die het meest geschikt is. Het is degene die het minste vertrouwen in zichzelf heeft, die God zal gebruiken als zijn gewillige instrument.

Deze zal bij hun gesprekken tonen dat hij een band met God heeft, en de lessen heeft ontvangen die door Christus geleerd zijn. Ze hebben een verhogende kijk op Jezus, en woorden van wijsheid vloeien voort van hun zielen in woorden die andere harten zullen raken. Hun werken worden duidelijk gemaakt, niet door grote woorden of zelf verheffing, maar in mildheid en wijsheid. Ze hebben geen woorden voor het gebrek van anderen, maar alleen een zeer nederige gedachte over zich zelf, omdat ze een helder zicht gehad hebben van Jezus, Zijn heilige karakter, Zijn zelfverloochening, Zijn zelf-opoffering, en Zijn heilige zending. – *The Missionary Worker*, 7 mei, 1902.

Door aanschouwen worden we veranderd; en als we de perfectie van het goddelijke Model overdenken, zullen we de wens hebben om volkomen veranderd te

worden, en vernieuwd in de beeltenis van Zijn zuiverheid. Het is door het geloof in de Zoon van God, dat er een verandering plaats vindt in het karakter, en het kind van de wraak, wordt het kind van God. Hij komt van de dood in het leven; hij wordt geestelijk en hij ziet geestelijke dingen. De wijsheid van God verlicht zijn verstand, en hij ontvangt wonderlijke zaken uit Zijn wet. Als een mens bekeerd is tot de waarheid, begint het werk van verandering van karakter. Hij heeft een toenemende mate van begrip. Door een mens te worden die gehoorzaam is aan God, krijgt hij de geest van Christus, en de wil van God wordt zijn wil.

Hij die zich zelf zonder voorbehoud onder de leiding van de Geest van God stelt, zal ervaren dat zijn geest toeneemt en zich ontwikkelt. Hij ontvangt een opleiding in de dienst van God, die niet eenzijdig en ontoereikend is, ontwikkelend een eenzijdig karakter, maar één die resulteert in symmetrie en compleetheid. Zwakten die naar voren kwamen in een twijfelende wil, en een machteloos karakter, zijn overwonnen, want voortdurende toewijding en vroomheid brengen de mens in zulk een hechte relatie met Christus dat hij de geest van Christus heeft. Hij is één met Christus, met de toon en de gestrengheid de principes. Zijn geestelijk beeld is helder, en hij toont dat de wijsheid van God komt. Jacobus zegt: "Wie is wijs en verstandig onder u? Laat hij uit zijn goede levenswandel zijn werken laten zien, in zachtmoedige wijsheid." (Jac.3:13). Maar de wijsheid die van boven is, is ten eerste rein, vervolgens vreedzaam, welwillend, voor rede vatbaar, volle barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig, en ongeveinsd. En de vrucht van de gerechtigheid wordt in vrede gezaaid voor hen die vrede stichten. (Jac. 3:17,18).

Dit zal de wijsheid uiten bij hem die de beker der verlossing aanneemt en de naam van de Here aanroept. Deze verlossing, die genade schenkt aan de overtreder, schenkt aan hem de rechtvaardigheid dat het onderzoek van de Alwetende Ene zal dragen, en schenkt overwinning over de machtige vijand van God en mens, schenkt eeuwig leven en vreugde voor de ontvanger, en het zal een thema van verheuging zijn voor de nederige, die er naar zal horen en blij zijn. – *Selectet Messages*, bk. 1, pp. 338,339.

Maandag, 17 november: Twee soorten wijsheid

Ware Wijsheid is een schat net zo voortdurend als de eeuwigheid. Vele van s 'werelds zogenaamde wijze mannen en vrouwen zijn alleen wijs in hun eigen ogen. Tevreden met de verkregen wereldse wijsheid, zullen ze nooit de tuin van God binnengaan, om bekend te worden met de schatten van kennis vervat in Zijn heilig Woord. Denkende dat ze bij zich zelf wijs zijn, negeren ze de wijsheid die we allen moeten bezitten om het eeuwige leven binnen te gaan. Zij voeden een verachting voor het boek van God, welke, indien bestudeerd en gehoorzaamd, hen werkelijk wijs zou maken.

De Bijbel is voor hen een ondoorgrondelijk mysterie. De grootte, diepe waarheden van het Oude en het Nieuwe Testament zijn duister voor hen, omdat geestelijke dingen niet geestelijk onderscheiden zijn. Ze moeten leren dat de vrees van de Heer het begin van wijsheid is, en dat zonder deze wijsheid, hun geleerdheid van weinig waarde is.

Degenen die streven naar een opleiding in de wetenschap, maar niet geleerd hebben dat de vrees van God het begin van de wijsheid is, werken hulpeloos en hopeloos, twijfelende aan de werkelijkheid van alles. Ze mogen een ontwikkeling hebben in de wetenschap, maar tenzij ze een kennis van de Bijbel verkrijgen, en een

kennis van God, zijn ze zonder de ware wijsheid. Ongeletterde personen, als ze God en Jezus Christus kennen, hebben meer een blijvende wijsheid, dan de meest geleerde die de voorschriften van God versmaad.

Ware wijsheid staat oneindig hoger boven het begrip van de wijze van de wereld. De verborgen wijsheid, welke is Christus, betekent binnen u, de hoop van glorie, het is een wijsheid zo hoog als de hemel. De hoge principes van godsvrucht zijn verheven en eeuwig. Alleen een Christelijke ondervinding kan ons helpen om dit probleem te begrijpen, en de schatten van kennis te ontvangen, welke verborgen zijn in de raadgevingen van God, maar die nu bekend gemaakt zijn aan allen die een levende verbinding hebben met Christus. – *To Be Like Jezus*, p.101.

De Heer voorziet mannen en vrouwen met alles wat ze nodig hebben. En zijn giften die worden geschonken alleen op degenen die er een passend gebruik van maken. Bij de ene kan hij grotere gaven geven dan aan de ander, omdat hij zien kan dat deze gave gebruikt wordt tot Zijn eer. Als een werker meer naar hemelse wijsheid verlangt, meer dan hij verlangt naar welstand, macht, of faam, zal God hem niet teleurstellen.

Zulk een werker zal van de Grote Leraar leren niet alleen wat hij moet doen, maar hoe hij het moet doen op een wijze dat hij de goddelijke goedkeuring zal ondervinden.

De mens aan wie de Heer speciale wijsheid heeft gegeven, zal bekwaam zijn, door Gods zegeningen, om degenen te trainen met wie hij in het werk verbonden is, om snel van begrip, betrouwbaar, en trouw te zijn aan de beginselen. Zijn geheiligde ijver, zijn wijze raad, zijn vroomheid, zal een inspiratie bron zijn voor zijn medewerkers. Ze zullen geleid worden, niet om de menselijke vertegenwoordiger te prijzen en te verhogen, noch om afhankelijk van hem te worden, maar om voor zichzelf naar de Bron van alle waarheid en ware wijsheid te gaan voor de hulp die ze nodig hebben. God is grotelijks onteerd geworden door hen die op menselijke wezens steunen. Hij die aan allen die in Hem geloven als een persoonlijke Redder, gezegd heeft: "Zie Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld," wil hen leiden en leren die hem herkennen als hun leider en instructeur. – *Review and Herald*, 26 oktober, 1905.

Dinsdag, 18 november: Oorzaak van conflicten en twist

De tijd is gekomen dat een volkomen hervorming moet plaats vinden. Wanneer deze hervorming begint, zal de geest des gebeds elke gelovige aandrijven en zal de gemeente de geest van twist en tweedracht bannen. Degenen die in hun leven nooit gestaan hebben in een Christelijke verbondenheid, zullen dicht tot elkaar komen. Een lid dat werkt volgens de juiste richtlijnen, zal andere leden ertoe brengen zich met hem te verenigen om te bidden voor de openbaring van de Heilige Geest. Er zal geen verwarring zijn omdat allen in harmonie met de bedoeling van de Geest zullen zijn. De slagboom die de ene gelovige van de andere scheidde, zal worden opgeruimd, en Gods dienstknechten zullen dezelfde dingen verkondigen. De Here zal met Zijn dienstknechten samenwerken. Allen zullen vol begrip het gebed bidden dat Christus Zijn dienstknechten leerde: "Uw koninkrijk kome, U wil geschiede gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde." (Math. 6:10) – *Schatkamer*, deel 3, p. 262

Die gesteld zijn om te waken over de geestelijke belangen van de Gemeente, moeten nauwgezet zijn in het geven van een goed voorbeeld, en geen gelegenheid geven voor naijver, jaloersheid of achterdocht, maar altijd dezelfde geest van liefde, eerbied en hoffelijkheid openbaren, die zij zo graag in hun broeders willen aanmoedigen. IJverig moet worden acht geslagen op de aanwijzingen van Gods Woord. Laat men elke openbaring van wrevel en onvriendelijkheid de kop indrukken; laat elke wortel van bitterheid worden weggenomen.

Wanneer onder de broeders zich moeilijkheden voordoen, moet de regel van de Heiland strikt worden nagevolgd. Alles wat mogelijk is moet nagevolgd worden om een verzoening tot stand te brengen; maar wanneer de partijen koppig in hun geschil blijven volharden, moeten ze tijdelijk van dienst ontheven worden, tot de eendracht tussen hen is hersteld.

Ten aanzien van de moeilijkheden in de gemeente moet ieder lid zijn eigen hart onderzoeken om te zien of de oorzaak van die moeite niet bij hem berust. Door geestelijke hoogmoed, een verlangen om te heersen, een eerzuchtig hunkeren naar aanzien en positie, een gebrek aan zelfbeheersing, het toegeven aan hartstocht en vooroordeel, door onstandvastigheid van of gebrek aan oordeel, kan in de gemeente verwarring ontstaan en haar vrede worden opgeofferd.

Christenen moeten het als een godsdienstige plicht zien, een geest van jaloersheid of na-ijver te onderdrukken. Ze moeten zich verheugen in de uitstekende naam of welvaart van hun broeders, zelfs wanneer hun eigen karakter of daden daarbij in de schaduw staan. Juist door de hovaardij en eerzucht die Satan in zijn hart koesterde, werd hij uit de hemel gebannen. Deze boosheden zijn diep geworteld in onze gevallen natuur, en als ze niet worden weggenomen, dan zullen ze elke goede en edele eigenschap overschaduwden, en als hun verderfelijke vruchten nijd en twist voortbrengen.

We moeten eerder streven naar ware goedheid dan naar grootheid. Die de Geest van Christus bezitten, zullen ootmoedig zijn ten opzichte van zichzelf. Zij zullen arbeiden voor de zuiverheid en de bloei van de gemeente, en eerder bereid zijn hun eigen belangen en verlangens op te offeren dan tweedracht te stichten onder hun broeders.

Satan is voortdurend bezig wantrouwen, verwijdering en nijd onder Gods volk te brengen. Vaak zal ons het gevoel worden opgedrongen dat onze rechten worden aangetast, terwijl er feitelijk voor zo'n gevoel in het geheel geen reden is. Zij wier eigenliefde sterker is dan hun liefde voor Christus en Zijn werk, zullen hun eigen belangen voorop stellen en alles te baat nemen om die te handhaven. Wanneer ze zich benadeeld beschouwen door hun broeders, zullen sommigen zelfs de uitspraak van de rechters inroepen in plaats van de regel van de Heiland na te volgen. Zelfs velen die ogenschijnlijk gewetensvolle Christenen zijn, worden door hoogmoed en eigendunk weerhouden om persoonlijk te gaan tot hen die naar hun inzicht dwalen, opdat zij de zaak in de geest van Christus kunnen overleggen en voor elkaar kunnen bidden. Twist, strijd en processen tussen broeders doen de zaak der waarheid oneer aan. Die zo'n weg inslaan, stellen de Gemeente bloot aan de bespotting van haar vijanden en doen de machten der duisternis triomferen. Zij rijten opnieuw de wonden van Christus open en maken Hem openlijk te schande. Door het gezag van de Gemeente niet te erkennen, tonen ze minachting tegenover God, die de Gemeente haar gezag verleende. – *Schatkamer*, deel 2, pp.82-84.

Woensdag, 19 november: Vriendschap met het Woord

We zijn geroepen om Gods speciale volk te zijn, in een veel hogere zin dan menig een zich heeft gerealiseerd. De wereld is verdorven, en Gods volk moet uit de wereld komen en zich afgescheiden. Ze moeten vrij zijn van wereldlijke gebruiken en wereldlijke gewoonten. Ze zullen niet akkoord gaan met wereldlijke gevoelens, maar moeten verschillend zijn, als Gods bijzondere volk, ernstig in al hun dienst. Ze moeten geen gemeenschap hebben met de werken der duisternis. – *Our Father Cares*, p.243.

Moge de Heer zijn volk zegenen met geestelijk inzicht, zodat ze mogen zien dat de kinderen van God en de kinderen van de wereld niet samen gaan in een deelgenootschap. Jacobus zegt: "Overspelige mannen en vrouwen, weet u dan niet dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? wie dan nu een vriend van de wereld wil zijn, wordt als vijand van God aangemerkt. (Jac. 4:4.HSV) Maar omdat de kinderen van God niet uitgegaan zijn van de geest en invloed van de wereld, moeten ze met Christus werken om de kinderen der duisternis te veranderen, hen te wijzen op het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt.

Gods volk moet niet beheerst worden door de zondige voorstellen van wereldlingen tegen enigen van Gods uitverkorenen. Er moet een eenheid zijn onder de kinderen van God, en niets moet toegestaan worden binnen te dringen dat vervreemding en tweedracht zaait. Als er eenheid is met Christus, is er eenheid onder de gelovigen, en dan kan één duizend verdrijven, en twee tienduizend op de vlucht jagen.

Laat geen onheilich verbond gevormd worden tussen de kinderen van God en de vrienden van de wereld. Laat er geen huwelijken zijn tussen gelovigen en ongelovigen. Laat het volk van God hun standpunt innemen sterk voor waarheid en gerechtigheid. – *Review and Herald*, 31 juli, 1894

Velen hebben neutraliteit getracht in een crisis, maar ze hebben gefaald in hun bedoeling. Niemand kan een neutrale positie verdedigen. Zij die proberen dit te doen, vervullen Christus woorden: "Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de Mammon." Zij die hun Christelijk leven beginnen met halfslachtig te zijn, zullen uiteindelijk gevonden worden op de lijst aan de zijde van de vijand, wat ook hun eerste plan geweest kan zijn. En om een opstandige te zijn, een verrader van de zaak van God, is erger dan de dood; want het betekend het verlies van het eeuwige leven.

Dubbel gezinde mannen en vrouwen zijn Satans beste prooi. Wat voor gunstige gedachte ze ook over zich zelf mogen hebben, ze zijn huichelaars. Allen die loyaal aan God en de waarheid zijn moeten vast besloten voor het ware staan, omdat het waar is. Door een juk op te nemen met hen die ongeheiligd zijn, en tevens trouw zijn tot de waarheid, is eenvoudig onmogelijk. We kunnen niet verenigd zijn met hen die zich zelf dienen, die werkende zijn aan wereldlijke plannen, en onze verbinding met de hemelse Raadgever niet verliezen. We mogen ons bevrijden van de verzoeken van de vijand, maar wij zijn gekwetst en gewond, en onze ervaring is die van een dwerg. "Weet u dan niet dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dan nu een vriend van de wereld wil zijn, wordt als vijand van God aangemerkt." – *Review and Herald*, 19 april, 1898.

Donderdag, 20 november: Onderworpen aan God

Als het gordijn teruggedroefd kon worden, zouden we het hemelse universum zien die met een intense interesse zien op diegene die verzocht is. Als u niet toegeeft aan de vijand is er vreugde in de hemel. Als het eerste verkeerde voorstel wordt gehoord, stijgt een gebed op naar de hemel, een sterke tegenstand om de verzoeking af te slaan met de principes die God in zijn Woord veroordeeld. De eerste keer dat de verzoeking komt, ontmoet hij zulk een besliste tegenstand dat dit nooit herhaald zal worden. Keer af van degene die getracht heeft verkeerde praktijken aan u op te dringen. Keer u resoluut af van de verzoeker, zeggende, ik moet me afscheiden van uw invloed; want ik weet dat u niet wandelt in de voetstappen van onze Redder.

Zelfs de gedachte dat u zich niet bekwaam vindt om woorden te spreken tegen hen die werken met verkeerde beginselen, verlaat hen. Uw terugtrekking en zwijgen zullen meer doen dan woorden. Nehemia weigerde zich te verbinden met hen die ontrouw waren aan de beginselen, en hij wilde niet toestaan dat zijn werklieden zich met hen zouden verbinden. De liefde en de vrees van God waren zijn bescherming. Hij leefde en werkte als met een blik op de ongeziene wereld. En David zei; "Ik stel mij de Here voortdurend voor ogen."(Ps.16:8. HSV)

Durf een Daniël te zijn. Durf alleen te staan. Zoals Mozes deed, en u zult voortdurend zien op de onzienlijke. Maar een lafhartige en zwijgende terughoudendheid voor slechte verbintenissen, terwijl u luistert naar hun plannen, maakt u tot één met hen. " Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Here, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot een Vader zijn en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Here, de Almachtige." (2 Cor. 6:17,18. HSV)

Heb de moed om het goede te doen. De beloften van de Heer is kostbaarder dan goud en zilver voor al de daders van Zijn Woord. Laat allen het als een grote eer beschouwen om door God erkend te worden als Zijn kinderen. – *Review and Herald*, 9 mei, 1899.

Gods gezin op aarde, dat aan verzoeken en beproevingen bloot staat, ligt Zijn liefdevol hart heel na. Hij heeft bepaald dat er communicatie wordt onderhouden tussen hemelse wezens en Zijn kinderen op deze aarde. Engelen worden uit de hemel gezonden om degenen die het heil zullen beërven, te dienen. - Ellen G. White, *Bijbel commentaar*, Ned. P.579.

Sommigen voelen hun nood van de verzoening, en met de herkenning van deze nood, en de wens voor een verandering van het hart, begint er een strijd. Om afstand te doen van je eigen wil, misschien om een gekozen liefhebbend voort te zetten, dat vereist een prestatie, waardoor velen aarzelen, struikelen en terug vallen. Nochtans moet deze strijd bevochten worden door ieder hart dat werkelijk bekeerd is. We moeten strijden tegen verzoeken van buitenaf en van binnenuit. We moeten de overwinning over onszelf behalen, onze neigingen en lusten kruisigen; en dan begint de eenheid van de ziel met Christus. Zoals de droge en ogenschijnlijk dode tak, geënt is in de levende boom, zo mogen we levende takken worden van de Ware Wijnstok. En de vrucht die gedragen wordt in Christus, zal gezien worden in al Zijn navolgers. Nadat deze verbinding gevormd is, kan het alleen in stand gehouden worden door continuïteit, en ernstige, ijverige pogingen. Christus oefent Zijn macht

uit om deze heilige band te beschermen en te bewaken, en de afhankelijke, hulpeloze zondaar moet zijn deel met onvermoeide energie uitvoeren, anders zal Satan door zijn wrede, listige macht hem scheiden van Christus.

Iedere Christen moet voortdurend onder bewaking staan, iedere toegang van de ziel, waar Satan toegang kan vinden, moeten we bewaken. Hij moet bidden om goddelijke hulp en tegelijk iedere neiging voor de zonde resoluut weerstaan. Door moed, door geloof, door volhardende inspanning, kan hij overwinnen. Maar laat hem bedenken, om de zegepraal te behalen moet Christus in hem blijven en hij in Christus. – *Testimonies*, vol. 5, p. 47.

Vrijdag 21 november heeft geen suggestie “voor verdere studie.”

9. Wetgever en Rechter

Sabbatmiddag 22 november

God wil niet dat wij onszelf op de rechterstoel plaatsen, om anderen te richten. Maar hoe vaak wordt dit gedaan. O! hoe zorgvuldig moeten we zijn in het beoordelen van onze broeder. We kunnen er zeker van zijn, dat met het oordeel, waarmee gij oordeelt gij ook geoordeeld zult worden, en met de maat waarmee gij meet, zal u gemeten worden. Christus zegt: “Ik zeg u van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen ze rekenschap geven op de dag des oordeels, want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden.” Met betrekking hiermee, laat uw woorden van zulk een karakter zijn dat ze de goedkeuring van God kunnen ontvangen. Als we fouten in anderen zien, laat ons dan denken aan de fouten die, misschien in Gods oog, op ons geschreven staan, dan de fouten van onze broeder te veroordelen. In plaats van zijn gebreken openbaar te maken, vraag God om hem te zegenen, en hem te helpen om zijn gebreken te overwinnen. Christus zal deze geest in actie bevestigen, en hij zal een weg voor u openen om woorden van wijsheid tot hem te spreken die hem zullen helpen en versterken daar waar hij zwak is in het geloof.

Het werk om een ander op te bouwen in het allerheiligst geloof is een gezegend werk; maar het werk van afbreken is een werk vol bitterheid en zorgen. Christus identificeert zich zelf met zijn lijdende kinderen als hij zegt: “In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.” Als allen de instructies die Christus gegeven heeft zouden uitvoeren, welk een liefde en eenheid zou er zijn onder zijn volgelingen. Ieder hart heeft zijn eigen zorgen en teleurstellingen, en wij zullen proberen om de zorgen van andere te verlichten door de liefde van Christus te bewijzen aan hen die ons omringen. Als onze gesprekken gericht waren op de hemel en hemelse zaken, dan zou kwaadspreken geen enkele aantrekkelijkheid voor ons hebben. Dan zouden we onze voet niet op de gevaarlijke grond van de vijand zetten. We zouden dan niet in verzoeking komen of onder de macht van de Boze vallen.

In plaats van fouten te zoeken bij anderen, laten we kritisch naar ons zelf kijken. De vraag van een ieder van ons zou moeten zijn, is mijn hart in orde voor God? Zal deze handeling mijn Vader, die in de hemel is, verheerlijken? Als u een verkeerde geest koestert, verban deze dan uit uw ziel. Het is uw plicht om alles dat uw natuur

kan ontwijden uit te roeien uit uw hart; iedere wortel van bitterheid moet uitgerukt worden, zodat anderen niet besmet worden door zijn verderfelijke invloed. Laat niet toe dat één vergiftige plant overblijft in de bodem van uw hart. Ruk het uit in dit zelfde uur, en plant in plaats daarvan de plant van liefde. Laat Jezus in de ziel verblijven. —*Review and Herald*, 5 juni, 1888.

Zondag 23 november: Oordeel of onderscheidingsvermogen?

“Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt; want met het oordeel, waarmee gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmee gij meet, zal u gemeten worden.”

Deze woorden werden gesproken door onze goddelijke Leraar, onze Heer Jezus Christus, voor ons om te horen en te gehoorzamen. God heeft de mensen niet de macht gegeven om de harten te lezen. Hij heeft hen niet op de rechterstoel geplaatst, om een oordeel te vellen over hun medemens. God heeft het hele oordeel aan Zijn Zoon gegeven. Waarom zijn menselijke wezens dan niet zorgvuldiger met betrekking tot het oordelen van anderen? Laten wij proberen onze eigen onwetendheid te zoeken. Als we daar een volledig inzicht in hebben, spreken we niet over de fouten van onze broeders...

Het allereerste werk dat we doen zullen is ons verenigen in de band van Christelijke broederschap. Degenen die voor God werken zullen alle liefdeloze kritiek op zij zetten en samen verenigd optrekken. Christus wenst dat zijn soldaten schouder aan schouder staan, verenigd in het werk om de veldslag van het kruis te strijden. Hij wenst dat de eenheid tussen degenen die voor Hem werken even nauw is als de eenheid tussen Hem en Zijn Vader. Zij die de heiligende kracht van de Heilige Geest gevoeld hebben zullen de lessen van de goddelijke Leraar ter harte nemen, en zullen hun oprechtheid tonen door het werk te doen met alles wat in hun macht ligt om in harmonie te zijn met hun broeders..

Alleen wie elke reden heeft om zijn eigen principes te wantrouwen, let scherp op de fouten van anderen. Als er niet één of ander gebrek in onze eigen ervaring was, zouden we niet zo argwanend zijn tegenover onze broeders. Wiens geweten hem veroordeelt, velt graag een oordeel over anderen. Laat iedereen beven en bang zijn voor zichzelf. Laat hem zien of zijn eigen hart juist is voor God. Laat hem zijn eigen tuin wieden; hij zal genoeg vinden om hem aan het werk te houden. Als hij dit werk gelovig doet, zal hij geen tijd hebben om fouten te vinden in de tuin van anderen. In plaats van onze broeders te beoordelen, laten we ons zelf oordelen. Laat ons ernst maken om bij degenen te horen die “gekozen zijn in overeenstemming met de voorkennis van God de Vader, geheiligd door de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeld met het bloed van Jezus Christus.” “Zeggende u hebt uw zielen gezuiverd in gehoorzaamheid aan de waarheid door de Geest tot ongeveinsde liefde voor de broeders, zie dat u elkaar innig liefhebt met een zuiver hart.” —*Review and Herald*, 29 oktober 1901.

Maandag 24 november: De Wetgever is Rechter

De Zoon van God sprak tot Mozes vanaf de top van de berg. God maakte de rotsen tot Zijn heiligdom. Zijn tempel waren de eeuwige heuvelen. De Goddelijke wetgever daalde neer op het rotsgebergte om zijn wet uit te spreken ten gehore van al het volk, opdat ze onder de indruk zouden komen door de grote en ontzagwekkende vertoning van Zijn macht en glorie, en vrezden om Zijn geboden te

overtreden. God sprak zijn wet te midden van donder en bliksem en een dikke wolk op de top van de berg, en Zijn stem was als de stem van een trompet buitengewoon luid. De wet van Jehova is onveranderlijk, en de tafels op welke Hij deze wet schreef waren van massieve rots, duidend op de onveranderlijkheid van zijn voorschriften. De berg Horeb werd een heilige plaats voor allen die de wet van God liefhebben en vereren. - *The Sanctified Life*, pp.74,75

Aan Christus is het gehele oordeel toevertrouwd, omdat Hij de Zoon des mensen is. Niets ontkomt er aan Zijn kennis, hoe hoog de graad en hoe groot de macht van de geestelijke opstand ook is. Eén hoger en groter dan de zonde van de hele wereld is geboren. Hij is oneindig in gerechtigheid, in goedheid en waarheid. Hij heeft de macht om de vorsten en de machten en de boosheden in de lucht te weerstaan. Gewapend en toegerust als de Veldheer van het leger van de Heer, komt Hij naar voren ter verdediging van zijn volk. Zijn gerechtigheid bedekt allen die Hem liefhebben en vertrouwen. Als Hoofd van de legers, leidt Hij het hemelse heir om als een vurige muur te staan rondom zijn volk. Hij alleen is de rechter van hun gerechtigheid, want Hij heeft hen geschapen, en voor een oneindige prijs hen voor Zichzelf verlost. Hij zal zien dat gehoorzaamheid aan Gods geboden beloond is, en dat de overtreders ontvangen zullen naar hun werken. —*Manuscript Releases*, vol.21, pp, 271,272.

Christus is ook gesteld tot onze rechter. De Vader is niet de rechter en ook de engelen zijn dat niet. Hij Die in het menselijke vlees is gekomen, en in deze wereld een volmaakt leven leefde, zal ons richten. Hij alleen kan onze Rechter zijn. - *Schatkamer deel 3 p.397*.

God heeft Hem macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Mensenzoon is. Omdat Hij de beker van menselijk lijden en menselijke beproeving tot de bodem heeft geledigd en alle moeilijkheden en zonden van de mensen begrijpt; omdat Hij in onze plaats triomfantelijk weerstand heeft geboden aan Satans verleidingen en rechtvaardig en teder zal handelen met hen, voor wie Hij zijn bloed heeft vergoten, daarom is de Zoon des mensen aangewezen om het oordeel uit te spreken.

Christus is echter niet gekomen om te oordelen, maar om te redden. "Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. (Joh.3:17)

Voor het Sanhedrin zei Jezus: "Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven."(Joh. 5:24) - *Wens der Eeuwen*. pp.168,169.

Dinsdag 25 november: Ordening in het vooruitzicht

Het hart van de mens mag de woonplaats zijn van de Heilige Geest. De vrede van Christus die alle begrip te boven gaat mag in onze ziel rusten, en de veranderende macht van zijn genade zal in ons leven werken en ons bekwaam maken voor het hemelse hof van glorie. Maar als verstand zenuwen en spieren zijn ingesteld op de eigen dienst, en u maakt God en de hemel niet tot uitgangspunt in uw leven, dan is het onmogelijk om de genade van Christus in te vlechten in uw karakter terwijl u al uw energie aan de zijde van de wereld plaatst. U kunt succesvol zijn in het verzamelen van de schatten van de aarde voor uw eigen glorie; maar "Waar u schat

is, daar zal ook uw hart zijn." Eeuwige overwegingen zullen op de tweede plaats komen. U kunt een uiterlijke vorm van aanbidding aannemen; maar uw dienst zal een gruwel zijn voor de God des hemels. U kunt niet God dienen en de mammon. U zult één van beide dienen, of u plaatst uw hart en wil aan de zijde van God, of u geeft uw wil en energie aan de dienst van de wereld. God accepteert geen halfslachtige dienst.

"De lamp van het lichaam is het oog. Wanneer dan uw oog oprecht is, is ook heel uw lichaam verlicht." (HSV. Luk.11:34)

Als uw oog zuiver is, is het hemelwaarts gericht, het licht van de hemel zal de ziel vervullen, en aardse zaken blijken onbeduidend en onaanlokkelijk. Het doel van het hart zal veranderen, en de waarschuwingen van Jezus zullen ter harte worden genomen. U zult uw schat in de hemel opstapelen. Uw gedachten zullen gericht zijn op de grote vergelding van de eeuwigheid. Al uw plannen zullen gemaakt worden in overeenstemming met het toekomstig, onsterfelijk leven. U zult naar uw schat worden getrokken. U zult niet uw wereldlijke belangen bestuderen; maar in al uw streven zal de stille vraag zijn, "Heer wat wilt U dat ik doen zal?" Bijbelse religie zal ingeweven zijn in uw dagelijks leven. —*Review and Herald*, 24 januari, 1888.

Velen zijn niet in staat vaste plannen te maken voor de toekomst. Hun leven is onzeker. Zij kunnen de gevolgen niet overzien en dat vervult hen dikwijls met angst en onrust. Bedenk dat het leven van Gods kinderen een pelgrimsreis is. Wij hebben niet de wijsheid om ons eigen leven te plannen. Het is niet aan ons om onze toekomst vorm te geven. "Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan, zonder te weten waar hij komen zou." (HSV. Hebr. 11:8)

Tijdens zijn leven op aarde maakte Christus geen plannen voor zichzelf. Hij aanvaarde Gods plannen voor Hem, en dag na dag ontvouwde de Vader Zijn plannen. Zo zouden wij van God afhankelijk moeten zijn, zodat ons leven eenvoudig de uitvoering van Zijn wil is. Als wij Hem onze wegen toevertrouwen, zal Hij onze stappen leiden. Te veel, plannen maken voor een schitterende toekomst, blijken een grote mislukking. Laat God voor u plannen. Vertrouw Hem als een klein kind de leiding toe, daar Hij "de voeten van Zijn gunstgenoten zal bewaren" (1 Sam. 2:9). God leidt Zijn kinderen nooit anders dan zij geleid zouden willen worden, als zij vanaf het begin het einde konden zien en de heerlijkheid onderscheiden konden van het doel dat zij vervullen als Zijn medewerkers. —*De weg tot gezondheid*, pp. 410, 411.

Neem de plicht op die voor handen is. Doe het gewillig en met geheel uw hart. U moet eigenlijk iets oplossen wat een krachtsinspanning vereist van de verstandelijke zowel als van de geestelijke kracht. Uw hart moet in het huidige werk zijn. De plicht die nu voor u ligt is het ware werk waarvan de Hemel wenst dat u dit doet. Te dromen van een werk ver weg, en misschien een plan voor de toekomst, zal bewijzen onvruchtbaar te zijn, en zal u ongeschikt maken voor het werk, hoe klein het ook zal zijn, de Hemel plaatst nu het werk voor u. Het moet niet uw overdenking zijn om een groot werk te doen, maar opgewekt en wel dat te doen wat u ziet wat er vandaag gedaan moet worden. Talenten zijn u toevertrouwd om te gebruiken, om ze te verdubbelen. U bent verantwoordelijk voor het juiste gebruik of hun misbruik. U hoeft niet te streven naar grote zaken om een grote dienst te bewijzen, maar doe uw

eenvoudige werk. Gebruik uw talenten, ook al zijn het er weinig, en laat een deel van uw verantwoording aan God over want het juiste gebruik berust bij u. — *Testimonies*, vol. 2, p. 429.

Woensdag, 26 november: Een Nevel

De tijd geladen met kostbare, gouden mogelijkheden voor de dienst van de Heer is bijna overgegaan in de eeuwigheid. Lieve lezer, is u onder de indruk als deze mogelijkheden aan u voorbij gaan? U kunt ze niet negeren; want u moet voor de rechterstoel van God staan, om te antwoorden voor de daden gedaan in het lichaam. Zijn uw woorden opwekkend en bemoedigend voor hen die bij u om hulp en troost komen? Versterkt uw invloed degenen waarmee u in aanraking komt? Zijn uw bezittingen gelovig aan de Heer gegeven?

Heilig uzelf vandaag voor de dienst van de Heer. Gedenk hoe kort de periode van het leven u gegeven is. Zeg niet: "Misschien, zullen we vandaag of morgen naar die of die stad gaan en daar een jaar blijven en kopen en verkopen en er winst behalen." God heeft misschien andere plannen voor u. U kunt het leven niet huren voor uw eigen plannen. Leven is slechts een damp die, "voor een korte tijd verschijnt, en dan weer verdwijnt." U weet niet hoe snel uw hand zijn kracht zal verliezen, uw voetstap zijn vastigheid. Geef uw zorgen aan de Heer en laat niet toe dat enig ding in de wereld u van Hem kan scheiden. Wijd alles wat u hebt en bent aan Hem. Dit is "uw redelijke godsdienst." Stel het niet uit; want er is een risico in het moment van uitstel. Hoogstens nog een paar jaren kunt u werken voor de Meester, dan wordt de stem die u niet weerstaan kunt gehoord, en die u moet beantwoorden, zeggende, "Geef rekenschap van uw beheer." — *Signs of the Times*, 21 januari, 1897.

Wij zijn hier gasten, pelgrims en vreemdelingen, op de aarde; maar we zoeken een beter vaderland, zelfs een hemelse. Daarom moeten we nu de taal leren van dat land, en ons voorbereiden op een leven dat op één lijn staat met het leven van God. Ons leven in deze wereld is slechts een damp, dat in rook opgaat. Zullen we al onze kracht gebruiken om de schatten van deze aarde veilig te stellen, voor deze korte tijd in dit leven, of zullen we al onze mogelijkheden gebruiken op een manier dat we in de toekomst onsterfelijk mogen leven? Christus zegt: "U bent gekocht voor een prijs; daarom verheerlijk God in uw lichaam en uw geest welke van God zijn." — *Signs of the Times*, 4 aug, 1890

De gave van de Geest is voor ons; dit mogen we in vertrouwen verwachten, en vrijelijk ontvangen; want we kunnen niets doen voor de verlossing van onze zielen zonder deze hemelse Tussenpersoon. Vanwege het korte menselijke leven, zou iedere gebeurtenis een gelegenheid moeten zijn om de ziel te verrijken met de waarheid van het evangelie. Als de tijd bijna gesloten is zullen we de geestelijkheid van de wet in gedachten moeten hebben, en de volslagen waardeloosheid van een ceremoniele, plechtige gehoorzaamheid aan de geboden, die gepaard gaat met een wettische godsdienst. De uiterlijke principes van de waarheid moeten aangeprezen worden. Het heilige en vaderlijke karakter van God moet aan de mensen gebracht worden. Onze plicht in de dagelijkse handelingen moet blootgelegd worden, zodat we onze relatie tot God en tot elkaar mogen begrijpen. We moeten waken over zielen als degenen die rekenschap moeten afleggen. We moeten aan het volk, niet de menselijke fantasie, noch hun stelsels en conclusies verkondigen, maar de genade

van God in de gave van de eniggeboren Zoon, zodat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. We moeten Jezus verhogen, opdat Hij de mens tot zich mag trekken. — *General Conference Bulletin*, 1 oktober, 1896.

Donderdag 27 november: Weet en doe wat goed is

Gods wet reikt tot de innerlijke zowel als tot de uiterlijke daden van de mens. Het is een inzicht in de gedachten en voornemens en de bedoelingen van de ziel. Een mens kan schuldig zijn aan zonden die God alleen kent. Gods wet is inderdaad een doorzoeker van harten. Er zijn duistere harstochten van jaloezie, wraak en haat, vijandigheid, lust en wilde ambities die verborgen zijn voor de menselijke waarneming, maar de grote Ik Ben weet dit alles. Zonde is overdacht, maar wordt vaak niet uitgevoerd door gebrek aan gelegenheid.

Gods wet maakt aantekeningen van deze zaken. Deze verborgen wegen, en geheime zonden vormen het karakter. De wet van God veroordeelt niet alleen wat we gedaan hebben, maar ook wat we niet hebben gedaan. We zullen, in de dag van de uiteindelijke afrekening, een lijst van de zonden vinden van verzuim alsook van de zonden die begaan zijn. God brengt ieder werk in het gericht, met ieder geheime zonde. Het is niet voldoende dat uw eigen maatstaf van karakter u bewijst dat u geen verkeerde dingen heeft gedaan. Het feit dat iemand geen positieve goede dingen gedaan heeft is al voldoende om hem te veroordelen als een slechte en luie dienstknecht. — *Manuscript Releases*, Vol. 6, p. 141.

Er zijn zonden van verzuim, zowel als zonden die we begaan hebben, en wij allen beïnvloeden de koers van anderen. Een negeren van het werk voor u ligt, is net zo verkeerd als een zondige daad, want door uw plicht te negeren faalt u om een schakel te zijn in de ketting van Gods grote werk. Uw invloed ondersteunt niet Zijn zaak. — *Manuscript Releases*, vol. 11. pp. 296, 297.

Iedere trouwe, zelfopofferende werker voor God is gewillig zich in te zetten voor de zaak van anderen. Christus zegt: "Wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwigen leven." (Joh. 12:25)

Door ernstige, bedachtzame inspanning om te helpen waar hulp nodig is, toont de trouwe Christen zijn liefde voor God en voor zijn medemens. Misschien verliest hij zijn leven in dienstbaarheid. Maar als Christus komt om Zijn juwelen te verzamelen voor Zichzelf, zal hij dit leven terugvinden.

Mijn broeders en zusters, spendeer niet een grote hoeveelheid aan tijd en geld voor uzelf, voor een goede verschijning. Zij die dat doen verplichten zich zaken ongedaan te laten die voor anderen tot troost geweest zouden zijn, het zenden van een warme gloed aan hun vermoeide geest. Wij moeten allen leren hoe we de mogelijkheden die tot ons komen getrouwer kunnen benutten zodat we licht en hoop kunnen brengen in het leven van anderen. Hoe kunnen we deze mogelijkheden benutten als onze gedachten op onszelf zijn gericht? Hij die op zichzelf is gericht verliest talloze mogelijkheden om datgene te doen dat zegeningen aan anderen en aan zichzelf gebracht zouden hebben. Het is de plicht van de dienaar van Christus om onder iedere omstandigheid zichzelf af te vragen, "Wat kan ik doen om anderen te helpen?" Als hij zijn best gedaan heeft, kan hij het resultaat aan God overlaten.

Onze Heer past zichzelf aan bij onze speciale noden. Hij is de schaduw aan onze rechterhand.

Hij wandelt dicht aan onze zij, klaar om in al onze noden te voorzien. Hij komt zeer dicht bij hen die betrokken en gewillig zijn in hun dienst aan Hem.

Hij kent een ieder bij naam. O wat een verzekering hebben we van de tedere liefde van Christus. — *Sons and Daughters of God*, p. 16.

God wenst een bereidwillige dienst van onze harten. Hij heeft ons begiftigd met intelligente vermogens, met talenten van bekwaamheden, en met bedoelde invloeden, om ten goede van de mensheid te gebruiken, zodat we Zijn Geest mogen openbaren aan de wereld.

Kostbare mogelijkheden en voorrechten zijn binnen ons bereik geplaatst, en als we deze negeren beroven we anderen, we bedriegen onze eigen zielen en onteren onze Maker. — *That I May know Him*, p. 113.

Vrijdag, 28 november: Voor verdere studie

Lessen Leven Alledag, "Talenten," pp.197- 225.

10. Ween en huil!

Sabbatmiddag, 29 november

De talenten die de Heer heeft gegeven aan Zijn dienstknechten zijn gevarieerd, maar allen kunnen in elkaar overgaan tot een perfect geheel. God wenst dat we geld zien als een geschenk van God, en dat we het in overeenstemming hiermee gebruiken. Deze gave te misbruiken is een verraad van heilig vertrouwen. En in het misbruiken van het kapitaal van de Heer treffen de beheerders hun eigen ziel en blokkeren zij de weg zodat de waarheid zijn bepaalde werk niet kan doen.

Hoor de woorden van de Heer: " Nu dan rijken, huil en jammer over al de ellende die over u komt. Uw rijkdom is vergaan en uw kleren zijn door de motten aangevreten. Uw goud en zilver is verroest en hun roest zal een getuigenis tegen u zijn en uw vlees als een vuur verteren. U hebt schatten verzameld in de laatste dagen. Zie, het loon van de arbeiders die uw velden gemaaid hebben, dat door u achtergehouden is, schreeuwt *tot God*, en de jammerklachten van hen die geogst hebben, zijn doorgedrongen tot de oren van de Here van de hemelse legermachten. U bent u aan weelde te buiten gegaan op de aarde en hebt *uw eigen* lusten gevolgd. U hebt de rechtvaardige veroordeeld en gedood en hij verzet zich niet tegen u." (HSV Jac. 5:1-6)

Dit is de toestand van de wereld van nu. Mensen grijpen naar alles wat ze mogelijk te pakken kunnen krijgen, en betalen hun werkers de laagste prijs, terwijl ze exact de hoogste prijs voor zichzelf vragen. Egoïsme, gierigheid en begeerte, wat afgoderij is, worden gekoesterd. Duizenden dollars liggen opgeslagen zonder enig nut voor iemand.

De eigenaren van dit geld leven in een staat van voortdurende zorg om het verlies van hun schatten. Aldus

faalt het kapitaal dat aan de Here gebracht moet worden om te groeien voor Hem. God zegt, breng het voor gebruik. Gebruik het tot voordeel en zegen voor hen

die weer anderen kunnen zegenen. Breng door de zegeningen van God geld in circulatie om anderen te helpen zo zal het zichzelf gestaag vermenigvuldigen.

Geld moet voor de beste doelen worden gebruikt. Er zijn mensen die niet zo verstandig zijn, als ze zouden moeten zijn, in het delen van de goederen van de Heer, terwijl anderen het geld zo ver mogelijk sturen. De Heer wenst dat de bestuurders van onze instituten zuinig zijn, want niemand kan vertellen wat voor werk er geopend kan worden als er geld voorhanden is op een bepaald moment. We zullen verstandig handelen om de eenvoudige reden dat we met Gods goederen omgaan. Ons geld is niet ons eigendom. Waak en bid en bestudeer hoe het geld van de Heer gebruikt kan worden voor Zijn zaak en plaats gedenktokens in landen waar we nog niet zijn geweest. - *Manuscript Releases*, vol. 21, pp.352,353.

Zondag, 30 november: Rechtvaardigheid aandoen!

Door Zijn omgang met het menselijk geslacht, verdraagt God deze verstokten een lange tijd. Hij gebruikt Zijn speciale personen om een oproep tot trouw aan de mens te geven, en Hij biedt hen volle vergeving als ze berouw hebben. Maar omdat God lankmoedig is, maakt de mens misbruik van zijn geduld. "Omdat het oordeel tegen een kwaad werk niet direct voltrokken wordt, daardoor is het hart van de zonen van de mens geneigd om het kwade te doen." Het geduld en de lankmoedigheid van God, die de ziel moet verzachten en onderwerpen, heeft een heel verschillende invloed op de zorgeloze en de zondige. Het leidt hen ertoe dat zij zich niet kunnen beheersen, en het versterkt hun verzet. Ze denken dat de God die hen zo veel gegeven heeft hen niet zal verderven. Als we leefden in een omstandigheid van onmiddellijke vergelding, zouden er niet zo veel overtredingen tegen God voorkomen. Maar door de gedachte van uitstel, is de straf niet minder een werkelijkheid. Er zijn grenzen zelfs aan het geduld van God. Als de grenzen van Zijn lankmoedigheid zijn bereikt, zal Hij zeker straffen. En als Hij de zaak van de aanmatigende zondaar opneemt, zal Hij niet rusten tot Hij het volledig tot een einde heeft gebracht.

Weinigen realiseren zich de zondigheid van de zonde; ze vleien zichzelf met de gedachte dat God te goed is om de overtreder te straffen. Maar de kwesties, Mirjam, Aaron, David en menig andere tonen ons dat het niet veilig is te zondigen tegen God in daden, in woorden, of zelfs in gedachten. God is een wezen van oneindige liefde en erbarming, maar Hij verklaart zich ook als een "verterend vuur, zelfs als een jaloeers God."

– *Review and Herald*, 14 aug. 1900.

"De Here talmt niet met de belofte." 2 Petrus 3:9. Hij vergeet noch verlaat zijn kinderen, maar laat de ongelovigen hun ware aard tonen, zodat niemand die zijn wil wenst te doen zich hoeft te vergissen. De rechtvaardigen worden ook in het vuur van de verdrukking geplaatst, opdat zij zelf gelouterd zouden worden, hun voorbeeld zal anderen overtuigen van de echtheid van hun geloof en godsvrucht, en hun standvastige houding zal de goddelozen en ongelovigen veroordelen.

God laat toe dat de ongelovigen voorspoed hebben en hun vijandschap tegenover Hem openbaren, zodat wanneer zij de maat van hun ongerechtigheid hebben vol gemaakt, allen Gods rechtvaardigheid en barmhartigheid zullen erkennen wanneer ze definitief vernietigd worden. De dag van zijn toorn nadert snel; op die dag zullen allen die zijn wet hebben overtreden en zijn volk hebben verdrukt het rechtvaardige

loon voor hun werken ontvangen en zal wreedheid en elk onrecht tegenover Gods trouwe kinderen worden gestraft alsof deze daden Christus zelf waren aangedaan. – *De Grote Strijd*, pp.43,44.

Maandag, 1 december: Als rijkdom waardeloos wordt

Toen Abigail naar huis terugkeerde, vond ze Nabal en zijn gasten te midden van een feestmaaltijd, die ontaard was in een braspartij. Nabal dacht niet aan verkwisten door een buitensporig bedrag van zijn rijkdom te gebruiken om zichzelf te verwennen en te verheerlijken; maar het scheen te pijnlijk voor hem om een offer te brengen en een vergoeding te schenken, die hij niet gemist zou hebben, aan hen die als een muur om zijn kudden en herders geweest waren. Nabal was als de rijke man in de gelijkenis. Hij had slechts één gedachte, Gods genadige gaven te gebruiken ter bevrediging van zijn zelfzuchtige dierlijke begeerte. Hij had geen gedachte van dankbaarheid aan zijn geveer. Hij was niet rijk tegenover God; eeuwige schatten hadden geen bekoring voor hem. Huidige weelde, huidig voordeel, was de enige gedachte die hem in beslag nam in zijn leven. Dit was zijn God. Abigail vond haar man in een staat van roes, delend in de dronken braspartij van degenen rondom hem. Ze wist dat het nutteloos zou zijn om hem te vertellen wat er gebeurd zou zijn als zijn plannen doorgegaan waren; maar de volgende dag vertelde ze hem het gebeuren van de dag daarvoor. Nabal was in zijn hart een lafaard en zijn buitengewone toegeeflijkheid aan de smaak, beide in eten en drinken had effect op zijn lichamelijke en morele kracht, en toen hij zich realiseerde hoe dicht zijn dwaasheid hem gebracht had bij een haastige dood, schenen zijn hele energie en kracht getroffen door verlamming. Bevreesd dat David alsnog zou komen met vergelding, vervulde hem met afgrijzen. Hij zonk neer in een conditie van hulpeloze bewusteloosheid. Na tien dagen stierf Nabal. Het leven dat God hem had geschonken was alleen maar een vloek voor de samenleving geweest. In het midden van zijn vreugde en feesten zei God tot hem, wat hij tegen de rijke dwaas in de gelijkenis zei, "Deze nacht zal uw ziel van u genomen worden." – *Signs of the Times*, 26 oktober 1888.

Trots en ijdelheid namen bezit van Hizkia's hart, en in zelfverheffing legde hij de schatten waarmee God zijn volk verrijkt had open voor begerige ogen. De koning "liet hun zijn schathuis zien: het zilver, het goud, de specerijen, de kostbare olie, heel zijn wapenhuis en alles wat in de schatkamers te vinden was. Er was niets in zijn huis en in heel zijn koninkrijk dat Hizkia hun niet liet zien." (HSV Jes. 39:2). Hij deed dit niet om God te verheerlijken, maar om zichzelf te verhogen in de ogen van de vreemde prinsen. Hij stopte niet om te bedenken dat dit vertegenwoordigers waren van een sterke natie die geen vrees voor God hadden of liefde in hun harten voor Hem, en dat het onvoorzichtig was om hen tot zijn vertrouwelingen te maken met betrekking tot de wereldlijke rijkdommen van de natie.

Het bezoek van de vertegenwoordigers aan Hizkia was een test voor zijn dankbaarheid en toewijding. Het verslag zegt: "Maar het is zo, toen de afgezanten van de vorsten van Babel, die een boodschap aan hem gestuurd hadden om te vragen naar het wonderteken dat in het land gebeurd was, dat God hem verliet, om hem op de proef te stellen, om alles te weten wat er in zijn hart omging." (HSV 2 Kron. 32:31) Had Hizkia de gelegenheid die hem geboden werd om te getuigen van de kracht, de goedheid, en het medelijden van de God van Israël, het verslag van de

vertegenwoordigers zou als een licht geweest zijn dat de duisternis doorbreekt. Maar hij verhoogde zichzelf boven de Heer der Heren. Hij " vergold niet in overeenstemming met de weldaad die hem bewezen was, omdat zijn hart hoogmoedig werd."(vers 25)

Noodlottig waren de resultaten die hierop volgden. Aan Jesaja was het geopenbaard dat de teruggekeerde delegatie het rapport met zich meebracht van de rijkdommen die ze hadden gezien, en dat de koning van Babel en zijn raadsheren, het plan opvatten om hun eigen land te verrijken met de schatten van Jeruzalem. Hizkia had grotelijks gezondigd; "daarom rustte er grote toorn op hem en op Juda en Jeruzalem." (vers 25). - *Review and Herald*, 13 mei, 1915.

Dinsdag, 2 december: De Schreeuw van de Armen

God geeft de mensen middelen, zeggende, zet het uit bij de geldwisselaars. Gebruik het waar het anderen kan zegenen en hoe dit hierdoor weer anderen kan zegenen. Als Mijn geld zo in circulatie komt om Mijn kinderen te helpen, zal het gestaag zichzelf vermeerderen.

Zij die de Geest van Christus hebben zullen niet zelfzuchtig aan zichzelf spenderen datgene wat een thuis zou kunnen scheppen voor de thuislozen, en de behoeftige voeding en kleding zou geven. Ze zullen hun geld niet sparen om het te vermeerderen. Degenen die dit doen worden beheerst door begeerte. Ze hebben geen liefde voor God noch voor mensen.

Hun naasten vergaan rondom hen, en nochtans, ligt het in hun macht voor dezen tot een zegen te zijn, maar ze sluiten hun ogen voor de noden.

God heeft een strijd met hen die Zijn gaven gebruiken voor zelfvoldoening. Als het oordeel zitting zal hebben en de boeken geopend zijn, zullen dezen een vreselijke rekenschap moeten afleggen. Als ze niet verblind waren door de vijand, zouden ze vrezen en beven bij de gedachte voor de tijd als God de dood van Zijn Zoon zal wreken, die ze door hun zelfzucht opnieuw hebben gekruisigd, en openlijk hebben beschaamd.

Hoor de woorden van de Heer: (Jac. 5:1-6, zie les van Sabbat 29 nov.)

Dit is de conditie van de zaken in de wereld van vandaag. De mensen grijpen alles wat ze te pakken kunnen krijgen, en betalen hun arbeiders de laagste prijs, terwijl ze de hoogste prijs vragen voor wat ze verkopen. Zelfzucht, gierigheid, en begeerte worden gekoesterd. Duizenden en nog eens duizenden dollars liggen opgeslagen waar ze niemand tot nut zijn. Zo faalt het kapitaal van de Heer om een winst tot Hem te brengen....

In de dag van het oordeel zal niemand aangenomen worden die vanwege handige stelsels en scherpe afspraken rijk geworden is. Tot zo iemand zal Christus zeggen: "Ik gaf u talenten en vaardigheden, talenten van wereldlijke schatten, zodat u met Mij zou samenwerken. Ik was bereid om u te leren hoe het op een juiste manier te besteden. Ik zou u een kanaal van uitdelen gemaakt kunnen hebben. Ik kon u geholpen hebben om Mijn bepaling van het begrip en de wijsheid die aan u gegeven is, mee te delen aan anderen. U kon Mijn gaven gebruiken tot Mijn eer en voor het verheffen van hen die rondom u zijn. Maar u liet toe, dat de verleider u zinnen heeft verdorven; en onder zijn leiding heeft u Mij van Mijn eer beroofd die Ik ontvangen zou hebben als u uw talenten gebruikt had ten bate van Mijn lijdende kinderen. U was een ontvanger, maar geen producent. Had u Mijn geld gebruikt voor het bevorderen van Mijn koninkrijk, dan kon Ik u nu rekenen tot een getrouwe dienaar.

Maar u weerhield datgene wat u geïnvesteerd moest hebben. Ik gaf u Mijn goederen om uit te delen, maar u voedde de hongerigen niet en u kleepte de naakten niet. U verwaarloosde de weduwe en de vaderloze. In hun gebrek riepen ze om hulp, maar u schonk hen geen aandacht. Hun geroep is tot Mij opgestegen. Hun tranen staan geschreven in Mijn boek. De tijd is nu voor Mij gekomen om af te rekenen met Mijn ontrouwe dienaren. Ho zal uw rijkdom u nu helpen? Welke vrede, welke blijdschap vindt u nu in uw zaken doen? "Wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te leiden? Want wat zou een mens kunnen geven in ruil voor zijn leven?" – *Signs of the Times*, 24 juli, 1901.

Woensdag, 3 december: Vet en Gelukkig (voor Nu)

In deze generatie is het streven naar gewin een alles verterende hartstocht. Dikwijls wordt rijkdom door bedrog verkregen. Velen kampen met armoede en zijn gedwongen hard te werken voor een klein loon, zodat ze niet in staat zijn zelfs de eenvoudigste levensbehoeften aan te schaffen. Zwoegen en ontberingen, zonder hoop op verbetering maakt hun lasten ondragelijk. Zorgelijk en bedrukt weten ze niet waarheen ze zich moeten wenden om hulp. En dit alles gebeurt opdat de rijken hun buitensporigheden kunnen bevredigen of hun lusten kunnen botvieren.

Liefde voor geld en liefde voor praal hebben deze wereld tot een hol van rovers gemaakt. De Bijbel schildert gierigheid en verdrukking zoals deze de tijd kort voor Jezus wederkomst zullen kenmerken. (Welaan dan, gij rijken, weent en maakt misbaar over de rampen, die u zullen overkomen, uw goud en zilver is verroest, en de roest ervan zal tegen u getuigen en uw vlees verteren als vuur. Gij zult u schatten gaan opleggen, terwijl het de laatste dagen zijn. Zie, het loon, dat door u is ingehouden van de arbeiders, die uw landen hebben gemaaid, schreeuwt, en het geroep van hen, die uw oogst hebben binnen gehaald, is doorgedrongen tot de Here Sebaot.

Gij hebt op aarde weelderig geleefd en u tegoed gedaan, gij hebt uw hart vetgemest in de slachttijd.(Jac.5:1, 3-6).

Zelfs onder hen die voorgeven te leven in de vreze des Heren, zijn mensen die hetzelfde doen als de oversten in Israel. Omdat ze het kunnen doen, eisen ze meer dan recht is, en worden op deze wijze verdrukkers. En omdat gierigheid en verraad zichtbaar zijn in het leven van hen die zich christenen noemen, omdat de kerk in haar ledenlijsten de namen handhaaft van hen die hun bezittingen op onrechtvaardige wijze hebben verkregen, wordt het christendom veracht. Buitensporigheid, overvragen, en uitzuigerij verderven het geloof van velen en doden hun geestelijk leven. De kerk is in grote mate verantwoordelijk voor de zonden van haar leden. Ze keurt het kwaad goed als ze niet haar stem er tegen verheft.

De gebruiken van de wereld mogen geen maatstaf vormen voor de christen. Hij mag haar scherpe praktijken, haar overvragen, haar uitbuiten niet navolgen. Elke onrechtvaardige daad tegen een medemens is een schending van de gulden regel. Elk nadeel, aangedaan aan Gods kinderen, wordt Christus aangedaan in de persoon van Zijn kinderen. Elke poging om voordeel te trekken uit de onkunde, zwakheid of het ongeluk van een ander, wordt opgetekend als bedrog in de hemelse boeken. Hij die God werkelijk vreest, zal liever dag en nacht werken en droog brood eten dan toe te geven aan de hartstocht naar gewin, waardoor de weduwe en de wees worden verdrukt of aan de vreemdeling zijn recht wordt ontnomen.

De minste afwijking van rechtschapenheid breekt de scheidsmuur af en baant de weg voor groter onrecht. Naarmate iemand eigen voordeel zoekt ten koste van een ander, wordt zijn hart ongevoelig voor de invloed van Gods Geest. Gewin dat ten koste hiervan wordt verkregen, betekend een ontzaglijk verlies.

We zijn allen schuldenaars in Gods oog; maar we hadden niets om deze schuld te voldoen. Toen heeft Gods Zoon, die medelijden met ons had, de prijs betaald voor onze verlossing. Hij is arm geworden, opdat wij door zijn armoede rijk zouden worden. Door daden van vrijgevigheid tegen de armen kunnen we aantonen dat we werkelijk dankbaar zijn voor de barmhartigheid die ons is bewezen. "Laten wij dus doen wat goed is voor allen," zegt de apostel Paulus, "maar inzonderheid voor onze geloofsgenoten." (Gal. 6:10) En deze woorden stemmen in met die van de Heiland: "De armen hebt gij immers altijd bij u en gij kunt hen wel doen, wanneer gij maar wilt." "Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus; want dat is de wet en de profeten." (Marc. 14:7, Math. 7:12) - *Profeten en Koningen*, pp.401-403

God had de rijke man aangesteld als rentmeester over zijn goederen en het was zijn plicht te zorgen voor mensen zoals deze bedelaar. God had geboden: "Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met al uw kracht en uw naaste als uzelf." (Deut. 6:5, Lev.19:18). De rijke man was een jood en hij was bekend met het gebod van God. Maar hij vergat dat hij verantwoordelijk was voor het gebruik van de middelen die hem waren toevertrouwd en de bekwaamheden die hij bezat. Gods zegen rustte overvloedig op hem, maar hij gebruikte deze zelfzuchtig om zichzelf, en niet zijn Maker, te eren. Zijn verplichting om zijn gaven te gebruiken voor het verheffen van de mensheid was in overeenstemming met zijn overvloed. Aldus luidde Gods gebod, maar de rijke man dacht niet aan zijn verplichting jegens God. Hij leende geld uit en nam rente van wat hij uitleende, maar hij gaf geen rente voor wat God hem had geleend. Hij bezat kennis en gaven maar gebruikte deze niet. Terwijl hij zijn verplichtingen tegenover God vergat, wijdde hij zijn krachten aan het najagen van genot. Alles waarmee hij omgeven was, zijn vermaak, de lof en vleierij van zijn vrienden, diende zijn egoïstische genotzucht. Hij ging zo op in het gezelschap van zijn vrienden, dat hij alle besef van zijn verantwoordelijkheid om met God samen te werken in zijn werk van barmhartigheid uit het oog verloor. Hij had de kans Gods Woord te begrijpen en in praktijk te brengen, maar het genotzoekende gezelschap dat hij verkoos, nam zijn tijd zo in beslag dat hij de God der eeuwigheid vergat. - *Lessen leven van Alledag*, p.155.

Donderdag, 4 december: Laak het Slachtoffer

Wij zijn niet van onszelf, om te kiezen wat we doen. We zijn geroepen om vertegenwoordigers van Christus te zijn. We zijn gekocht met een prijs. Als de gekozen zonen en dochters van God, zouden we gehoorzame kinderen moeten zijn, werkende in overeenstemming met de principes van Zijn karakter zoals ze geopenbaard zijn door Zijn Zoon.

Jezus zei: "Hebt uw vijanden lief." Hoeveel we kunnen doen bij het opvolgen van deze instructie kunnen we nooit bezien. "Bid voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is; want Hij laat zijn zoon

opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.”

Zijn niet de principes, hier naar voren gebracht, vaak over het hoofd gezien? De hoeveelheid van het kwaad dat misschien vermeden mag worden door hen te volgen is gemiddeld klein; want soms zijn de harten van de vervolgers

gevoelig voor de goddelijke indrukken, zoals het hart van de apostel Paulus was, voor zijn bekering. Het is altijd het beste om te streven de gehele wil van God uit te dragen zoals Hij dat bepaald heeft. Hij zal zorgen voor de resultaten. – *Medical Ministry*, p. 256.

Degenen die God tot het uiterste liefhebben zullen zich realiseren dat ze rijk zijn door de weelde die God hen gaf.... De mens heeft niets wat hij tot zijn exclusief bezit kan rekenen. Hij is zelfs niet de eigenaar van zichzelf; want hij is gekocht voor een prijs, zelfs het bloed van de Zoon van God. Christus heeft maakt aanspraak op al de eigendommen in onze wereld. Hij kan een handeling op gang brengen van omstandigheden die zich opstapelen die de winst van jaren wegvagen. Hij kan ook een oproep doen voor hulp voor Zijn kinderen....

Het is God die de mens de adem des levens geeft. Wij kunnen niet scheppen; wij kunnen slechts gebruiken dat wat God voortgebracht heeft. Hij is onze bewaarder, onze raadgever; en meer dan dit, van Zijn vrijgevigheid ontvangen wij al de bekwaamheden, tact en vermogen die wij bezitten... Alles wat u bezit is Zijn gave, want u had niets waarmee u iets kan scheppen of verwerven. Het is u gegeven, niet als een loon om u van Hem te scheiden, maar om u te helpen om Zijn dienst te verrichten.

Het moment dat een mens het zicht verliest op het feit dat zijn bekwaamheden en bezittingen van de Heer zijn, op dat moment verduistert hij de goederen van de Heer. Hij doet het werk van een ontrouwe dienaar, hij zal de Heer zo ergeren dat Hij Zijn goederen in meer gelovige handen legt. God roept hen op aan wie Hij de goederen toevertrouwd heeft om gelovig met deze om te gaan, om aan de wereld te tonen dat ze werken voor de redding van zondaren. Hij doet een oproep op hen die betuigen dat ze onder Zijn toezicht staan om Hem niet verkeerd voor te stellen in hun karakter... Hij overlaadt ons dagelijks met zegeningen... Laat ons Hem verhogen door aan anderen uit te delen van de overvloed die Hij aan ons geschonken heeft. – *In Heavenly Places*, p. 302

Vrijdag, 5 december: Voor verdere Studie

Lessen Leven van Alle Dag, pp. Geld, 215,216.

11. Gereedmaken voor de oogst

Sabbatmiddag, 6 december

“Vraagt van de Here regen ten tijde van de late regen; de Here maakt de bliksemschichten; een stortregen zal Hij hun geven.” “Hij zal zorgen dat voor u de regen zal neerdalen, de vroege regen en de late regen.” In het Oosten valt de vroege regen in de zaai tijd. Het is nodig opdat het zaad zal ontkiemen. Onder de invloed van vruchtbaar makende regen, schieten de tere scheuten op. De late regen,

valt dicht bij het einde van het seizoen, rijpende het graan, en maakt het klaar voor de sikkkel. De Heer gebruikt deze werken van de natuur om het werk van de Heilige Geest voor te stellen. Zoals de dauw en de regen gegeven zijn, ten eerste om het zaad te ontkiemen, en dan te rijpen voor de oogst, zo is de Heilige Geest gegeven om voorwaarts te gaan van de ene trap na de andere, het proces van geestelijke groei. Het rijpen van het graan stelt het werk voor van het voltooiën van Gods genade in de ziel. Door de kracht van de Heilige Geest wordt het karakter van de morele beeltenis van God volkomen. We worden volledig veranderd in de beeltenis van Christus.

De late regen, die de aardse oogst tot rijpheid brengt, stelt de geestelijke genade voor die de kerk voorbereidt op de komst van de Zoon des Mensen. Maar tenzij de vroege regen haar werk heeft gedaan, kan de late regen het zaad niet tot volkomenheid brengen.

Er moet eerst "een halm zijn, daarna een aar, daarna het volle koren in de aar." Er moet een voortdurende ontwikkeling van Christelijke deugd, een voortdurende vooruitgang in Christelijke ervaring zijn. Dit moeten we zoeken met een intens verlangen, zodat we leer van Christus onze Redder zullen verhogen. – *Review and Herald*, 2 maart, 1897.

Zondag, 7 december: Wachten op "regen"

Velen hebben in grote mate gefaald om de vroege regen te ontvangen. Ze hebben niet alle zegeningen verkregen die God voor hun voorzien had. Ze verwachtten dat bij de late regen dit gebrek wel aangevuld zal worden. Wanneer de rijkste overvloed van genade geschonken zal worden, willen ze hun hart openen om dit te ontvangen. Hier maken ze een ernstige fout. Het werk dat God in het menselijke hart is begonnen door hen zijn licht en kennis te geven, moet voortdurend voorwaarts gaan. Ieder mens moet zich zijn eigen nood realiseren. Het hart moet ontledigd worden van iedere verontreiniging, en gereinigd voor de inwoning van de Geest. Het was door het belijden en verzaken van de zonde, door ernstig gebed en toewijding van zichzelf tot God, dat de vroege discipelen voorbereid waren voor de Heilige Geest op de dag van Pinksteren. Hetzelfde werk, alleen in een grotere mate, moet nu gedaan worden. Dan hoeft de menselijke vertegenwoordiger alleen nog te vragen om de zegen, en op de Heer te wachten om het werk van Hem perfect te maken. Het is God die het werk is begonnen, en Hij zal Zijn werk voltooiën, door de mens volmaakt te maken in Jezus Christus. Maar er moet geen verzuim zijn van de genade voorgesteld door de vroege regen. Alleen zij die leven bij het licht dat ze hebben, zullen een groter licht ontvangen. Tenzij we dagelijks vooruitgaan in het uitleven van de actieve Christelijke deugden, zullen we niet de uitstorting van de Heilige Geest, bij de late regen, herkennen. Zij mag vallen op de harten rondom ons, maar wij zullen het niet bemerken of ontvangen.

Op geen enkel punt in onze ervaring kunnen we met de hulp die ons ter beschikking staat een eerste start overbodig maken. De zegeningen ontvangen tijdens de vroege regen zijn nodig voor ons tot het einde. Maar deze alleen zijn niet genoeg. Terwijl we de zegeningen van de vroege regen koesteren, moeten we niet, aan de andere kant, ons zicht op het feit verliezen, dat zonder de late regen, om het graan te rijpen, de oogst niet klaar zal zijn voor de sikkkel, en het werk van de zaaier zinloos is geweest. Goddelijke genade is nodig bij het begin, goddelijke genade bij iedere stap van voortgang, en goddelijke genade kan alleen het werk voltooiën. Voor

ons is er geen plaats om te rusten in een zorgeloze houding. We moeten de waarschuwing van Christus nooit vergeten, "Waakt en Bid," "Waakt en Bid altijd." Een verbinding met de goddelijke werking is ieder ogenblik nodig voor onze vooruitgang. We kunnen een mate van de Geest van God hebben, maar door gebed en geloof zijn we steeds op zoek naar meer van de Geest. We moeten nooit staken met onze pogingen. Als we niet voortgaan, als we voor ons zelf niet een houding aannemen om beide, de vroege regen en de late regen te ontvangen, zullen we onze zielen verliezen, en de verantwoording zal voor onze eigen deur liggen.

"Vraagt van de Here regen ten tijde van de late regen." Rust niet in het vertrouwen dat de gewone loop van het seizoen, de regen wel zal vallen. Vraag er om. De groei en volheid van het zaad berusten niet bij de landman. God alleen kan de oogst doen rijpen. Maar de medewerking van de landman is vereist. Gods werk voor ons betekent de actie van ons verstand, de oefening van ons geloof. We moeten zijn gunsten zoeken met heel ons hart als de regen van zijn genade over ons komt. – *Review and Herald*, 2 maart, 1897.

Maandag, 8 december; Hoe nabij is "nabij"?

Voor ons die staan op de uiterste grens van haar vervulling, wat een ernstig moment, wat een levend belang, zijn deze schetsen van de dingen die te komen staan – gebeurtenissen voor welke, sinds onze eerste ouders hun stappen uit Eden zetten, Gods kinderen hebben gewaakt en gewacht, verlangd en gebeden!

Medepelgrim, we zijn nog steeds te midden van de schaduwen en verwarring van aardse activiteiten; maar spoedig zal onze Redder verschijnen om verlossing en rust te brengen. Laat ons door geloof de zegeningen die te komen staan waarnemen, zoal ze getoond zijn door de hand van God. Hij die stierf voor de zonden van de wereld, is bezig de poorten van het Paradijs wijd te openen voor allen die in Hem geloven. Spoedig zal de strijd gestreden zijn, de zege behaald. Spoedig zullen we Hem zien op wie onze hoop op eeuwig leven centraal staat. En in zijn tegenwoordigheid schijnen de verzoeken en het lijden van dit leven als een nietigheid. Aan de vorige dingen, "zal niet meer gedacht worden, ze zullen niet meer opkomen in het hart." Jes. 65:17.

"Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning met zich meebrengt. Want u hebt volharding nodig, opdat u, na het volbrengen van de wil van God, de vervulling van de belofte zult verkrijgen. Want: Nog een heel korte tijd en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven." Hebr.10:35-37. "Israël echter wordt door de Here verlost: een eeuwige verlossing. U zult niet beschaamd en niet te schande worden, voor eeuwig niet, nooit." Jes. 45:17

Zie omhoog, zie omhoog, en laat uw geloof voortdurend groeien. Laat dit geloof u geleiden op het smalle pad dat leidt door de poorten van de stad aan de grote overzijde, de wijde, ongebonden toekomst van glorie die bestemd is voor de verlostten. "Wees daarom geduldig, broeders, tot de komst van de Here. Zie, de landbouwer verwacht de kostbare vrucht van het land, en heeft daarbij geduld, totdat het de vroege en de late regen zal hebben ontvangen. U moet ook geduldig zijn en uw hart versterken, want de komst van de Here is nabij." (Alle teksten HSV). – *Review and Herald*. 1 juli, 1915.

De juiste tijd van de wederkomst van Christus is niet geopenbaard. Jezus zei: "Niemand kent de dag noch het uur." Maar Hij gaf ook tekenen van Zijn komst, en zei; " Als u al deze dingen ziet, weet dat het nabij is, ja voor de deur." Hij bad hen,

als de tekenen van zijn komst zouden verschijnen, "heft uw hoofden omhoog want uw verlossing is nabij." En met het oog op deze dingen schreef de apostel: "Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag." Omdat wij niet het uur van de komst van Christus weten, moeten we eenvoudig en vroom leven in deze tegenwoordige wereld, ziende op de gezegende hoop, en de glorierijke verschijning van de grote God en onze Redder Jezus Christus."

Christus gaf zichzelf voor ons, zodat Hij ons kan verlossen van alle ongerechtigheid, en ons kan zuiveren voor Hem tot een geheiligd volk. Zijn volk moet een speciaal karakter voorbereiden om als zijn vertegenwoordigers te dienen. Er is voor een ieder een werk te doen. De rijke moet zijn geld inbrengen, de geëerde zijn invloed, de geleerde zijn wijsheid, de arme zijn deugd, als ze effectieve werkers met God willen zijn. Ze moeten zichzelf in een juiste relatie brengen tot God, zodat ze het licht van de glorie van God dat van het gelaat van Jezus afstraalt kunnen weerkaatsen. We lezen over een klasse mensen die de wederkomst van Jezus ver voor zich uitschuiven; voor dezen komt Zijn komst als een dief in de nacht, en ze zullen snel overvallen worden door ondergang. Hoe velen zijn er die gewillig zijn zich in slaap te sussen in de wieg van wereldse zekerheid; maar het is tijd om uit onze slaap te ontwaken. De apostel zegt, "Wij zijn niet van de nacht, en ook niet van de duisternis. Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waken en nuchter zijn." (1Thess. 5:5 HSV)

We zouden ontwaken moeten om de tekenen der tijden te onderscheiden, en om een waarschuwing te geven aan de mensen. Er zijn velen in de wereld die proberen het alarm stil te zetten voor de mensen, die zeggen: "Vrede, vrede; als er geen vrede is;" maar wij zouden een tegenover gestelde koers hiervan moeten inslaan. Er zijn velen die tot de wakker geschudde mensen zeggen; "Maak je geen zorgen, ga door in goddeloosheid, ga door met zelfverheerlijking, en leef met genoegen. De dag van de Heer is niet nabij." Heeft niet Christus een doel voor ogen als Hij zegt: "Zie Ik kom haastig?" Liet Hij niet zien dat zijn kerk de noodzaak had deze plechtige gebeurtenis in gedachten te houden? Zullen wij met de spotters van de laatste dagen zeggen, "Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping?" Ik wil niet tot deze klasse gerekend worden. Ik wil de mensen opwekken met de boodschap van de spoedige komst van Christus. – *Signs of the Times*, 24 juni, 1889.

Dinsdag, 9 december: Klagen, kreunen en groeien

Laat ons zorgvuldig zijn in ons oordeel van afkeuring over iemand waar we een hekel aan hebben omdat hij niet onze ideeën deelt, want het oordeel zal op ons terugkaatsen, en dan doet het ons veel meer kwaad dan aan hem die wij veroordeelden. Christus wil dat zijn kerk sterk is verenigd.

Laat wij allen God prijzen dat wij niet als rechter gesteld zijn over het inzicht van de eindige mens, die ook blootgesteld is aan misleiding....

"Zucht niet tegen elkaar, broeders, opdat u niet veroordeeld wordt. Zie, de Rechter staat voor de deur." De mens kan niet het hart van de mens lezen. Zijn oordeel is gevormd van waarnemingen en deze zijn vaak bedrieglijk. God leest de intentie en de bedoeling van het hart. Doe niets op een heimelijke manier; wees open als de dag, trouw tot uw broeders en zusters, deel met hen zoals u wilt dat Christus met u deelt. – *Manuscript Releases*, vol.15, pp. 195,196.

Als de Heilige Geest de gedachte van onze kerkleden onder controle heeft, zal er een hogere standaard gezien worden in de gesprekken, in de prediking, in geestelijkheid, dan we nu zien. De kerkleden zullen verfrist worden door het water des levens, en de werkers, werkend onder één hoofd, Christus, zullen hun Meester bekend maken in geest, in woord, in daad, en ze zullen elkaar voorwaarts stuwen in het grote, afsluitende werk waarin we betrokken zijn. Er zal een gezonde sfeer zijn van eenheid en liefde, die het getuigenis van God die zijn Zoon gezonden heeft om te sterven voor de verlossing van zondaren. Goddelijke waarheid zal worden verhoogd; en zal schijnen als een lamp die brandt, en we zullen het meer en meer helderder gaan begrijpen.

Mij werd getoond, dat, wanneer Gods volk geen pogingen onderneemt voor hun deel, maar wachten tot de verkoeling op hen komt om dan hun verkeerde zaken te verwijderen en hun fouten te corrigeren; als ze er op vertrouwen dat ze gereinigd worden van de bezoedeling van het vlees en de geest, om hen voor te bereiden om deel te nemen aan de luide roep van de derde engel, zullen dezen ontbreken. De verkoeling of de kracht van God komt alleen op hen die zich zelf hebben voorbereid door het werk te doen dat God hen opgedragen heeft, namelijk, zich zelf reinigen van de werken van het vlees en de geest, tot een volmaakte heiligheid in de vrees van God. – *Counsels for the Church*, p. 100.

Woensdag, 10 december: Voorbeelden van geduldig verdragen

Door zijn geduldig verdragen (Job) rechtvaardigde hij zijn eigen karakter en aldus het karakter van Hem, Wiens vertegenwoordiger hij was. En "de Here bracht een keer in het lot van Job...en de Here gaf Job het dubbele van al wat hij bezeten had....Zo zegende de Here het verdere leven van Betrekking meer dan het vroegere" (Job 42:10-12)

De patriarch (Abraham) woonde in Berseba, omringd door voorspoed en eer. Hij was rijk en werd als een machtig vorst geëerd door de heersers van het land.

Duizenden schapen en runderen bedekten de vlakten die zich rond zijn kamp uitstrekten. Overal zag men de tenten van zijn onderhorigen, de woningen van honderden trouwe dienstknechten. De zoon der belofte was opgegroeid tot man. De hemel scheen met zijn zegen een leven van geduldig wachten op een uitgestelde hoop te bekronen. – *Patriarchen en Profeten*, p.121.

Hij die dient onder de met bloed bevlekte banier van Emmanuël heeft vaak te maken met iets wat roept om helden moed en lijdzaam verduren. Maar de strijders van het kruis staan onverschrokken in de frontlinie van de strijd. Als de vijand hen dreigt aan te vallen, keert hij zich tot de Sterke voor hulp; en als hij de belofte voor hulp vanuit het Woord aan de Heer voorlegt, wordt hij gesterkt voor de plicht in dat uur. Hij realiseert zich zijn nood voor sterkte van boven. De overwinning die hij behaald leidt hem niet tot zelfverheffing, maar leidt hem er toe om meer en meer zwaar te leunen op de Machtige Ene. Vertrouwende op die kracht, is hij instaat om de boodschap van de redding zo krachtig te brengen, dat een ontwakende en een beantwoordende snaar geraakt wordt in de gedachte van een ander. – *Gospel Workers*, p. 16.

Zij die de ervaring van de wedergeboorte hebben gehad staan slechts aan het begin van een Christelijk leven. Tot hun richtte de apostel de woorden, " Zoals u dan

Christus Jezus, de Here, hebt aangenomen, wandel in Hem." In de storm van oppositie, de wervelwind van strijd die we tegen zullen komen, is soms te hard om het geduld en de zachtheid van Jezus te handhaven, het is hard om de hoon en de beschuldigingen te horen met de woorden van Schriftelijke waarheid. Maar dat is de Christelijke koers. God heeft genade beloofd voor iedere verzoeking. Bij een geduldig verdragen mogen we sterker worden, door te falen succes leren, en door een blijkbare nederlaag mogen we overwinnen.

Laat dezen niet ontmoedigd zijn die pijnlijk beproefd en verzocht worden, die gevoelen dat ze niet de kracht hebben om alleen deze macht van het kwaad te overwinnen. God vraagt van u om medewerker met Hem te zijn. U hoeft niet te wachten op grote gelegenheden, noch te vragen om buitengewone talenten. Gebruik de bekwaamheid die u nu heeft. Belast uzelf niet met bezorgdheid over het succes van uw pogingen, wees stil, gelovig, doe wat u kunt, en laat het resultaat aan God over. Hoewel omringd door duisternis en ongeloof, laat uw dagelijkse leven een licht voor de wereld zijn, een levend getuigenis van de kracht van de goddelijke genade. De invloed van dat getuigenis zal zich uitbreiden en verdiepen, zolang als u verbonden blijft met de God van wijsheid en kracht. Wees verzekerd dat uw nagedachtenis boven staat opgetekend, en in de dag van God zullen er onder de verlostten zijn die u gezegend zullen noemen. – *Australasian Union Conference Record*, 6 mei, 1907

Donderdag, 11 december: Transparant als het zonlicht

De joden begrepen dat het derde gebod verbood, de naam Gods op profane wijze te gebruiken; maar zij meenden, dat ze de vrijheid hadden om andere eden te gebruiken.

Het zweren van eden was algemeen onder hen. Door Mozes was hun verboden vals te zweren; zij hadden echter vele vonden om zich te ontdoen van een verplichting die door een eed op- hun rustte. Zij vreesden niet zich over te geven aan wat werkelijk profaan was, en zij schrokken ook niet terug voor meineed, zolang die maar bedekt was door een technisch ontwijken van de wet.

Jezus veroordeelde hun gebruiken, en verklaarde dat hun gewoonte van zweren een overtreding was van het gebod Gods Onze Heiland verbood echter niet het gebruik van de rechterlijke eed, waarbij God plechtig tot getuige wordt aangeroepen dat datgene wat de getuige gezegd heeft, de waarheid en niets dan de waarheid is. Jezus zelf bij het verhoor voor het Sanhedrin, weigerde niet onder ede te getuigen. De hogepriester zei tot hem: "Ik bezweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God." Jezus antwoorde: "Gij hebt het gezegd." Math.26: 63,64. Indien Christus in de Bergrede de gerechtelijke eed veroordeeld had, dan zou Hij bij Zijn verhoor de hogepriester berispt hebben, en zo, ter wille van de toehoorders, Zijn leer hebben bekrachtigd.

Er zijn zeer veel mensen die er niet bang voor zijn hun medemensen te bedriegen, maar er is hun geleerd, en de Geest van God heeft hun nadrukkelijk verklaard, dat het een verschrikkelijke zaak is, om onwaarheid te spreken tegen hun Maker. Wanneer zij onder ede gesteld worden, gevoelen zij daardoor, dat zij niet slechts getuigen voor de mensen, maar ook voor God; indien zij een vals getuigenis geven, doen ze dat tegenover Hem, die het hart leest, en die de waarheid precies kent. Het weten van de verschrikkelijke oordelen die op deze zonde gevolgd zijn heeft een remmende invloed op hen.

Maar indien er iemand is, die voortdurend onder ede kan getuigen, dan is het de Christen. Hij leeft voortdurend als in de tegenwoordigheid van God, wetende dat iedere gedachte open staat voor de ogen van Hem met wie wij te doen hebben; en wanneer het van hem verlangd wordt dit te doen op een wettige wijze, is het goed wanneer hij God tot getuige aanroept, dat wat hij zegt de waarheid en niets dan de waarheid is.

Jezus ging verder door een beginsel te geven, dat het zweren onnodig maken zou. Hij leert dat nauwkeurige waarheid de wet van ons spreken moet zijn. "Laat het ja, dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen; wat daar bovenuit gaat is uit de boze."

Deze woorden veroordelen al die zinsneden en stopwoorden die geen betekenis hebben en grenzen aan het profane. Zij veroordelen bedrieglijke complimenten, het ontwijken van de waarheid, vleiende zinnestelsels, de overdrijvingen en de verkeerde voorstellingen die in de handel gegeven worden, en die gebruikelijk zijn in de maatschappij en in de zakenwereld. Zij leren dat iemand, die tracht te zijn wat hij niet is, of wiens woorden niet het ware gevoel van het hart tot uitdrukking brengen, niet eerlijk genoemde kan worden. – *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, pp. 62,63.

Zweert in het geheel niet

Ik zag dat sommigen van Gods kinderen een fout begaan hebben ten aanzien van het afleggen van de eed en Satan heeft daar voordeel uit getrokken door ze te verdrukken, en hun het geld van hun Heer af te nemen. Ik zag dat de woorden van onze Heer, "Zweert ganselijk niet," niet slaan op de rechterlijke eed. "Laat zijn uw woord ja, ja; neen, neen; wat boven deze is, dat is uit de boze." Math. 5:34,37. Dit slaat op de conversatie in het algemeen. Sommigen overdrijven in hun woorden. Sommigen zweren bij hun eigen leven, anderen op het hoofd – zo waar als ze leven, zo waar als ze een hoofd hebben. Sommigen roepen hemel en aarde als getuigen aan, dat bepaalde dingen zo en zo zijn. Sommigen hopen dat God hun het leven zal benemen, indien wat ze zeggen, niet waar is. Het is het zweren in het algemeen, waartegen Jezus Zijn discipelen waarschuwde. – *Schatkamer der getuigenissen*, deel 1, p. 72,73.

Vrijdag, 12 december: voor verdere studie

Profeten en koningen, "Van Jisreël naar Horeb," pp. 97- 103.

"Wat doet gij hier"? pp.104-110.

"In de geest en de kracht van Elia," pp. 111-120.

12. Gebed, genezing en herstel

Sabbatmiddag, 13 december

Christus nam de menselijke aard op Zich opdat Hij zou kunnen meevoelen met alle harten.... Zijn geest werd nooit zo door wereldse zorgen in beslag genomen dat Hij geen tijd of aandacht had voor het hemelse. Hij kon Zijn vrolijkheid bewijzen door het zingen van Psalmen en hemelse liederen. De mensen van Nazareth hadden vaak zijn stem gehoord in lof en dankzegging aan God.

Hij had vaak gemeenschap met de hemel in gezang, en allen die met Hem verbonden waren, die vaak over hun vermoeidheid van arbeid klaagde, werden

opgevrolijkt door de zoete melodie die van Zijn lippen kwam. Zijn lof leek de kwade engelen te verdrijven en, als wierook, de kamer met zoete geur te vullen.

Dit bevat ook een les voor ons. Het leert dat mensen met God kunnen communiceren in woorden van heilige liederen. Christus leidde de gedachten van Zijn toehoorders weg van hun aardse verbanningsoord naar hun toekomstige eeuwige tehuis.... Het gebedshuis kan zeer bescheiden zijn in vergelijking met de tempel van Salomo, maar het wordt niet minder erkend door God. Het is voor degenen die daar aanbidden de poort van de hemel, als zij God in geest en in waarheid, en in de schoonheid van heiligheid aanbidden. Wanneer lofliederen worden gezongen, als ernstige vurige gebeden naar de hemel worden opgezonden, als lessen van de wonderlijke werken van God worden herhaald, als de dankbaarheid van het hart wordt uitgedrukt in gebed en lied, zullen engelen uit de hemel de toon overnemen en verenigen in lof en dankzegging aan God.

Deze handelingen drijven de macht van Satan terug. Ze verdrijven morren en klachten, en Satan verliest terrein. God leert ons dat we in Zijn huis moeten samenkomen om de kenmerken van de perfecte liefde te ontwikkelen. Dit zal de aardebewoners geschikt maken voor de huizen die Christus ging voorbereiden voor hen die Hem liefhebben. Vervolgens zullen zij samenkomen in het heiligdom van Sabbat tot Sabbat, van de ene nieuwe maan naar de andere, om zich te verenigen in verhevener tonen van liederen, in dankzeggingen en lof aan Hem die op de troon zit, en aan het Lam voor eeuwig en eeuwig. —*Christ Triumphant*, p. 244.

Zondag 14 december: De essentiële christelijk gereedschapskist

Zang is een wapen dat we altijd tegen ontmoediging kunnen gebruiken. Als we dus het hart naar het zonlicht van de Redders aanwezigheid openen, zullen wij gezondheid en Zijn zegen hebben.- *The Ministry of Healing*, p. 254

De geschiedenis van de liederen van de Bijbel staat vol met suggestie over het gebruik en de voordelen van muziek en lied. Muziek is vaak verdraaid om de doeleinden van het kwaad te dienen, en wordt het dus een van de meest aantrekkelijke agentschappen van verleiding. Maar, op de juiste manier gebruikt, is het een kostbaar geschenk van God, ontworpen om de gedachten te verheffen naar hoge en nobele thema's, om de ziel te inspireren en te verhogen.

Zoals de Israëlieten reizend door de wildernis hun weg opvrolijkten door de muziek van gewijde liederen, zo verzoekt God vandaag Zijn kinderen hun pelgrimsleven te verblijden. Er zijn weinig middelen effectiever voor de inprenten van Zijn woorden in het geheugen dan het herhalen daarvan in gezang. En een dergelijk lied heeft wonderbaarlijke macht. Het heeft macht om de onbeleefde en onbeschaafde aard te onderwerpen; kracht om gedachten te verkwikken en om sympathie te verwekken, ter bevordering van harmonie van actie, en om de somberheid en voorgevoel te verbannen dat de moed vernietigt en inspanning verzwakt.

Het is een van de meest doeltreffende manieren om indruk op het hart te maken met spirituele waarheid. Hoe vaak komt er in de verzwaarde ziel, tot wanhoop gedreven, een herinnering in het geheugen aan sommige woorden van God — de lang-vergeten last van een lied uit de kindertijd — en verleidingen verliezen hun macht, het leven krijgt nieuwe betekenis en nieuwe doel, en moed en blijdschap worden meegedeeld aan andere zielen!

De waarde van zang als een middel van onderwijs moet nooit uit het oog worden verloren. Laten er gezangen zijn in het huis, van liederen die zacht en puur zijn, en er zal minder woorden van afkeuring zijn en meer van vrolijkheid en hoop en vreugde. Laten wij in de scholen zingen en de leerlingen zullen dichter tot God, hun leraren en aan elkaar worden getrokken.

Als een onderdeel van religieuze erediensten is zingen net zo goed een daad van aanbidding als gebed dat is. Inderdaad, veel liederen zijn een gebed. Als het kind wordt geleerd om dit te beseffen, zal hij meer denken aan de betekenis van de woorden die hij zingt en zal hij meer vatbaar zijn voor hun macht.

Wanneer onze Verlosser ons naar de drempel van de Oneindige leidt, overspoeld met de heerlijkheid van God, kunnen we de thema's van lof en dankzegging van het hemelse koor rondom de troon opvangen; en zoals de echo van het engelenlied is gewekt in onze aardse huizen, zullen de harten dichter getrokken worden naar de hemelse zangers. Gemeenschap met de hemel begint op aarde. Hier leren wij de grondtoon van haar lof. — *Education*, pp.167,168

Maandag 15 december: Gebed voor de zieke

Op het gebied van bidden voor de zieken... Ik heb over veel dingen nagedacht die mij in het verleden zijn voorgelegd met betrekking tot dit onderwerp....

Zonde heeft velen van hen [mensen die gebed voor genezing verzoeken] gebracht waar ze zijn — naar een staat van zwakte van geest en zwakte van lichaam. Zal er gebed worden aangeboden tot de God van de hemel om Zijn genezing te laten komen over hen dan en daar, zonder vermelding van eventuele voorwaarden? Ik zeg, Nee, beslist nee. Wat dan, zal er moeten gebeuren? Presenteer hun geval voor Hem die ieder individu bij naam kent.

Presenteer deze gedachten aan de personen die om uw gebeden komen vragen: We zijn menselijk. We kunnen het hart niet lezen of de geheimen van uw leven weten. Deze zijn bekend slechts door uzelf en God. Als u zich nu van uw zonden bekeert en als iemand van u kan zien dat u in enig geval tegen het licht dat u van God gegeven is hebt gewandeld en hebt verzuimd om eer aan het lichaam te geven, de tempel van God, maar door verkeerde gewoonten het lichaam dat eigendom van Christus is hebt verwaarloost, doe bekentenis over deze dingen aan God. Als de Heilige Geest u op een speciale manier uw situatie indachtig maakt, om uw specifieke menselijke zonden te bekennen, vertel ze aan geen andere ziel. Christus is uw Verlosser; Hij zal geen misbruik maken van uw vernederende bekentenissen. Als u in het privé hebt gezondigd, beken het aan Christus, die de enige Bemiddelaar is tussen God en mens. "En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige." (1Johannes 2:1) Als u hebt gezondigd door inhouding van Gods tienden en offergaven, beken uw schuld naar God en naar de kerk, en geef gehoor aan het bevel dat Hij u heeft gegeven: "Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer." Maleachi 3:10. .

Bidden voor de zieken is iets zeer plechtig, en we moeten dit werk geenszins beginnen in een onzorgvuldige, overhaastige manier. Het moet worden onderzocht of degenen die met gezondheid zou worden gezegend, heeft toegegeven in kwaadspreken, vervreemding en onenigheid. Hebben ze verdeeldheid gezaaid onder de broeders en zusters van de kerk? Als deze dingen begaan zijn moeten ze worden bekend vóór God en de kerk. Wanneer misstanden zijn opgebiecht kunnen de

onderwerpen voor gebed worden aangeboden bij God in oprechtheid en geloof, zodat de Geest van God Zijn werk kan beginnen te doen.

Maar het is niet altijd veilig om te vragen voor onvoorwaardelijke genezing. Laat uw gebed deze gedachte omvatten: "Heer, gij weet elk geheim van de ziel. Gij zijt vertrouwd met deze personen; omdat Jezus, hun Advocaat, Zijn leven gaf voor hen. Hij houdt meer van hen dan wij mogelijk kunnen. Daarom als het voor Uw heerlijkheid en het welzijn van deze getroffen en is dat zij gezond worden, vragen wij U in de naam van Jezus, dat hen gezondheid kan worden gegeven op dit moment." In zulk een verzoekschrift, is geen gebrek aan vertrouwen zichtbaar.

[Klaagliederen 3:33 en Psalm 103:13, 14 geciteerd]. Hij kent ons hart, want Hij leest elk geheim van de ziel. Hij weet al of niet dat degenen voor wie de verzoeken worden aangeboden de beproeving en test kunnen doorstaan die op hen zou komen als zij blijven leven. Hij weet het einde vanaf het begin. Velen zullen worden weggelegd om te slapen, voordat de vurige beproeving voor de tijd van benauwdheid die op onze wereld zal komen. Dit is een andere reden waarom we na onze oprechte petitie moeten zeggen: "Doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede" (Lukas 22:42). Deze petitie zal nooit in de hemel worden geregistreerd als een ongelovig gebed.—*Counsels on Health*, pp.373-375.

Dinsdag 16 december: Genezing voor de ziel

In hun werk van onderwijs en genezing, volgden de discipelen het voorbeeld van de Grote Leraar, dat zowel ziel als lichaam diende. Het evangelie dat Hij onderwees was een boodschap van geestelijk leven en fysiek herstel. Verlossing van de zonde en de genezing van de ziekte waren met elkaar verbonden.

En aan het einde van Zijn aardse bediening, toen Hij Zijn leerlingen een plechtige opdracht gaf om te gaan "in de hele wereld, en verkondigt het evangelie aan de ganse schepping" verklaarde Hij dat hun zendingswerk zou worden bevestigd door het herstel van de zieken tot gezondheid. "Op zieken zullen zij de handen leggen" zei Hij "en zij zullen genezen worden"(Markus 16:15,18). Door in Zijn naam de ziekten van het lichaam te helen, zouden ze getuigen van Zijn macht voor de genezing van de ziel. ...

Christus kwam om de zieken te genezen, om verlossing te verkondigen aan de gevangenen van Satan. Hij was in zichzelf gezondheid en kracht. Hij gaf Zijn leven aan de zieken, de bedroefden, de door demonen bezetenen. Hij wist dat veel van degenen die Hem een verzoek deden voor hulp, de ziekte over zichzelf hadden gebracht, maar Hij weigerde niet om hen te genezen. Toen de verdienste van Christus in deze arme zielen kwam, raakten ze overtuigd van zonde, en velen werden genezen van hun geestelijke ziekte evenals van hun fysieke aandoeningen.—*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp.465,466.

Het vereiste niets minder dan scheppingsmacht om gezondheid te herstellen in dat in verval geraakte lichaam. Dezelfde stem, die leven sprak tot de mens, die uit het stof der aarde werd geschapen, had leven gesproken tot de stervende verlamde. En dezelfde macht die leven aan het lichaam gaf, had ook het hart vernieuwd. Hij die bij de schepping "Sprak en het was er", die "gebood en het stond er", (Psalm 33:9) had leven gesproken tot de ziel die dood was in overtreding en zonden. Het herstel van het lichaam was een bewijs van de macht die het hart vernieuwd had. Christus gebood de verlamde om op te staan en te lopen, "opdat gij moogt weten," zei Hij,

“dat de Zoon des mensen macht heeft om op aarde zonden te vergeven.”(Mattheus 9:6; Markus 2:10; Lukas 5:24)

De verlamde vond in Christus genezing voor zowel ziel als lichaam, Hij had genezing voor de ziel nodig voordat hij de lichamelijke gezondheid op prijs kon stellen. Voordat lichamelijke ziekte genezen kon worden, moest Christus verlichting in de geest brengen en de ziel van zonde reinigen. Deze les mag niet over het hoofd gezien worden. Ook nu zijn er duizenden die aan lichamelijke ziekten lijden, die, zoals het verlamde, verlangen naar de boodschap: “Uw zonden zijn u vergeven.” (Lukas 5:20)De last der zonde met zijn onrust en onvervulde verlangens is de voedingsbodem van hun ziekten. Zij kunnen geen verlichting vinden totdat zij tot de Heelmeester van de ziel komen. De vrede, die Hij alleen kan geven, zou nieuwe levenskracht geven aan de geest en gezondheid aan het lichaam. (*De Weg tot Gezondheid* p. 33)

“Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt. Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt” (Jacobus 5:16). Als deze woorden van inspiratie waren gehoorzaamd, zouden zij leiden tot dergelijke resultaten zoals door de Apostel Peter uiteengezet werd: “Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigt hebt tot ongeveinsde broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief,” (1 Peter 1:22)

Allen zijn feilbaar, allen maken fouten en vallen in de zonde; maar als de boosdoener bereid is om zijn fouten te erkennen, als ze duidelijk worden gemaakt door de veroordelende Geest van God, en hij in nederigheid van hart zijn zonden belijdt tegenover God en de broeders, dan kan hij hersteld worden; vervolgens zal de wond die de zonde heeft gemaakt worden genezen. Als deze koers werd gevolgd, zou er in de kerk veel meer kinderlijke eenvoud en broederlijke liefde zijn, harten die in eenheid met andere harten kloppen. — *Review en Herald*, 16 december 1890.

Woensdag 17 december: Modellen van gebed

De vreze Gods werd met de dag minder in Israël. De godslasterlijke tekenen van hun blinde afgoderij moest worden gezien te midden van het Israël Gods. Er was geen een die zijn leven durfde bloot te stellen door openlijk tegen de heersende godslasterlijke afgoderij in opstand te komen. Het altaar van Baäl, en de priesters van Baäl die aan de zon, de maan en de sterren offers gaven, waren opvallend genoeg overal. Ze hadden tempels en bosjes gewijd, waarin ze het werk van mensenhanden hadden geplaatst om die te aanbidden. De voordelen die God aan dit volk gaf had geen dankbaarheid naar voren gebracht aan de Gever. Voor al de geschenken van de hemel, de stromende beken, en stromen van levend water, de zachte dauw en regenbuien om de aarde te verfrissen en hun velden overvloedig te laten bloeien, schreven ze toe aan de gunsten van hun goden.

Elia's trouwe ziel was bedroefd. Zijn verontwaardiging was gewekt, en hij was jaloers voor de glorie van God. Hij zag dat Israël zich in beangstigende afval stortte. Hij was met verbazing overweldigd en verdrietig over de afvalligheid van de mensen toen hij ze opriep aan de grote dingen die God voor hen had verricht te denken. Maar dit alles was vergeten door de meerderheid van de mensen. Hij ging voor God, en met zijn ziel gewrongen van angst, pleitte hij bij Hem om Zijn volk te redden als het moest door oordelen. Hij smeekte bij God om Zijn ondankbare volk dauw en

regen te onthouden, de schatten van de hemel, opdat afvallig Israël tevergeefs naar hun idolen van goud, hout en steen, de zon, maan en sterren, hun goden, zou kijken om de aarde te bevochtigen en het te verrijken en zo te zorgen dat het overvloedig zou bloeien. God zei tegen Elia dat Hij zijn gebed had verhoord. Hij zou de dauw en de regen van Zijn volk weerhouden, totdat zij met berouw naar Hem zouden terugkeren. - *Review and Herald*, 16 september 1873

Door de lange jaren van droogte en honger, bad Elia ernstig dat de harten van Israël zouden afkeren van hun afgoden naar de trouw tot God. De profeet wachtte geduldig af, terwijl de hand van de Heer zwaar op het getroffen land rustte. Terwijl hij bewijzen van lijden en noden overal zag toenemen, kromp zijn hart ineen van medelijden, en hij smachtte naar kracht om een snelle hervorming teweeg te brengen. Maar God was Zijn plan zelf aan het uitwerken, en alles wat Zijn dienaar kon doen was te blijven bidden in geloof en de tijd voor actie af te wachten. - *Prayer*, p.135

Had Elia bewijzen dat er buien kwamen toen hij Achab had opgedragen om naar huis te gaan en te eten en drinken? Zag hij de wolken in de hemel? Zag hij de regen, of hoorde hij de donder? Nee; hij sprak deze woorden omdat de Geest van de Heer hem de gedachten gaf, en deed hem geloven dat zijn gebed zal worden verhoord. Hij deed alles wat mogelijk was om zijn geloof te tonen, en nu begon hij te bidden voor overvloedige regen.

Hij "zeide tot zijn knecht: Klim omhoog, zie uit naar de zeeant. Hij klom omhoog en zag uit, maar zeide: Er is niets. Daarop zeide hij: Ga weer. Tot zevenmaal toe". (1 Koningen 18:43) De knecht keek toe hoe Elia bad. Zes keer kwam hij terug van de uitkijk om te zeggen, er is niets, geen wolk, geen teken van regen. Maar de profeet gaat niet op in ontmoediging. Hij bleef zijn leven onderzoeken om te zien om te kijken waar hij gefaald had om God te eren, hij beleed zijn zonden, en bleef zijn ziel verootmoedigen voor God, terwijl hij op een teken wachtte dat laat zien dat zijn gebed beantwoord was. Terwijl hij zijn hart doorzocht, werd hij minder en minder, zowel naar eigen inschatting als in het bijzijn van God. Het leek alsof hij niets waard was en dat God alles was; en toen hij tot de punt van zelfverloochening kwam, toen hij zich aan de Redder vastklampte als zijn enige bron van kracht en rechtvaardigheid, kwam het antwoord. De knecht kwam terug en zei, "Zie, een wolkje als eens mans hand stijgt op uit de zee." (1 Koningen 18:44) "Maar de hand des HEREN was over Elia, zodat hij zijn lendenen gordde en vóór Achab uit snelde tot waar men de richting naar Jizreël inslaat." (1 Koningen 18:46) — *Review and Herald*, 26 mei 1891.

Omdat Elia een man van groot geloof was kon God hem gebruiken in deze ernstige crisis in de geschiedenis van Israël. Terwijl hij aan het bidden was, reikte zijn geloof uit naar de beloften van de hemel; en hij bleef in gebed totdat zijn verzoeken beantwoord waren. Hij wachtte niet op een totaal bewijs dat God hem verhoord had, maar was bereid om alles te wagen voor het minste teken van Zijn gunst. — *Review and Herald*, 2 oktober 1913

Donderdag, 18 december: Herstel en vergeving

Tussen de bergen van Gilead, ten oosten van de Jordaan, woonde er in de dagen van Achab een man van geloof en gebed waarvan zijn onverschrokken dienst voorbestemd was om de snelle verspreiding van afgoderij in te stoppen. Ver verwijderd van elke bekende stad, en geen hoge status in het leven bezittend, begon Elia de Tisbiet toch aan zijn missie van vertrouwen in Gods doel om de weg voor hem te bereiden en hem veel succes te geven. Het woord van geloof en kracht was op zijn lippen, en zijn hele leven was gewijd aan het werk van hervorming. Hij was de stem van een roepende in de woestijn om de zonde te berispen en het tij van het kwaad te keren. En terwijl hij bij de mensen kwam als een berisper van de zonde, bood zijn boodschap de balsem van Gilead aan de door zonde verzielde van al degenen die wensten genezen te worden. –*Prophets and Kings*, p.119

Enkele jaren na de roep van Elia werkten Elia en Elisa samen, de jongere man werd dagelijks beter voorbereid op zijn werk. Elia was Gods instrument voor de omverwerping van de gigantische afval. De afgoderij die, gesteund door Achab en de heidense Izebel, de natie had misleid, had een beslissende slag gekregen. De profeten van Baal waren gedood. Het hele volk van Israël was diep ontroerd, en velen keerden terug naar de aanbidding van God. Als de opvolger van Elia, moest Elisa, door voorzichtig, geduldige instructie, trachten Israël te begeleiden op veilige paden. Zijn samenwerking met Elia, de grootste profeet sinds de dagen van Moses, bereidde hem voor het werk dat hij al snel alleen moest opnemen.

Tijdens deze jaren van verenigd zendingschap, werd Elia van tijd tot tijd opgeroepen om flagrante zonden met strenge berisping tegen te gaan. Toen de goddeloze Achab de wijngaard van Nabot in beslag nam, was het de stem van Elia die zijn straf en de ondergang van zijn huis voorspeldde. En toen Achazja, na de dood van zijn vader Achab, zich afkeerde van de levende God naar Baal-zebub de god van Ekron, was het de stem van Elia die nogmaals in ernstig protest gehoord werd.

De profetenscholen, opgericht door Samuel, raakten in verval tijdens de jaren van Israëls afvalligheid. Elia herstelde deze scholen, zodat jonge mannen een opleiding konden krijgen die hen zou leiden om de wet te vergroten en het eerbaar te maken. Drie van deze scholen, een te Gilgal, een op Bethel, en een in Jericho, worden vermeld in de Bijbel. Net voordat Elia naar de hemel werd opgenomen, bezochten hij en Elisa deze centra van opleiding. De lessen die de profeet van God had gegeven op vorige bezoeken, herhaalde hij nu. Met name instrueert hij hen over hun grote voorrecht loyaal hun trouw aan de God des hemels te handhaven.

Hij drukte hen ook op het hart hoe belangrijk het was om eenvoud in elk aspect van hun onderwijzing tot uiting te laten komen. Alleen op die manier konden zij de mal van de hemel ontvangen en voortgaan aan het werk op de weg van de Heer.

Het hart van Elia was erg blij toen hij zag wat door middel van deze scholen was bereikt. Het werk van hervorming was nog niet voltooid, maar hij kon in het hele koninkrijk de invloed van het woord van de Heer zien. "Doch Ik zal in Israël zeventuizend overlaten, alle knieën die zich niet gebogen hebben voor de Baäl." (1 Kings 19:18) –*Prophets and Kings*, p.224,225

Terwijl Elia op de openbaring van de Heer wachtte, kwam er een storm op, de bliksemschichten flitsten en een verslindend vuur passeerde, maar God was niet in

dit alles. Toen kwam er een stille, zachte stem, en de profeet bedekte zijn hoofd voor de tegenwoordigheid des Heren. Zijn kribbigheid werd het zwijgen opgelegd, zijn geest verzacht en ingetogen. Nu wist hij dat een rustig vertrouwen, een sterke afhankelijkheid van God, altijd hulp zal vinden in tijden van nood. -*Prophets and Kings*, pp.168,169

Vrijdag 19 december: Voor verdere studie

The Great Controversy, "Snares of Satan," pp. 518-523; *The Ministry of Healing*, "Prayer for the Sick," pp 225-233

13. Het eeuwig evangelie

Sabbat 20 december

Er is hoop voor de zondaar. Christus verheven aan het kruis van Golgota levert die hoop; want genade heeft in de uiterste nood voor rechtvaardiging van de slachtoffer voorzien, voor de overtreding van de mens. Door de verdiensten van Jezus Christus, kan God zonden vergeven, en de rechtvaardiger worden van hem die in Jezus gelooft. Kostbare waarheid van onschatbare waarde voor iedere berouwvolle ziel!

Zullen wij het feit dat God de zonde vergeeft niet individueel proberen te waarderen, voor zover mogelijk, dat Hij van ons houdt als we in Jezus geloven, al zijn we dwalende, onwetend en zondig, zoals Hij van Zijn Zoon houdt? Op het moment dat we om vergeving in berouw en oprechtheid vragen, vergeeft God. Oh, wat een glorieuze waarheid! Preek het, bid het, zing het. Verhef het "Lam van God, die de zonden van de wereld wegneemt" (Johannes 1:29). Vertel het aan de mensen, "Zie de man van Golgota!" God is klaar om iedereen te vergeven die met oprechte bekering tot hem komen. De Psalmist zegt, "Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt." (Psalm 130:4).—*Signs of the Times*, september 4, 1893.

Het plan van verlossing is niet alleen een manier om aan de straf voor de overtreding te ontsnappen, maar door het plan wordt de zondaar zijn zonden vergeven, en zal ten slotte in de hemel worden ontvangen — niet als een vergeven boosdoener die gratie heeft ontvangen en vrijgelaten uit gevangenschap, maar toch aangezien met achterdocht en niet toegelaten tot vriendschap en vertrouwen; maar verwelkomd als een kind, en terug in volle vertrouwen genomen. Het offer van onze Heiland heeft ruime voorziening gegeven voor elke bekeerde, gelovende ziel.

We zijn gered omdat God houdt van wat het bloed van Christus heeft gekocht; en Hij zal niet alleen gratie verlenen aan de berouwvolle zondaar, Hij zal hem niet alleen toestaan de hemel binnen te gaan, maar Hij, de Vader van barmhertigheden, zal zelfs bij de poorten van de hemel wachten om ons te verwelkomen, om ons een uitbundige toegang naar de woningen van de gezegenden geven. O wat een liefde, wat een wonderlijke liefde heeft de Vader getoond in de geschenk van Zijn geliefde Zoon voor dit gevallen ras! Dit Offer is een kanaal voor de uitstroming van Zijn oneindige liefde, dat allen die in Jezus Christus geloven, zoals de verloren zoon volledige en gratis herstel ontvangen als een gunst van de Hemel. — *Review en Herald*, 21 september 1886.

Zondag 21 december: Het evangelie in het Oude Testament

De Christus gekend in de rituelen en ceremonies van de joodse wet is een en dezelfde Christus die geopenbaard is in het evangelie. De wolken die Zijn goddelijke vorm hebben omhuld, zijn opzij geschoven; de nevels en schaduwen zijn verdwenen; en Jezus, de Verlosser van de wereld, is geopenbaard. Hij kwam net zoals de profetieën voorspeld hadden dat Hij zou komen. In Zijn leven en dood ontmoetten beeld en tegenbeeld elkaar, en de rituelen en ceremonies van de joodse kerk hebben hun vervulling gevonden. Hij verscheen onder de mensen, niet als de Messias die de Joden hadden verwacht — een koning die in macht en heerlijkheid zal komen om hun vijanden te verslaan en hun favoriete natie te verheffen, maar als een man van Smarten, en vertrouwd met verdriet. Hij, de Majesteit van de Hemel, verwaardigde Zich om onze vriend, onze raadsman, onze gids, ons perfecte patroon, evenals onze Verlosser" te zijn. Maar om onze overtredingen werd Hij doorboord om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden." (Jesaja 53:5)—*Signs of the Times*, 3 juni 1886.

Merk... dat gehoorzaamheid niet een louter passieve naleving is, maar een dienst van liefde. De wet van God is een uitdrukking van Zijn aard; het is een belichaming van het grote principe van liefde, en van daaruit is het het fundament van Zijn regering in hemel en aarde. Als ons hart vernieuwd is in de gelijkenis van God, als de goddelijke liefde geïmplanteerd is in de ziel, zal de wet van God niet worden uitgevoerd in het leven? Wanneer het principe van de liefde geïmplanteerd is in het hart, wanneer de mens vernieuwd wordt naar het beeld van Hem die de mens heeft gemaakt, wordt de belofte van het nieuwe-verbond vervuld, "Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven." (Hebreeën 10:16). En als de wet is geschreven in het hart, zal het niet het leven vormen?

Gehoorzaamheid — de dienst en trouw van de liefde — is het echte teken van discipelschap. Zo zegt de Schrift, "Want God liefhebben houdt in dat we ons aan Zijn geboden houden"(1 Johannes 5:3). "Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet" (1Johannes 2:4). In plaats van de mens van gehoorzaamheid te bevrijden, is het geloof, en geloof alleen, dat ons deelgenoot maakt van de genade van Christus, die ons in staat stelt om te kunnen gehoorzamen.

Wij verdienen zaligheid niet door onze gehoorzaamheid; want zaligheid is de vrije gave Gods, door geloof te worden ontvangen. Maar gehoorzaamheid is de vrucht van het geloof. "En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij de zonden zou wegnemen, en in Hem is geen zonde. Een ieder, die in Hem blijft, zondigt niet; een ieder, die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend" 1 Johannes 3:5, 6. Hier is de echte test. Als we in Christus blijven, als de liefde van God in ons aanwezig is, zullen onze gevoelens, onze gedachten, onze doelstellingen, onze acties in harmonie zijn met de wil van God, uitgedrukt in de voorschriften van zijn heilige wet. "Kinderkens, laat niemand u misleiden. Wie de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is" (1 Johannes 3:7). Gerechtigheid is vastgelegd in de norm van Gods heilige wet, zoals verwoord in de tien voorschriften gegeven op Sinai. — *Steps to Christ*, pp. 60, 61.

Maandag, 22 december: Het vleesgeworden Evangelie

Toen Hij op deze aarde was, heeft Christus Gods macht en grootheid niet het belangrijkste thema van zijn lezingen gemaakt. Hij spreekt vaak van Hem als onze Vader, en van zichzelf als onze Oudere Broer. Het is Zijn wens dat onze geest, verzwakt door de zonde, aangemoedigd wordt het idee te begrijpen dat God liefde is. Hij wil ons inspireren met vertrouwen, en ons leiden om te luisteren naar de woorden, "tenzij men mijn bescherming aangrijpt, met Mij vrede maakt, vrede met Mij maakt" (Jesaja 27:5).

De vader van de verloren zoon is het beeld dat Christus gekozen heeft om God voor te stellen. Deze vader verlangt naar zijn zoon, die hem verlaten heeft, nog eens te zien. Hij wacht en waakt voor hem, verlangend naar hem, in de hoop dat hij zal komen.

Wanneer hij een vreemdeling ziet naderen, arm en gekleed in lompen, gaat hij uit om hem te ontmoeten, denkend dat het wellicht zijn zoon kon zijn. Hij voedt en kleedt hem alsof hij inderdaad zijn zoon is. Uiteindelijk krijgt hij zijn beloning; want zijn zoon komt thuis ik ben niet meer waard uw zoon te heten; stel mij gelijk aan een uwer dagloners, met op zijn lippen de smekende belijdenis," Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten"(Lukas 15:18,19). De vader zegt aan zijn knechten, "Brenge vlug het beste kleed hier en trekt het hem aan en doet hem een ring aan zijn hand en schoenen aan zijn voeten. En haalt het gemeste kalf en slacht het, en laten wij een feestmaal hebben" (Lukas 15:22,23

Er is geen gehoon, geen verwijt tegen de verloren zoon over zijn kwade daden. De zoon voelt dat het verleden is vergeven en vergeten, voor altijd uitgewist. En zo zegt God tegen de zondaar [Jesaja 14:22; Jeremia 31:34; Jesaja 55:7; Johannes 3:16 geciteerd].

Satan verklaart dat er geen vergeving is bij God; dat als God de zonde zou vergeven, Hij Zijn wet van geen nut zou maken. Hij zegt aan de zondaar, je bent verloren.

Christus kwam naar deze wereld om de onjuistheid van deze verklaring te bewijzen, om te laten zien dat God liefde is, die zoals een vader erbarmen heeft voor zijn kinderen, zo heeft de Heer ook erbarmen met hen die Hem vrezen. Volg de Redder van de kribbe naar het Kruis, merk Zijn leven van onbaatzuchtige ministerie, Zijn lijden in het hof, en Zijn dood aan het Kruis; en weet dat er overvloedig vergeving is met God. Hij verafschuwt de zonde, maar met een liefde die kennis te boven gaat houdt Hij van de zondaar. — *Review en Herald*, 19 januari 1911

De tollenaar ging naar de tempel met andere aanbidders; maar snel scheidt hij zich van hen af, als onwaardig om zich met hen te mengen in hun gebeden. Hij stond van verre, "en wilde zelfs zijn ogen niet opheffen naar de hemel, maar hij sloeg zich op de borst" in bittere angst en zelf afschuw. Zo uitte hij zijn gevoel van zijn afstand tot God, en zijn onwaardigheid om in Zijn aanwezigheid te komen. Hij voelde dat hij God beledigd had, dat hij zondig en vervuild vóór hem stond. Hij kon geen hulp verwachten van degenen rond hem; want ze keken neer op hem met onverholen minachting. Met het gevoel dat hij geen aanspraak op de genade van God had, keek hij met verschrikkelijke angst vooruit naar het Oordeel, wanneer elke zaak zal worden beslist. In zijn grote behoefte, vindt hij stem om ernstig te roepen, "O God, wees mij, zondaar, genadig"(Lukas 18:13).

De koers door de tollenaar genomen is de enige die voor genade en vrede met God zal zorgen. Hij heeft zijn zonden niet vergeleken met die van anderen die slechter dan van hij waren. Hij kwam vóór God met zijn eigen last van schuld en schaamte, als een overtreder van Gods wet, een zondaar in gedachte, woord en in daad. Hij erkende dat hij straf verdient voor zijn zonden, dat zou rechtvaardig en correct zijn. Genade, genade, was zijn enige smeekbede. O, wat een waarborg van vergeving, vrede en rust voor de zonde-zieke ziel!

De zelfvernederings gemanifesteerd door de tollenaar is volledig aanvaardbaar door God. Om onszelf te kennen is ootmoedig te zijn. Zelfkennis zal alle neiging wegnemen om de Allerhoogste te vermaken met een concert van onze eigen uitstekende kwaliteiten. Als wij onze zonden en onvolkomenheden zien, zullen wij aan de voeten van Jezus komen met ernstige smeekbeden, en onze verzoeken zullen niet ongehoord gaan. *_Signs of the Times*, 19 februari 1885

Dinsdag 23 december: Het Evangelie in het boek van Paulus

Dezelfde wet die gegraveerd was op de stenen tabellen is geschreven door de Heilige Geest op de tafelen van het hart. In plaats van onze eigen gerechtigheid vast te stellen, accepteren wij de gerechtigheid van Christus. Zijn bloed verzoent onze zonden. Zijn gehoorzaamheid wordt voor ons geaccepteerd. Vervolgens zal het hart vernieuwd door de Heilige Geest "de vruchten van de geest" voortbrengen. Door de genade van Christus zullen we leven in gehoorzaamheid aan de wet van God, die in ons hart geschreven is. Met de Geest van Christus in ons, zullen we wandelen zoals Hij gewandeld heeft. Door de profeet verklaarde Hij van zichzelf, "ik heb lust om uw wil te doen, mijn God, uw wet is in mijn binnenste." Psalm 40:9. En onder de mensen zei Hij, "de Vader heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt." John 8:29.

De apostel Paul presenteert duidelijk de relatie tussen geloof en de wet onder het nieuwe verbond. Hij zegt: " Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus." " Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet." "Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees" – het kon de mens niet rechtvaardigen, want in zijn zondige aard kon hij zich niet aan de wet houden -God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest." (Romeinen 5:1;3:31;8:3,4)

Gods werk is hetzelfde in alle tijden, hoewel er verschillende mate van ontwikkeling en verschillende uitingen van Zijn macht zijn, om te voldoen aan de behoeften van mensen in de verschillende eeuwen. Beginnend met de eerste evangeliebelofte, en door de patriarchale en joodse eeuwen heen, en zelfs tot de huidige tijd, is er een geleidelijke ontplooiing van de doeleinden van God in het plan van de verlossing. De Verlosser gekenmerkt in de rituelen en ceremonies van de joodse wet is de een en zelfde die geopenbaard is in het evangelie. De wolken die Zijn goddelijke vorm hebben omhuld zijn opzij geschoven; de nevels en schaduwen zijn verdwenen; en Jezus, de Verlosser van de wereld, is geopenbaard. Hij die de wet van Sinai heeft afgekondigd, en aan Moses de voorschriften van de rituele wet leverde, is dezelfde die de Bergrede sprak. De grote principes van Gods liefde, die Hij ingesteld heeft als fundament van de wet en de profeten, zijn slechts een herhaling

van wat Hij aan het Hebreeuwse volk had gesproken door Moses: "Hoor, Israël: de HERE is onze God; de HERE is één! Gij zult de HERE, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht." (Deuteronomium 6:4,5) "uw naaste liefhebben als uzelf." (Leviticus 19:18). De leraar is hetzelfde in beide beschikkingen. Gods aanspraken zijn hetzelfde. De beginselen van Zijn regering zijn hetzelfde. Want alles kwam voort uit Hem "bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer." Jacobus 1:17. — *Patriarchs and Prophets*, pp. 372, 373.

Woensdag 24 december: Het "Nieuwe" verbond

De zegeningen van het nieuwe verbond zijn gebaseerd puur op barmhartigheid in vergeving van ongerechtigheid en zonden. De Heer specificeert, ik zal zus en zo doen voor allen die zich naar Mij keren, het kwade nalaten en het goede kiezen. "Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken" (Hebreeën 8:12). Allen die nederig van hart zijn, hun zonden belijden, zullen barmhartigheid en genade en zekerheid vinden. Heeft God, door genade te tonen aan de zondaar, opgehouden rechtvaardig te zijn? Heeft Hij zijn heilige wet onteerd en zal Hij voortaan de schending daarvan laten gebeuren? God is waarachtig. Hij verandert niet. De voorwaarden van de redding zullen steeds hetzelfde zijn. Leven, eeuwig leven, is voor allen, die Gods wet zullen gehoorzamen.

Onder het nieuwe verbond, zijn de voorwaarden waarop eeuwig leven zou worden verkregen hetzelfde als onder het oude — perfecte gehoorzaamheid. Onder het oude verbond, waren er vele overtredingen van een gedurfd, aanmatigend karakter, voor welke geen verzoening bij wet vastgesteld was. In het nieuwe en betere verbond, heeft Christus de wet voor de overtreders van de wet vervuld, als zij Hem door geloof als een persoonlijke Heiland ontvangen. "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden" (Johannes 1:12). Genade en vergeving zijn de beloning voor allen die tot Christus komen, vertrouwend in Zijn verdiensten om hun zonden weg te nemen. In het betere verbond zijn wij gereinigd van de zonde door het bloed van Christus."—Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol.7, p.931

's Werelds Verlosser heeft lijden doorstaan proportioneel met de schuld van een verloren wereld. Het offer van Christus aan het kruis van Golgota heeft voldaan aan de eisen van de wet, en wanneer een gevoel van zonde op het hart drukt, en de lasten onaanvaardbaar lijken, nodigt Jezus de zondaar uit naar Hem te kijken en te leven. Er is kracht in Christus om de ziel te reinigen. "Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jesaja 1:18). De gave van het leven is vrij, genadig, vol vreugde aangeboden aan de gevallen mens. Rondom de troon van God is de regenboog van belofte, dat God iedere zondaar die alle hoop van het eeuwige leven op grond van zijn eigen gerechtigheid opgeeft en de gerechtigheid van 's werelds Verlosser accepteert, en in Christus als zijn persoonlijke Verlosser te geloven. Het is wanneer de zondaar zich realiseert dat hij zonder hoop, verloren, veroordeeld tot de eeuwige dood, niet in staat iets te doen om zichzelf te verlossen, dan het aanvaarden van Christus als zijn volledige Verlosser, dat het woord van God in vervulling komt, wanneer Hij zegt: "Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken" (Hebreeën 8:12).

Onder het verbond van genade zijn de voorwaarden van het eeuwige leven precies dezelfde als die aan de mens gegeven in Eden. De gelovige zondaar is, door zijn goddelijke plaatsvervanger en borg, gehoorzaam aan de wet van God. Barmhartigheid verleend aan de mens is de beloning door de verdienste van Christus, die Zich voor ons gegeven heeft opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en "voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken"(Titus 2:14). Voorzienigheid in de zaligheid van de mens door de toegerekende gerechtigheid van Christus, doet niet weg met goede werken, vrijwaart ons ook niet van onze verplichting om ons aan de wet te houden, noch vermindert in het minst de heilige aanspraak. Christus kwam om de wet te verheffen en het te verheffen, zijn overtreffende breedte en onveranderlijke karakter te onthullen. De heerlijkheid van het evangelie van genade is de toegerekende gerechtigheid van Christus, die een weg tot redding heeft geopend via gehoorzaamheid aan de wet van God door de inwoning van de Heilige Geest.

Christus moet de basis zijn van onze hoop; want alleen door Hem kunnen wij erfgenamen zijn tot het eeuwige leven. Een onsterfelijke erfenis is op basis van zekere voorwaarden aan ons voorgelegd. Wij kunnen geen bezit beërven in deze wereld, tenzij wij over een onvervreemdbaar recht beschikken, en ons recht op een erfdeel in de komende wereld, dient ook duidelijk te worden aangetoond door middel van een onvervreemdbaar recht. De manier waardoor de hemelse erfenis tot ons komt wordt duidelijk in het Woord van God geopenbaard. We moeten onder de wetsbepaling komen van het Abrahamitische verbond, en de vereisten zijn, "Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen" (Galaten 3:29). Als we van Christus zijn, staat onze aanspraak op de hemelse erfenis niet ter discussie en is dat in harmonie met de wetsbepalingen van het verbond van genade. Door genade zullen wij in staat zijn om onze roeping en verkiezing te verzekeren, door de excellentie van Christus in geest en karakter aan te nemen. Niemand zal gerechtigd zijn voor de hemelse erfenis, die niet gezuiverd, verfijnd, veredeld en geheiligd is. Zo dan, laten we naarstig ernaar zoeken om onze roeping en kiezen zeker te stellen, dat aan ons overvloedige toegang verleend kan worden tot het eeuwige koninkrijk van onze Heer en Redder Jezus Christus.—*The Messenger*, 10 mei 1893

Donderdag 25 december: Het climax van het evangelie

De wereld heeft behoefte aan de verlossende waarheid die God aan zijn volk heeft toevertrouwd. De wereld zal vergaan, tenzij het de kennis over God door zijn gekozen agentschappen ontvangt. In de kracht van de Heilige Geest, moeten degenen die arbeiders samen met God zijn met onvermoeibare ijver arbeiden, en de licht van kostbare waarheid aan de wereld brengen. Terwijl ze door de snelwegen en zijstraten voeren, terwijl zij in de woeste plaatsen van de aarde arbeiden, thuis en in de afgelegen regio's, zullen ze op opmerkelijke wijze de zaligheid van God geopenbaard zien. Gods trouwe boodschappers moeten streven het werk van de Heer voort te zetten volgens de door Hem aangewezen manier. Ze moeten zich in nauwe verbinding met de Grote Leraar stellen, zodat ze dagelijks door God kunnen worden geleerd. Ze moeten worstelen met God in vurig gebed voor een doop in de Heilige Geest, dat zij kunnen voldoen aan de behoeften van een wereld die in zonde vergaat. Alle macht is beloofd aan degenen die door geloof uitgaan om het eeuwigdurend evangelie te verkondigen. Als de dienaren van God een levend bericht,

vers van de troon van glorie, naar de wereld dragen, zal het licht van de waarheid stralen als een brandende lamp, en alle delen van de wereld bereiken. Dus zal de duisternis van onjuistheden en ongeloof worden weggenomen uit het brein van de eerlijken van hart in alle landen, die nu op zoek zijn naar God, "of zij Hem al tastende vinden mochten"(Handelingen 17:27)—*Review ad Herald*, 31 mart 1910.

"Gaaf heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganze schepping" (Markus 16:15), is de opdracht van Christus aan Zijn volgelingen. Niet dat allen geroepen zijn om predikanten of missionarissen te zijn in de gewone zin van het woord; maar dat allen arbeiders met Hem zijn in het geven van de "blijde tijdingen" aan hun medemensen. Aan iedereen, groot of klein, geleerd of onwetend, oud of jong, is de opdracht gegeven. — *Education*, p. 264

De Heer wacht om door zijn volk Zijn genade en kracht te laten zien. Maar Hij eist dat degenen die zich met Zijn werk bezighouden hun gedachten altijd op Hem gericht zullen houden. Elke dag moeten zij tijd hebben voor het lezen van het woord van God en voor gebed. Iedere officier en elke soldaat onder het commando van de God van Israël heeft tijd nodig om met God te overleggen en Zijn zegen te zoeken. Als de arbeider toestaaf zich hiervan te laten afleiden, zal hij zijn spirituele kracht kwijtraken. Individueel moeten wij wandelen en praten met God; dan zal de heilige invloed van het evangelie van Christus in al zijn kostbaarheid in onze levens verschijnen. — *Testimonies*, vol. 6, p. 253.

De wet en het evangelie gaan hand in hand. De ene is het vervulling van de andere. De wet zonder geloof in het evangelie van Christus kan de overtreder van de wet niet redden. Het evangelie zonder de wet is inefficiënt en machteloos. De wet en het evangelie zijn een perfect geheel. De Here Jezus legde het fundament voor het gebouw, en Hij zal "de hoeksteen leggen onder het gejubel: heil, heil zij hem! (Zacharia 4:7). Hij is de leidsman en voleinder van ons geloof, de Alfa en de Omega, het begin en het einde, de eerste en de laatste. De twee vermengd — het evangelie van Christus en de wet van God — produceren ongeveinsde liefde en geloof. — *The Ellen G. White 1888 Materials*, p.784

Vrijdag 26 december: Voor Verdere Studie
Last Day Events, "The Loud Cry," pp.198-202